

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

H A R I R I

ELOQUENTIÆ ARABICÆ PRINCIPIS
TRES PRIORES CONSENSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECÆ LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

A B

ALBERTO SCHULTENS.

F R A N E Q U E R Æ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DOMINO ET COMITI
JOHANNI HENRICO
WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.
EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.
ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

PAtere, *Illustrissime Comes*, ut paucis Te in publico venerer. Potentissima me Tibi obstringunt vincula, in æreque tum Tuo, tum Domus Tuæ splendidissimæ, sum totus. Excellentissimus Tuus Genitor, quum speciosum illud Aca-
demiæ hujus curandæ munus, quod nunc humeris quoque Tuis tam apte pulcreque sedet, sustineret, nascentibus meis studiis adspiravit, atque immortali me beneficio beavit, quum aditum mihi patere jussit ad Orientales illas Gazas, quibus Bibliotheca publica merito caput effert.

In-

Ref. St.
Dorlon
11-19-26
13659

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris, atque cum maxime insudantem, ad Ecclesiæ *Wassenariensis*, tum forte vacuefactæ, curam me admovit, peregrinum licet, eadem illa munifica manus, voluntasque prolixa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione, quæ me a deliciis meis haud plane avellebat, sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat, asseverare Tibi possum, *Excellentissime Domine*, lucidos mihi soles ivisse: neque ullum unquam diem liquidæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse deleturum, quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hausi, intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratæ devotæque mentis tabellam hanc, publicamque testificationem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicandam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatiora, ita patientiorem desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque indias luminis oras evulgandum. Diu Te fospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

PRÆFATIO.

N lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, Specimen hocce dissertationum *Haririi*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, five potius *sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidia*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Frudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananensi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore *Grammatica Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per venas gliscere sitis, meque subinde pungere atque exstimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius adeundos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiam Batavam*, cujus apparatissimam *Bibliothecam*, inter the-
sautos

P R Æ F A T I O.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* impositam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortalis beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroque, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerptumque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut *Lyricus* ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Haririum* e vestigio sub oculos, sub manus, sumo, nitide et explanate scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumpto

P R Æ F A T I O.

sumto insuper fusiore Commentario *Teblebii*, qui verborum antiquissimas origines, phrasi-umque natales ex intimo linguæ sinu eru-ens, incredibilem mihi lucem prætulit, pri-musque viam emunivit ad discrepantissimas significationes, quibus radices Arabicæ in Lexicis laborant, ad concordiam concen-tumque suavissimum revocandas. Hæ faces, quicquid tenebrarum stilus *Haririi* grandiso-nus, ac mille floribus figurisque variegatus, offundebat, discutere, laborem, quem in eo, a capite ad calcem, describendo impende-bam, compensante summa animi voluptate; eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod spe atque cogitatione præceperam, eminen-tem et expressam imaginem priscae illius gran-diloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exara-tus est, quæque in *Psalms*, in *Proverbiis*, in reliquo corpore Bibliorum, poetico præser-tim, ac prophetico, tam magnifice, tamque insignite se exerit.

Hoc vero illud erat, ad quod inde a pri-mo in hoc curriculum ingressu anhelaram,
* * * quod-

PRÆFATIO.

quodque mihi tanquam unicum intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatam illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detraxerat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam, ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor, qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me maclarunt, ut non tantum integrum *Harinium*, cum Commentatoribus, meo commodo transscribere potuerim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Moallekât* illustrium poetarum, qui
ante

P R A E F A T I O.

ante *Muhammedem* florere, Carmina cedro digna, atque Meccano in delubro propterea *suspensa* (id sonat vocabulum *Moallekât*) æternitatisque consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Hamasa* inscribitur, id est, bellica virtus, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeiliticæ* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* musco lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens.

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Siaubarîi*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Siaubarîo* illo, quicquid ex *Phiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

P R Æ F A T I O.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis haustum atque expromptum est. His quum me anno præterito Illustrium Academiae Curatorum, Amplissimorumque hujus Urbis Consulum favor, propius admotum voluerit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permitterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, sane quam opportunissimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque gestis*, sub prælo cum maxime sudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *dissertationes Haririi*, in usum collegii Arabici, dum in illustri *Frisiæ* Academia stationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ gustanda præbetur.

Per has si saliva moveatur Philarabibus, Academicæque nostræ juventuti, ad plures venustissimi scriptoris Confessus a me efflagitandos, desiderio isti, quam primum me *Saladinus* absolverit, respondere studebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum saltem denarium horum sermonum complebo. Restat ut verbulo moneam, primi Confessus accuratam et perelegantem versionem Clar. *Golio* deberi. In duobus posterioribus convertendis quod elegantix deest, fidelitate pensavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræsentavi. Dabam *Lugduni in Batavis*, ipsi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM

BASRENSIS

VULGO DICTI

HARRI

DISSERTATIONES

IN USUM

COLLEGII ARABICI

E MANUSCRIPTO

EDITÆ

ET NOTIS

ILLUSTRATÆ.

المقامة الأولى الصنعائية

جَدَّتْ الْحَرْتُ بَنَ هَمَامٍ قَالَ لَمَّا أَتَيْتُ غَارِبَ الْأَغْتَرَابِ
وَأَنَا تَنِي الْكُتْرَةَ عَنِ الْأَثْرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِعَ التَّرَمَنِ
إِلَيَّ

NOTAE IN CONSENSUM PRIMUM

1. أَتَيْتُ Est prim. sing.

præf. in oct. conj. a verbo أَتَى
sedit, confedit. Cujus derivatum
قَعُونَ Camelus jam in se sui ido-
neus, peperit novum verbum
أَتَيْتُ quod secundum Scholias-
ten proprie valet اتخذه قعودا
cepit camelum in se sui aptum, eum-
que conscendit iter facturus. Accu-
ratus adhuc Tebrizi ad Hamasa
أَتَيْتُ أي اتخذه مراكباً
ويقال القعود الذكر
والقعود الانثى من شواب
الابل Verbum in 8 est capere ju-
mentum vectorium. Diciturque
قعود esse marem, أي قعود
foeminam e junioribus camelorum.

2. غَارِبَ Est accus. sing. in

stat. conftr. demta Nunnatione,
& proprie signat gibbi camelini
verticem, idque forma part. præf.
in prim. conjug. a verbo غَرِبَ
يَرِدُ occidit sol. Absuit longius ac recessit a
suis. Peregrinatus est. Quasi dicas
peregrinantem vel peregrinatorem;

est enim gibbus Camelinus vere pe-
reginator, absque quo nulla itinera
Orientales ineunt. Diligentius ad-
huc vim finit Scholias-
ten غارِب
سَقْدِم سنام العبري واعلي
Est anterior pars gibbi Ca-
melorum أي summa dorsi pars.
Consentit Tebrizius ad Hamasa
القارب ما قدام السنام تم
استعبر حتي قبل لاعلي
كل شي غواربه وقالوا
علي غوارب المسله والسبل
Vocatur غارِب anterior gibbi
Camelini: indeque translatus est
eo usque, ut cujusque rei verticem
summam hoc vocabulo gibbi adse-
cerint; dicentes, gibbi aquae aut
fluxus elati fuerunt. Hinc lux non
tantum figuræ Ps. 68: 15. הרים
gibbi, id est edito
vertice præditi; sed & Ps. 48: 3.
ubi נוף pulcher tractu vulgo,
rectendum est pulcher gibba, id
est, vertice: nam נוף
in quo dissentiunt Viri Docti,
Arabibus est Cameli gibbus elatior;
quam vim isti loco alibi latius ad-
struemus.

3. الْأَغْتَرَابِ Est infinit. conj.

8. in

CONSESSUS PRIMUS. S A N A N E N S I S.

ARRABAT ~~Hariri~~ Alius Hemmetai, inqui-
ens: Cum infedilem cameli dorfum peregrinandi
ergo, atque procul abduxisset me egestas ab
qualibus meis; jactarunt me fluctus fortunæ

A 2

usque

8. in genit. casu, cum artic. em-
phat. a rad. غَرَبَ, quæ respon-

det Hebr. עָרַב. Occidit sol. غَرَبَ

vespera עָרַב غَرَبَ

salix. עָרַב מְغֵרֵב Occidens,

עָרַב. Hinc succrevit potestas Oc-

cidentem petendi, longius peregrin-

andi &c. In 1, 2, & 8, conjug.

Locutio autem & structura ad

verbum expressa sic exit, infedi-

gibbum peregrinationis longioris,

quam Cl. Golius bene ad genium

Latii accommodavit.

4. وَأَنفَتَنِي Atque procul ab-

duxisset me. Constat e tribus, aff.

& præf. & 3 fam. præf. in

quarta Conj. a themate نَفَى

procul discessit.

5. المتربة Egestas. Articulus

præpositus amisit suam vocalem,

signo Westa superscripto, ut ne-

cteretur cum voci præcedente

hæcce nostra. Ejus vim & origi-

nem sic pandit Scholastes. متربة

وقر لانها تلصف صاحبها

بالتراب Egestas ita appellata est

quod terræ adhaerescere faciat ege-

num. Dicerem potius fluxisse a

formula قُرب يدأي *Ambe*

manus tua pulvere implentur, id

est, ne quicquam boni unquam

consequaris, qua solent in impre-

cationibus uti. Radix est قُرب

pulvere plenus fait.

6. الْأَتْرَابَ Est plur. fractus

cum artic. in genit. casu a sing.

قُرب, equalis, coætanens, quod

abeadem radice propagatum, vide-

tur notare eum quæ e pulvere, &

solo natali eodem nobiscum tem-

pore succrevit, id est, Conterra-

neus coætanensque. Monet Tebri-

zius ad Hamasa أكثر ما

يستعمل الاقتراب في النساء

يقال هذه قُرب فلانة اذا

كانت على سنهها

plerumque usurpatur in fæminis,

diciturque illa est hujus mæieris,

قُرب, quum est ejus equalis. Non

servavit hos fines Hariri, sed ad

Viros quoque extendit.

7. طَوَّحَتْ بِي طَوَائِحَ

التراب jactarunt me fluctus for-

tuna.

إِلَى صُنْعَاءَ الْيَمَنِ فَدَخَلَتْهَا خَاوِيَّ الْوَفَاضِ بَادِي
 الْإِنْفَاضِ لَا أَمْلَكَ بَلْعَةً وَلَا أَجَدَ فِي جَرَابِي مَضْعَةً فَطَفَقَتْ
 أَجُوبَ طَرَفَاتِهَا مِثْلَ آلهَا يَمٌ وَلَجَوْلَ فِي حَوْمَاتِهَا جَوْلَانِ
 الْحَيَاةِ

tuna. Proprie *impulerunt me*
impellentes casus temporis. Est
 طوايح plur. fract. a sing.
 طايحة, quod est part. fæm. Verbi
 طاج ex quiescentibus med.
 Vav, unde etiam præcedens
 طوج, quæ est 3 fæm. sing.
 præf. in sec. conj. solet autem
 verbum singulare nominibus plu-
 ralibus subungi, ut *חכמה בנחה*
Prov. 14:1. & alibi sæpe. Proprie-
 tatem radicis enarrat *Scholias*.
 يقال طاج السهم اذا خرج
 علي غير قصد وقاه عن
 غرضه *dicitur de sagitta quum nul-*
lo certo fine exit, atque a scopo suo
divagatur. Apparet cum *تاج*
 collationem institui, quod & *Go-*
lius fecit; cujus vis est in errore *vago*
ac confuso. Hinc *תה* Hebræorum,
 cujus thema fuit *תה*, quamvis
 & *תה* assumi possit, non
intelligens fuit, *על*, ut lex vitio-
 so Codice *Golius*, sed *על* *va-*
go *confuso more egit,* ut *Pocock.*
 in not. Misc. jam submonuit.

खाوي الوفاض Vacuus lo

culos, prius est part. præf. in 1. a rad.
 خوي *Collapsa fuit* & *inanita*
domus, itemque *inanis* & *collapsus*
fuit Venter, quam principem duco
 notionem a *complicando* & *convol-*
vendo desumptam, quod est in
 جوي per *Ha* literam, nam *A-*
rabes ventrem vacuum & longa in-
edia collapsum dicunt Complicari ac
convolvi. Sic *طوي Complicatio*
 & figurate *Fames, Inedia;* qui in-
 quit *Scolias* *Hariri viscera cibo*
oppleta sese explicant, vacua autem
complicantur, & *alia super alia*
eonvolvuntur. Hinc intelligetur
 quid sit *Danieli 6:19.* *בן שנה*
pernoctavit jejunos vulgo, proprie
complicatus; convolutus intestina.
 Alterum vocabulum *وافاض*
 plur. fract. a sing. *وفضة phare-*
tram coriaceam, & peram pastora-
lem signat, adeoque pulchre extulit
Hariri collapsus & convolutus peras
coriaceas, ut ad summam inopiam
 redactum describat.

بادي الانفاض Conspicuis

inopia, proprie *Manifestus excussio-*
nis. Est autem *بادي* part. præf.

ulque Sanaam Arabiae Felicis. Eamque ingressus fui vacuis oculis, conspicuus inopia, haud possidens diarii quicquam, nec reprensus in marsupio buccellam. Ideoque institui peragraré vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis; quærens per tractus quod prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam, liberalem aliquem, cui perfricta fronte exponerem necessita-

A 3

tem

in prim. conj. a verbo **بدو** apparuit. Alterum **انفاض** est infin. conj. quart. a themate **نفض** *quassit. Concussit, excussit*

נפץ; ut in *originibus* editis demonstravi. Scholiastes **انفاض فقر** وفي الحقيقة تعداد الراد وقد انفض الرجل اي فني زادة وهو من النفض ان ينفض **נפץ** infin. **انفاز** الرجل وعاء زادة inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: **فقر** *cujus commeatus exhaustus est, is vero نفاض, quod est tractum ab excussione, quum excutit aliquis viatici sui loculum.*

طغفت أجوب institui peragraré; ad verbum, *coepi secabam.* Est enim radix **جاب** proprie secuit. Unde improprie trajecit, pertransiit. Ut apud Latinos *secare viam. Carpere iter, & similia.*

مئل الهام instar errabundi prius respondit Hebr. **משל** poste-

rius est part. præf. a rad. **הא** med. *Fe, attonitum vagari, mentis impotem discursare.* præsertim præfisi. Illustratur hinc Biblicum **דמ**.

وَأَجُولُ جَوْلَانِ الْهَاجِمِ

Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyram gyratione circumvolitantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est a radice **جال** Med.

גל Vav, **הא** Hebr. *cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, orbes, choreas, inter cantum saltumque, ducere, assumtum fuit.* Secundum **جولان** est actio verbi, sive gyratio quaecunque. Tertium **جاي** est part. præf. in prim.

Conj. ab **جام** Med. Vav, *rem circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens.* Ab eadem radice est etiam **جومة** *cujus plur. sanus*

cum aff. **جوانها** *Vicos ejus hic habemus, proprie cumulos arenosos.*

أَتَاكُمْ وَأَهْرُونَ فِي مَسَارِحِ لَمَحَاتِي وَمَسَارِحِ غَدَوَاتِي
وَمَرُوحَاتِي كَرِيمًا لُغْلَفَ لَهُ دِيْبَاتِي وَأَبْوَجَ إِلَيْهِ
بِخَاجَتِي

وَأَهْرُونَ فِي مَسَارِحِ

لَمَحَاتِي *Quaerens per tractus*

quo prospiciebam. Arabismus accurate expressus praebet. Et pabularum per pascua vibraminum meorum. Primo مراد Med. Vav, cujus fut. in prim. adest, notat petere pabulum vel aquam, pabulum aquatumve Ivi, a primigenia vi utro citroque commeandi & discurrendi. Heb. מרד, secundo, مسارح est plur. fract. a

مَسْرَح, quod in Golia omisium, locus quo pastum educitur grex, pascuum amplius & luxuriosius; a سرح libere dimisit pecus, sicut luxuriare & pascere pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebraeum מרד pulcherrime

مسرح العين pas-
cuae oculi formarunt Arabes,
prout Latinis pascere oculos protri-
tum. Pro oculis porro Orator no-
ster لَمَحَات *Vibramina* extulit
plur. san. a لَمَحَة *Vibratio*, a
مَلَح misit fulmen. Unde ad oculum
magno & multo usu translatum,
Vibrantem notat insuitum, prout
nichantia fulmina pepererunt oculos
nichantes Latinorum. Referantur
haec ad ea quae de מרד producta
sunt in Originibus nostris. Scholiastes.

مَسَارِحِ لَمَحَاتِي أَي
مَوَاضِعِ تَسْرَحِ عَيْنِي فِيهَا
بِالنَّظَرِ *Pascua vibraminum meo-
rum sunt loca ubi oculus meus con-
templando libere pascitur.* Multo
venustissime poeta Arabs a Tebri-
zio citatus ad Hamasa.

وإذا سرحت الطرف حول قبابه

لم نلق إلا نعمة وجسودا *

Quod si oculum libere pastum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obvium habes nisi Opulentiam & Invidos

وَمَرُوحَاتِي | وَمَسَارِحِ غَدَوَاتِي *perque compita*

qui-

tem meam; vel literarum, cujus conspectus discuteret mœrorem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam.

quibus ibam & redibam. Ad verbum, perque spatio pastum meorum matutinum at vespertinum. مساجح est plur. fract.

a مساجح spatium quo quis excurrere & evagari possit; a verbo ساجح Med. Je, huc illuc evagari & obire terram. Forma hæc in Glosa non prostat.

مُدَوَات est plur. sanus a sing.

مُدَوَات quod est pro مَدَوَات

a them. مَدَوَات matutino tempore

exiit, oppos. مَرَايح vespertini.

no tempore rediit. Unde مَرُوحَة

actio, cujus plur. san. hic adest, Est autem formula مَرَايح و مَرَايح

Mano exiit & vespere rediis, qua vitæ functiones omnes exprimunt,

indeque apud Glosam لا ترك من

لا ترك من ابيه مَدَاوِلَ و لا مَرَاِحَا

Per omnia similis est patrasiis: proprie, Non de-

serit patrasiis neque in itin matutino, nec in vespertino reditu. Sic Hebræi ire

& redire יָצָא יָשָׁב usurparunt pro functionibus omnibus. Conf.

Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg. 3: 8. & præsertim Num. 27: 17.

unde liquet tum in pastore, tum in grege locum invenire.

أَخْلَفَ لَهُ دِيْبَاجَتِي

Cui frontem meam perficarem.

proprie, Cui pannum meum sericum detererem. Est autem دِيْبَاجَة

vestis serica, a دَبَج finxit pinxit-

que figuris, honeste translata ad ge-

nas, & frontem mallem atque inge-

nua pudore præditam, quam ele-

ganter inducit detritam in eo qui

rogatorem & mendicum agere

cogebatur. Radix خَلَف levis,

glaber fuit, media Dammata; &

inde trita fuit vestis. In quart.

أَخْلَف detrivit vestem, unde fu-

tur. nostrum. Probe tamen no-

tandum proprietatem thematis si-

tam esse in glabro & levi, quale

est Saxum أَخْلَف undique lave,

glabrum, nitidum, fissura, fractu-

re, cavitatis expers, ut Critici

declarant. Similis est vis & ratio

in أَخْلَافَة lapillus levis,

ejus plur. san. أَخْلَافَات

est in Diwan Hudeilitarum,

مَخْلُوف etiam, partic.

duod. conj. ab Ibn Doreid adhi-

betur pro Saxo glabro undique &

lubrico. Ex quibus jam' quid He-

bræis proprie fuerit מַלְחָה & מַלְחָה

ad liquidum perducitur potest. E la-

pillo levi, qui מַלְחָה, suecrevit no-

tio dividendi partimundique, per

sortem proprie & ὁμοῖον: dein latius.

Sed hæc longiorem discussionem

requirunt.

بِحَاجَتِي أَوْ أَدِيًّا تَفْرَجُ رُؤْيَا غَمِّي وَتُرَوِّي رُؤْيَا
غَمِّي حَيِّي أَدْنِي خَاتِمَةَ الْمَطَافِ وَهَدْنِي فَاتِحَةَ
الْأَطَافِ إِلَيَّ يَا مَرْحِبٍ مَحْتَبٍ عَلَيَّ مَرْحَامٍ وَنَحِيبٍ
فَوَاجِتٍ

تَفْرَجُ رُؤْيَا غَمِّي
cujus conspectus discuteret mœrorem
meum. Prius تَفْرَجُ in fut. act.
sec. conj. est a rad. فرج fidit,
& findendo aperuit. Inde Metaph.
discussit anxietatem, quæ veluti
obstruebat & præcludebat spiritum.
Ea utique est vis voculæ غم mœ-
ror augens & præfocans, a غم
mœrore oppressit intercluso spiritu,
ex deficientibus secunda radicali.
روية Waw pro Eliph posito ob
præcedens Damma, est a rad.
ראה vidit راى.

وَتُرَوِّي رُؤْيَا غَمِّي
cujusque oratio restingeret arden-
tem sitim meam. Verbum روي
ex quiescentibus tert. ejusdem est
indolis ac روى irriguus, potu ex-
pletus fuit. Et transitiva notione
satiavit potu, rigavit. Inde signi-
ficatio 4 apud Goliam nata, retu-
lit aliquid, & aliunde haustum de-
rivavit ad aliquem eum recreatu-
rus. Id est روية proprie appor-
tio aqua aliunde hantæ, ejusque

propinatio. Figurata Oratio facun-
da, narratio delectabilis. Pulcher-
rime luditur in روية تروي
Oratio facunda quæ irriget. غلة
sitis ardor ac vehementia est a غل
ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud
Golium ponitur forma passivi, Ar-
dente siti laboravit. & 4 sign. acti-
va sitivit non expletus potu; quo
pacto incidit in eandem potesta-
tem cum عل, quod est Hebr.
על; quo de Origines nostræ ade-
antur.

Extremum خاتمة المطاف
circumtus. Est proprie part. fam.
a خاتم حاتم sigillans, cujus ra-
dix حاتم obsignavit. jam
qui aliquid obsignat, is finem rei
imponit, unde invaluit خاتمة
الشئ Rei cujuscunque ob-
signatorium, five actio obsignans
pro extremo: ut schol. monet.
Sic! Cocc. sumfit Dan. 9: 24.
ad finiendum. Ad
eum modum Muhammed semet
حاتم النبیین خاتم النبيين
Sigillum Prophetarum insignivit
Alcor. Sur. 33: 40.

فاتحة

am. Donec tandem perveniret ad extremum circuitus, & perduceret aspiciendi blandam percuSSIONem ad conventum amplum, collationem mutua hominum compressione & ejulatu. Cum itaque intrasset intimum turbae, ut cognoscere causam illius sciret, conplexi in medio cycli hominem

اللطيف *Auspiciam*

blanda percuSSIONis. Prior vox iterum est in part. praf. foem. a

توا apernit, quasi, aperiens actio cujusque rei, initium

letum, auspiciam. vel. تفتح

الفتح Aperit, Auspiciam dicitur, prima Coram Surata, unde

usus laetus sese diffudit. Posterior vox اللطيف est genitivus, infini-

tivi 4 conj. a themate لطيف subtilis fuit cum elegantia; unde

اللطيف سوله, subtiliter & blande rogavit. Sic explicatur a Teblebio,

quo usum esse etiam Cl. Galium ex brevibus Scholiis, animadver-

to: Is enim monuit quoque, alios legere per Phata, اللطاف,

ut sit جمع لطيف pluralia لطيف gratia.

مَحْتَوٍ عَلَيَّ رَجُلٍ

وَنَحْبٍ *Constantem mutua com-*

pressionem & ejulatu. Ad genium Arabismi perspicendum verti de-

beret, complicatum, convolutum, & in se collectum super compressione

& ejulatu. Radix حوي convolvi compingi etiam convoluzione. Inde حي

padore affectus fuit; ab illa convoluzione, qua in Alcorano est حوي

لحوي quisquilia convoluta, arida, fusca. Alio canali حي vivit,

vivax fuit. a compactione, & coagulatione vitali, quae omnem dissolutionem impedit. حوي

etiam est comprehendere & complecti sermone. Unde quid حي fit,

& quid differat a حي, quamvis eadem stirpeteneatur, liquere potest.

غابة الجمع *intimam turba.*

Scholion Cl. Galii monet, vocem غابة proprie notare interio-

rem & densam situm. Id plenius perspicietur ex Teblebio اصل

الغابة الشجر الملتف سمي

بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله *In radice غابة signat*

arbores implexas, quod lateat ibi, qui illas intret. Descendit a غاب

media Fe, quod est in denso & obscuro delituit. Inde illustratur He-

brao-

ففي كل جملة من هذه الجملة التي هي في
 من الجملة التي هي في الجملة التي هي في
 وله منة النياحة وهو يطعم الأسماك بجوارحه لفظه ويقرعه
 الأسماك برؤوسه وعظمه وقد أحطت به لفظه الرمز
 أحطه الهالة بساكنه والأكمام بالتمر فدللت الية
 لنفسه

bræorum my. Eleganter cum hac
 densa et obscura sylvæ turba con-
 junctum & verbum وج quod
 proprie valet intrare latibulum.

لأسير مجلبة الدمع

Ut cognoscerem causam illius fletus.
 Ad verbum, Ut pertentarem at-
 tractricem lacrymæ. Id est causam
 quæ lacrymas excuteret et evocaret.

Sic Scholiastes مجلبة exponit,
 مجلب attrahentem

causam, quæ trahat et eliciat. In
 Conf. 29. noster بالحقان

مجلبة الهوان Morari meum in
 diversorio, attractrix causa ignomi-
 niæ. In plur. وفاني مجالب

attractrices causa mea mortis. Ra-
 dix جاب in eundem usum long-
 ge lateque se admittit. Avicen.

يجلب النعاس trahit fomnum
 يجلب الهرم trahit senium.

In sententiis Expenti Num. LXXIII.
 Nimis frequentare homines مجلب
 trahit malum.

Hinc derivaverim جاب Esach. 24.
 Tonfor, vel verius Raso, qui in-
 ter radendum hunc attrahit
 et elicit sanguinem. Aliter Cl.
 Hatt. in Smegm. Ceterum مجلب

pertentavit, grave est & pervenu-
 tum in hac sede verbum, cupis
 vim ita pandit Scholiastes يقال

سبرت يقرح أدله لدخلت فيه
 مجلب

vulnus, quous immitis in illud
 specillum Chirurgicum, ut explores
 ejus profunditatem. Hæc vis li-
 quido se exerit in عار per Sim,
 Nebem. 2: 13, 15 ubi aqua hæret
 Viris Doctis.

وله منة النياحة Et clan-

gentem lamento. Accuratus ex-
 pectum sonat, Et ei similitudo la-
 mentationis sumere. Primo منة

Hebr.

فَقِيلَ مَنْ عَوَّلَ عَلَى الْفَرْقِ بَيْنَ الْفَرْقِ وَفَسَمِيَتْهُ
بِقَوْلِ جَدِّهِ فِي بَيْتِهِ وَفَسَمِيَتْهُ بِرَجَالِهِ

plur. fract. a جوهر notaret gem-
mas, opusculum. Sed margaritarum
significatio & crebrior, & con-
gruentior. Jocularis est, quod
παιον Salmaf. in Exerc. Plin. p. 181.
& 790. pro jocale, vel jocularium
inferioris Latinitatis detortum ve-
lit, merito reprehensus a Voss. ad
Mel. L. 1: 15. qui a praestantia
nitoris sub them. جهر derivat.

اجابة الاكمام بالتمر

Sicut circumdare solent tegumenta
suos fructus. Dubium esse nequit,
quin ad admirabilem illum, & Ori-
entalibus gratissimum foetum pal-
marum respiciatur. ك enim, a

ك operuit, specialiter desig-
nat involucrium florum palmae, ut
Golius in Lex. notavit, sive elatem
Ελάτη, quae & σπάθη Spatha, non
florum tantum involucrium in pal-
ma, sed & Dactylorum designat.
Utrumque alias طلع appellatur.

Masculae palmae creant flores; fe-
mellae dactylos pariunt. Admira-
bilem sese praebet natura, in his-
ce foetibus grandi theca & involu-
cro claudendis, usque dum prima
rudimenta dactylorum in femel-
lis, polline florum e Masculis ad-
spargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angusti, qui-
bus hic coarctamur, cancelli,
in latum illum latumque cam-
pum extendi, quo vocibus &
probris lectissimis Arabum uni-
versa Historia Naturalis palmarum,
egregie instrui, & clario in
lumine conspecti possit.

Us pro لا قيس من فوايد

ficerem ex salutariis ejus monitis.
Radix قيس, unde fut. in 8. conj.
prae mahibus est, significat accen-
dere ignem ab alterius igne, a
قيس torris ardens, aut simile
quid, a vivendo sumtum, ad ignem
succendendum. قيس idem.

Inde pulchre enata vis dissem-
di, itemque docendi, in utroque
enim est lumen de lumine propaga-
tum. لا قيس in 8. est rogavi
torrem aliquidve quid, ad succensum
instruendum: & figurate scientiam
doctrinamve alterius expetii, in al-
tero etiam vocabulo فوايد,

plur. fract. a فائدة commoditas
utilitas, genius linguae speciatim
assumit monita & praecepta saluta-
ria. Est autem فائدة proprie part.
fam. a فاعل media Je, juvenis com-
moditate, & opportunitate omni-
praeipue autem فاعل in 4. conj.

conia

ut proficerem ex salutari monitis ejus, atque colligerem eximia quaedam ipsius dicta, ediditque illum dictentem, cum jam incitator esset in instituto suo, sona-

B 3

na-

compatis ei quod iuvares, frequen-
tatur pro correptis, docile, saluta-
rius, monitis iuvare. Et in po-
etis, adjunctionem ex eo
petitis, aut perceptis, est ab eo ed-
dit, in amica scientia institutus fuit.

Atque والنقط بعض فريد

colligere eximia quaedam ipsius
dicta. فريد plur. fract. a فريده

proprie Unio, qui فريد, a فريد

monita, singularis, fuit, a generali

potestate separandi, quam Hebraei

quocumque tenent sub Tria. Scholion

Cit. Goli, & auri segmenta do-

cet significari, quanta interponi

solent margaritis. Sic Tobiebus

metu hic exponit الذهب

تجمل فاصلة بين الجواهر

Segmenta auri, qua media insequun-

tur inter margaritas. Sed quidam

margaritis ipsas intelligamus, ea-

rumve baccas grandiores, quas spe-

ciatione Uniones vocitant, فريد

novaxo. Graecis recentioribus. U-

niones autem posuit Harvius, ut

quilibet facile advertit, pro splen-

didis & eximiiis dictis; quem ta-

men usum, figuratum etiam illa

segmenta aurea recipere possunt.

Pro Scholastis mente facere vi-

detur formula لقط المعين parti-

cula auri qua in fodinis colliguntur.

Massulae & globuli ab ipsa natura

formati. Hinc ansa porrecta, ver-
sum lappi hic adhibendi, quod
alii paulo in se-villus, splendo-
rem tunc sumit, & ramentorum,
vel massulae, quae sunt spicile-
gium peculiosum, exprimit, inge-
nio praevidite illius, qui loquens
inducitur, cum aurisodina
comparato. لقط est Hebraeorum
apud rem humi abjectam, rapit &
collegit, plerumque, ut dixi, vile,
& in villibus; conspirante usu Bi-
blico: sed quod ad rara, cara,
pretiosa tamen nunquam se-
traduci patiatur.

Incitator خب في مجاله

esset in instituto suo, proprie, cur-

reret solutum in circo suo. Metaph.

ad equis, & equestri cursu. Ex Ta-

blebio dicto, Philologos Arabum

discordare, circa خبب seu

خبب, quae est actio verbi خبب,

aliosque cursum incitatissimum ex-

ponere, alios سمر متوسط

medium quandam currendi modum.

In Lex. Goli solutum incedere de-

claratur; unde solutiloquentiam

dixit Vetus Poeta. مجال cir-

cus, & campus certaminis, de-

scendit a جال, quod est جال

gyravit.

وهديرث شقاشق امرتجاله

Sonarentque e pectore prolata extem-

para-

أولها السادس في قلوبهم بالمتقانة في قولهم خيال الله المتقانة في

poranea orationis verba. أي خيال
Infra. in 8. a pedes suis.
pedibus affixis. أي من رجل
extemporaneam habuit orationem.
praesertim, ab eo qui carmine
fluente, quum verba quis fundit,
aut versus, stans pede in uno,
ut de Lucillio imitator Horatius.
شاشق est plur. fract. a
شاشقة aliquid simile pulmoni,
quod oestro percitus camelus ex ore
emittit. Inde transfertur ad clamores
acres et intentos, anfa arrepta
a camelo, acrius tunc et altius
barritum reciprocante, quod est
هدى in Hist Tamerl p. 58. est

شاشقة خرسى continere
ejus intenti clamores. Eleganter,
ut solet Hariri, ex intima proprietate
linguae, conf. 29. فليسا
قامت قرت شاشقته الهادي
que refrigeratus esset pulmo ejus bar-
riens. Cum ardor orationis, qua
tragicum defavebat, resedisset.
Dignissimum est Scholion Teble-
bii, quod integrum hic exhibeatur.

شاشقة هي النفاخة يخرجها
فحل الابل من جلته عند
هبجانه يرجع فيها هديره
ويقال للخطباء ذوي

شاشقته في الكلام
ويشتغلان بالمتقانة هدى
شاشقته والفتوحا هدى
شاشقة Vocabulum

notat pulmonem quid, quod ad-
missarius camelus e gurgulio pro-
mittit, quum astat, et quo barri-
ritum suum ingeminat. Hinc Ora-
tores vocantur Dromi pulmones,
quia inter differendum et dilatare
fluctuantque. De Eloquentia, quum
dicitur, barritis propandula ejus
pulso, item Eloquentes appellan-
tur latiore visu praediti cum pro-
pandula pulmonum.

أيها السادس في غلوايه
O Tu qui attonitas in insolentia tua
Vim tuam part. praes. in prim.
a them. سدى, egregie pandit

السادس الراكب
هو الذي لا يردده شي
والسادس المتحجر يقال
لذي يطيل النظر الي الشمس
حتى يتحجر بصره قد سدى
Sadir est libidine
sua avectus, quem nihil refronat
proprie

narenteque è pectore prolapsa extemporaneæ orationis verba. O tu, qui actonem in insolentia tua, laxas vestem

proprie autem est attollita innotat de femine supra rivas intumescens. Inde profluxit notio ebullienti. *gestuandæque* sub *glæ*, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet *Job. 13: 9.* ubi *וְהָיָה בְּיָדָא* vulgo capiuntur, tanquam *וְהָיָה בְּיָדָא* filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & serocii indomitæque erga Deum protervia. Porro *וְהָיָה* est conflatum ex *וְ* quinquan, & *הָיָה* particula excitantis age, *heu*. Denique *אֲשֶׁר* in 3. persona spectat ad secundam, *Quinquan heu qui vertiginosus in insolentia sua*, id est, *tua*. Conf. *Job. 18: 4.* *וְהָיָה בְּיָדָא וְהָיָה בְּיָדָא*. Ubi plura notavi.

السادل ثوب خبالا
Laxus vestem imaginationis sua.
 Ita proprie sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius extulit. *سدل* est *laxavit*, & *fluere sinit*; speciatim *vestem*, quod est delicatorem & superborum, *Syrma* trahentium. Inde hic metaphora. *خبالا* est a *خال* media *Je*, *imaginari*, *superbire*, præsertim, *vana* & *falsa* persuasionem atque imaginatione; ut apud nos quoque *imaginari* est *stulte superbire*.

الجامع في جهالانه
Fre.

hic intelligendum, qui libidine *Causa* & *precepta* fertur, *præstis* *glæ* quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum *وَالْغُلَا* a Rad. *غلا* ultima *Wala* in *Goliano* Lex. exponitur celeritas & *initium juvenutis*. Id obsecro *intelligi* *serociam*, *petulantiam*, *insolentiam*, quæ *proferre* isti etati potissimum ineff. Latius tamen vis patet, prout *غلا* generatim notat *excessum* *modum* in omni re. Iode *وَالْغُلَا* proprie, secundum Scholiasten est *amertum* *للسر* *وللجبال* *من غلا* *في الأمر* *ومنه قولهم* *غلا السر إذا لم تقع وقال* *ابو البقا الغلوا فشاط الشباب* *Effervesce in malum*, *etque importunius deditum esse*, *ab eo quod dicitur excessit modum in re aliqua*. Inde & dicunt *וְהָיָה בְּיָדָא* *præstium excrevit ultra modum*; auctor est *Abulheba* speciatim, hac voce signari *petulantiam juvenutis præ stultitia & nimia alacritate*. Apud Hebræos verbum *וְהָיָה* *exsuperavit*, *excrevit*, *adscendit*, etiam

لبي جهمالكم الجاهل علي خير عيلانه الام تستمر علي
 عيبك ونسبتي مرعي بعبك وحتم تنبهي في رهوك
 ولا تنهي عن نهوك تباريز بتفصيتك مالك ناصيتك
 وادعيتك بفتح سيرتك علي عالم سيرتك وتواري عن
 مريتك وانت بمراتي رهيبك وتشتكي من مملوكك
 وما يحكي خافية علي ملكك انظر ان ستبتك
 جالك اذا ان امرت جالك او بتقوى مالك حين توبتك
 لعمالك لو يقني عيبك قدمك اذا نزلت بك قدمك او
 يعطى

Frenum mordens in sulcibus suis.

Ita ad verbum. Thema جمع

frequentatur in equo refractario, & sessorem excutiente; unde porro precipitem ire, & ruere, iternique resistare, & tardum esse; sic ut fiat, monente Scholiaste, من

الاضدان ex iis quae contraria pol-
lent significatione. Sed est hoc
commentum Grammaticorum;
quum nullum vocabulum per se
unquam album simul & nigrum
eodem sub adpectu indicare queat.
Casu talia nascuntur, quae diffi-
dere videntur imperitis, sed re-
vera pulcre concinunt ac con-
spirant in sua Origine. Exemplum
habemus luculentum in verbo no-
bro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones precipitanti
& resistandi, in concordiam re-
ducit ope morfi ab equo freni, quam
contumaciam nunc precipitatio
nunc resistatio comitatur.

الجاهل الي خير عيلانه

Propensus ad ineptias suas. Conti-
nuatur in priori vocabulo me-
taph. ab equo contumaci, cujus e-
tiam est جناح inclinare in latus,
& deflectere a via. Derivatum
جناح crimen signat, ad quod
etiam tacite alludit, خير عيل
& foemin. خير عيلة ludicra & fusi-
lia quaeque. scribitur etiam خير عيلة
in Camus, atque secundum Schol.
notat

stem superbie, & præcepta fereris in multiplici amentia
propensas ad ineptias! Quoniamque persistes in delicto tuo,

C

gra-

notat pro *ما وراء الإنسان* *quod vide-*
tur non quatenus a somnante. Ori-
go & compositionis ratio obscu-

ماليك *Qui prehensum*

tenet frontis tua comam. Egregia
imago, & digna quæ illustretur.

ماليك part. præf. a *ملك* possedis,
dominio tennit *ملك*. Alterum

ناصية est coma propendula fron-
tis, *capronis* promissas vocat *Apul-*
lii. Inde figura pervenusta dire-

تخذ *Tenes comam*
ejus propendulam, pro, habet eum
in sua potestate, proque arbitrio eum

ducit, reducit, circumagis, instar
alicujus mancipii, aut jumentum.

Ex *Alcorano* citat *Sebel* simile di-
ctum, *ما من دابة الا هو*

نظم *Nullum est ju-*
mentum, ejus non capreamus ipso

teneat, quod declarat *بعض*
ملكه *و تحت قهره* *وسلطانه*

Ea esse sub ejus manu & regno,
atque adeo potentissimo imperio.

Pulchre *Algazalius* in *Vis ad Pa-*
radisam *والنواهي*

بده *فهو يميل اليك القلوب*
Nam corda & caprone sunt in manu

ejus, & ipse corda omnium tibi con-
ciliabit &c. &c. &c. In *Alcorano*

etiam daemones dicuntur reprobos

propendula coma appen-
densas, in gehennam trahere. Apud

Hebræos *נחש* est pluma copiosior.
Coma, *Casaxies*. Inde *נחש* & *נחש*

slitari, *dimicare*. proprie capronis
invicem prehensis, vel & arreptis

plumis, ut solent galli gallinacei.
Arabice in 3 conj. *ناصيا* digla-

diari antiis prehensis; quod deinde
latius ad omne certamen se exten-

dit. *Plokhairu*.

سوف يفي عنك ندمك *sufficiat pro*
te penitentia tua. Verbum *غني*,

cujus fur. in 4. præ manibus est,
in *Golio* exponitur, *Contentus suis*

aliqua re, & pro sufficiente sibi eam
habuit, hanc indigus alterius rei.

Est notio prægnans, quam & He-
bræi adaptarunt sub suo *נחש* re-

spondit; cum quo *غني* conferri
debet, licet *عني*, *Ain* non pun-

ctato, etiam magnam partem si-
bi vindicet. Sic *علي* & *علي*

pro *نحش*, aliaque plura, de qui-
bus alias commodius. Respondere

in hac structura, valet sufficere &
explere omne illud quod requiri pos-

sit: quod enim deficit & destituit,
est ac si non responderet: contra

respondere eleganter dici potest,
quicquid expectationem complet

& cumulat. Conf. *Hof.* 2: 20, 21.
سوف يفي عنك ندمك *sefelleris te*
lassu

quidumque habebis pastum protecvie tuæ? & quamdiu
ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à
ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui pre-
hensam tener frontis tuæ comam. Et peccate audes tur-
pitudinis vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et
indecis te scula propinquæ tuæ, ubi sub compescu es
observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud
lateat abscondi quisquam dominum tuum. An putas fore,
ut profecti tibi status tuus, quando advenierit tempus mi-
grationis tuæ? vel ut eripiant te opes tuæ, ubi te exi-
tio dederint opera tuâ? aut ut sufficiat pro te pœnitentiâ
tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem
tuam doleat sociorum turba, quando comprehenderit te

G 2

con-

decimus esse xv; & deci-
ma in 3 conj. عاشر consortio

judici, *fodaliarum intro*; quæ notio nata est ex ritu veteri, quo fodales prædæ partem sibi jacta fore, decem scilicet portiones, quas eisdem lagitis fortassis adhibitis distribuabant. Hæ portiones vocantur *اعشاش*, & *fodalia* tali consortio *juncta* appellatur *معشز*.

یوم یضیک مخشری

quando comprehenderit te congrega-
tionis locus. Diem iudicii appel-
lant solenni formula يوم الحشر
diem congregationis. Inde محشر

*Locus & tempus congregationis heic
Tribunalis ultimi solennitatem fig-
nat. Omiffam in Lexico vocem,*

appendici inferuit Cl. Gol. Signa-
tum & elegans in tunc rem est
verbum *פָּסַח* fut. in 1. *פָּסַח*
in fasciculum colligavit & constrin-
xit. Id Hebræis etiam fuit *פָּסַח*,
indeque mansit *פָּסַח* coma, pro-
pria *פָּסַח*, *פָּסַח*. Ergo feliciter
Cocc. in *Lex*, convenire su-
spicatur eam Chald. *פָּסַח* con-
firmat. Quid *פָּסַח* sit, ad *Jobum*
disquireret.

لا لا Cl. Golius Annon? in

Lexico particulam hanc exponit
agedum, adedum. Nempeut *Schol.*
 notat, *هلا تحضض على*

Halla est in-
 stigantionis ad opus & excitationis
 ad illud. Nec tamen male Golius
 dedit *An non?* est enim compositum
 ex هل an & لا non: di-
 cuntque *An non facies hoc?* quum
 ad opus instigant.

لِيَهْتَبِي مَحْجَةً أَهْتَدَايَكَ وَعَجَلْتِ مَعَالِجَةَ دَايَكَ
 هِيَ الْبَلِيَّةُ شِبَاةُ أَهْتَدَايَكَ وَقَدِصْتَ نَفْسَكَ فِيهِ أَكْبَرُ
 أَهْتَدَايَكَ أَسْهَلُ لِمَنْ مَعَايِدُهُ مِمَّا أَهْتَدَايَكَ وَمِمَّا لَمْ يَشِبْ
 أَهْتَدَايَكَ مِمَّا أَهْتَدَايَكَ وَمِمَّا لَمْ يَشِبْ مَعِيكَ مِمَّا قَبْلَكَ
 وَأَلِيَّ اللَّهِ مَطِيئَةً وَمَنْ نَصِيرُكَ كَمَ طَالُ مِمَّا أَيْطَكَ لَدَّهْرٍ
 فَتَبَاعُثُ

أتهجتب مَحْجَةً أَهْتَدَايَكَ

*incedas aperta via, quae te recta
 ducat. محجة est via regia, qua
 tenditur ad sacra celebranda, quod
 est حج illi via regia pro-
 prium est نهج, cujus oct. conj.
 prae manibus, Hebr. נהג monstra-
 vit & praevit rectum iramitem ac
 viam regiam. Inde أنتهج est
 incedere per viam regiam. اعتداه
 infin. 8. conj. ab هدى recta du-
 xit. Ergo structura exquisita ver-
 borum se invicem sustinentium
 & adjuvantium hanc praebet sen-
 tentiam, An non incedis regia via
 recti ductus tui? Latinius, Quin
 incedis!*

وفلنت شِبَاةُ أَهْتَدَايَكَ

*Et retundis aciem iniquitatis tuae!
 Insignis figura. شِبَاةُ est acumi-
 nata cuspis, praesertim aculeus scor-
 pionis. Homines nequam & iniqui*

*sunt scorpiones. Scorpiones item vo-
 cant virulenta alienius dicta &
 facta. Hinc in proverbium abiit
 ردت عتار. Scorpiones ejus
 reptant, pro grassatur dicta fa-
 ctisque virulentis. Hebraei id, vi-
 vente lingua, extulerunt רבו קרבו.
 Inde רבה maleficia, reptatio
 velut scorpionum, & calumniam
 infamiam spargere & calumniam.
 In Cant. Cap. 7: 10. יין רובב שפתי יסוד
 est vinum jucundo reptatu
 titillans labia dormientium. Nam
 דב repere, subrepere etiam sic
 usurpant. Hoc obiter, ne scrup-
 ulus super רבה, & veram ejus
 originem, obreperet. Redeo ad
 شِبَاةُ aculeum scorpionis, semper
 in ictu, & conatu laedendi. Ap-
 posite ergo datur اعتداه ini-
 quitati, proprie infesto incursum,
 ad noxam alteri inferendam. Ra-
 dix est עד ult. Vav., Verbum
 elegantius quoque huc admo-
 tum, valet enim infringere aciem
 sic ut incisura existant & crene:
 Unde*

فَتَسَاوَيْتَ وَجَدَّكَ الْوَعظَ فَبَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
فَتَسَاوَيْتَ وَجَدَّكَ لَكَ الْوَعظَ فَبَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
فَتَسَاوَيْتَ وَجَدَّكَ أَنْ تَوَاسِي مَا لَسَيْتَ تُؤْمَرُ فَلَسَا
فَتَسَاوَيْتَ وَجَدَّكَ تَعْبَهُ وَتَحْتَلُّهُ فَتَسَاوَيْتَ عَلَيْهِ عَلَى بَرِّ تَوَلَّيْهِ

وَجَدَّكَ الْوَعظَ وَتَقَاعَسَتْ

Traxitque te admonitio, at præbuit refractarium te. Similitudo ducta est a camelo, qui quum protuberante est pectore, & depresso introrsus depresso, dicitur قعس in 6. conj. قعس a Schol. declaratur. قعس و قعسية
Tergiversatus est, & assimilatus camelo qui protuberante pectore & dorso introrsum depresso resistit. in Hamasa قعس adhibetur de eo cui præ senio collum rikat.

gidum est & obliquum. Contrarium ejus affectionis est gibbosum & effusum fuit depresso pectore depresso. Hoc etiam ad corvum in curvum transfertur in 220. Ut sub utroque hoc vocabulo لجدب & لقعس gustulum præbeam genii & lingue Arabum, velim observari لقعس esse etiam epitheton poeticum stabile ac firmum designans. Sic gloria gibbosa & devexa, Harib Ibn Helza, cujus carmen est inter septem Moalikat.

وَتَمِينَا جَدُونَ وَعِزَّةُ قَعَسَاءَ

Genus referimus ad Fortunam & Gloriam Gibbosam

Id Scholiastes simpliciter ثابت stabilem exponit; atque ita apud Golium ex Zjauhario declaratur. Plus lucis fert Tebrizius ad Hamasa, qui eandem hanc phrasin laudans, sic eam illustrat عِزَّةُ قَعَسَاءَ

كانها ينبو ظهرها لمن
Gloria gibbosa
irid مركوبها
dorso prædita, quasi ejus dorsum resilit ab eo qui illud desiderat inquitare. Est ergo gloria iniata, nec a quoquam sub jugum missa.

EO.

sita fuerunt exempla, sed simulasti cecum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque; sed contra disputasti. Et meminisse te sui iussit, mors: et simulasti oblivisci te. Potestas tibi dum fuit beneficiendi aliis; non tamen benefecisti. Praeter nummum, quem recondas, monito quod memoria servat, Mavisque insignem ardigulum efferre, quam beneficium conferre. Ac desiderium aver-

tis

Eodem e fonte dixerunt رجل الله جدباء statum Gibbosum pro
gibbosus pro gravi & constan- duro & incommodo reperio apud
a viro. ليلة قيس. Noctem gibbo- Tebrizum. & in Div. Hud. annota-
sam fabricarunt Poetae, pro longa, vit Scholiafles; شديد gibbosum
protenfa, per alium, puto, fletum, diti احديب calamitosum omne.
quo quicquid incommodum accidit, Nonnemo ex Hudeilistis illis posuit
appellant Gibbosum. Sic sane etiam.

فني جنبك الحرب تجذب

Ad latas tuum, Gibbosum bellum existit.

Hoc est consurgere incipit & tu est in Flamas.
mescere. Non abludit hinc quod

غامرة ذات جدب

Expediio bellica gibba pradita.

Ubi Gibbus adfert imaginem celsi من manifestum apparuit
& invicti roboris. الحص وهو نهاب الشعر

حصص لك الحق a themate, حص quod nudari
Nudum tibi patuit capillis notat, monente Teblebio.
verum iustumque, sed contradispu- ميري est 3. conj. a ميري
tasti. حق Verum iustumque, est strinxit ubera, mulsi, scutica per-
pn. حصص nudum patuit, cussit & ad cursum adegit. in plu-
viam

وَتَرَعِبَ عَنْ هَذِهِ تَسْتَهْدِيهِ إِلَى نَرَادِ تَسْتَهْدِيهِ وَتَقَلَّتْ حَبَّ
 أَهْلِ تَسْتَهْدِيهِ عَلَى نَوَافِيسِهِ يَوَاقِيتِ الصَّلَاتِ أَغْلَقَ
 قُلُوبَهُ مِنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ وَمَغَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرِ عِنْدَكَ
 مِنْ مَوَالِدِ الصَّدَقَاتِ وَبِحَاجَةِ الدُّعَاءِ أَتَمَّ إِلَيْكَ مِنْ
 صَحَائِفِ الْأَنْبِيَاءِ مَوْعِظَةً الْأَقْرَانِ لَكَ مِنْ نِلَاوَةِ
 الْقُرْآنِ

viam dissolvit ventus nubem, inficiatus est debitum, abnegavit officium. Hæc Golius sub 1. Conj. sub 3. ponit contendit disputando. Omnia pendent a stringendo; stringit enim qui mulget, stringit, qui scutica percussit, stringit ventus nubem, stringit qui inficiando et negando reluctatur: aut disputando contentiosius venititur. Hinc antiquam suam faciem ac nativam vim resumit Hebræum מרה immorigerus, rebellis, refractarius fuit. Proprie strinxit, contentiosius resistit, et obstrigillavit, ut alibi latius pandam: Esaj. 3: 8. למרוח עין כמרו non est, ad exacerbandum oculos gloria ejus, sed ad oculos ejus gloriosos perstrigendos, palamque ledendos ac male urendos.

وَتَرَعِبَ عَنْ هَذِهِ تَسْتَهْدِيهِ

أَلِي نَرَادِ تَسْتَهْدِيهِ

avertis a duce, quem rectam viam roges, ad viaticum quod corroges. Verbum رغب in Lex. Gol. ex-

ponitur valet, desideravit; item noluit, & destitit a re, & omne satur fuit. Diversitas illa pendet a constructione, quam egregie expresseit noster Hariri: tunc loquente ad, valet magno desiderio ferri; sequente عن, sonat vehementius refugere. Utraque notio est secundaria, ducta a primaria cavitationis amplioris, præsertim in ventre, unde assumerunt sub hoc thema cupiditatem vorandi, & latius deinde omnem cupiditatem avidiorem. Hebræicum רעב est esurire; cujus origo hinc elucet, manans a ventre cavo et vorandi cupido; ut alibi demonstrabitur. רעב per Ain absque puncto trepidavit metu, ex eodem fonte fluxit, nam vehementis terror quo quis sibi ipsi excidit, cavos ventres sine mente quasi, & vastum quoddam inane intus relinquit. Paucis id moneo, ne minus periti turbent, & diffidere autument ab Hebræa matre, quod cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstraret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri. Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quam statuta tempora precatationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continendis largitationibus eleemosynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quam paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus sociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque haud poenitentiam lucem ei infert. Porro *هَدَى* dux, ductor, director, est part. verbi *هَدَى* direxit in via. Inde in 10. conj. *استهدي* est petiit dirigere in via. Idem *هَدَى* direxit usurpatur etiam pro donum attulit obtulitve; unde in 10. Conj. *استهدي* valet petiit donum efferri, corrogavis. Utramque vim nosse venuste uni periodo intenuit.

يواقيت الصلات اعلق

بقلبك من مواعيت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quam statuta tempora precatationis. *يواقيت* plur. fract. a *ياقوت* hyacinthus. *صلات* plur. san. a *صلة*, thematis. *وصل* junxit, copulavit favorem. *اعلق* comp. & superl. forma radiceis *علق* dependis. Inde dicunt *علق* affixus fuit rei, *ع* inhæsit ei nimio amore; & versa phrasi, rese-

appensa fuit, hoc est adhæsit immoderata affectione, & cor occupavit. Hinc *اعلق* compar. & superl. impensius & impensissime affixum cordi; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad *علقة* birudo, sanguifuga, *نمل* in Proverbiis Salomonis? Cupiditates enim & immoderata affectiones birulinum instar adhærescunt, & sugunt nunquam cutem missura. *مواقيت* plur. fr. a *موقات* statum tempus. cujus thema est *وقت* horam & tempus præfinitivum. Denique *صلاة* vel *صلوة* est deriv. fam. a rad. *صلا* ult. *Vau* & *Je*, torrerere & intrans. torrerere, incallescere, fervescere. unde ad fervidissimas precatationes assa assumpta. *صلاة* precatio, speciatim dicitur solennis illa, statis horis quotidie obeunda secundum statuta Muhammedis.

صحاف الالوان *patinæ va-*

riorum ciborum. لون cujus plur.

frac. *الوان* colorem proprie signat

النَّامِرُ نَامِرًا بِالْعَرَفِ وَتَنْتَهَكَ حِمَامٌ وَتَحْيِي عَنْ الْبُكْرِ
وَلَا يَنْجَامَاهُ وَتَرْجَحُ عَنْ لُكْلَمٍ ثُمَّ تَعْشَاهُ وَتَخْشِي الْبَّاسَ
وَاللَّهَ لِحَقِّهِ أَنْ تَخْشَاهُ ثُمَّ أَنْتَبِذْ

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patinae colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum تلون in 5. Conj. apud Golium est, mutavit animi affectum, eoque mutabilis fuit; quæ si tu dicas diversos induere colores, instar Chamæleontis, unde adagium تلون الحربا chamæleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat pl in Niph. pl marmuravit sagacior sponse subodorabitur.

نَامِرًا بِالْعَرَفِ وَتَنْتَهَكَ حِمَامٌ

Præcipis quod æquum est, & ipse violas sacrum ejus. Conj. 8. انتَهَكَ a نَهَكَ in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notione inter derivata præ se fert انتَهَكَ infin. conj. 8. violatio reverentiæ, & honoris debiti. in Kal etiam نَهَكَ notare dicitur Quam maxime læsit existimationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum flu-

dio fecit ac molitus est. Inprimis tormento adsecit. Summam inflixit pœnam. Avidè comedit. induit vestem: quod trita esset, exasperavit amulgebat: quicquid in eo contineretur, vicit, superavit, enarravit. fatigavit, afflixit; extenuavit. Extenuatus & debilitatus fuit continuo morbo. Strenuus & invalidus fuit. Labyrinthus. Vis alium? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa hæc series, quæ transitive, quæ intransitive usibus, sua sponte se evolvit, pulchrisque metaphoris decurrit. Istius rei deductionem harum notularum angustia non capiunt. Ceterum حِمِي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessible, vetitum. Radix est حِمَا ultima Vav, præsidio custodivit, tutus fuit contra malum. In 4. conj. اَحْمِي inaccessible efficit locum. Inde חומה Hebr. est murus, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendam, inotionem hanc esse secundariam, & fervendo derivatam. Est autem حِمِي proprie substantivum, designans id quod fervore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est; & ipse violas sacrum ejus: ~~prohibet~~ ^{prohibet} iniquum; sed te non continet ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Versiculus
ac dedecus; seque sacrosanctum ser- | a Tebrizio citatus ad Hamaſa.

منعنا حمانا واستباحنا من ماحنا

حمي كل حي مستجير من راحة *

*Defendimus sacrosanctum nostræ gentis, at hæc nostræ profanant
Sacrosanctum cujusque familia, cujus herboſa luxuriant prata.*

Est & ^{حامي} prohibuit a noxa & servavit generoso ardore: sed nec illa, quæ pro clavi esse potest harum metaphorarum,

dedecore alium, unde sequeus locutio ^{حامي} ~~prohibet~~ ^{prohibet} ~~عن الذکر~~

^{حامي} ~~prohibet~~ ^{prohibet} ~~iniquum~~, vel potius deterres ab eo, & se ab ista macula intactum servare moneſ; quæ vis refidet

quoque in ^{ولا تتحاما} ~~sed te~~

non continet ab eo, ex conj. 6. huius thematis, proprie, ~~sed tenet~~

ab eo intactum ^و ~~inviolatum~~ non servas. Sub ista amplitudine intelligas significationem cavendi & evitandi quam Goliis huic 6. conjug. assignat. Non omittenda hic erat

formula perinſignis ^{حامي} ~~ظهر~~

immunis fuit ^و ~~intactus~~ ab onere; proprie dorsum suum inaccessum

bet.

^{حامي} ~~انف~~

exarſit, conſerbuit naſus ejus; de eo, cui facile bilis in naſum concitatur, neque ullas injurias pati poteſt.

Inde apud Zjauſ. extat, forma comparativa, ^{هو احمي} ~~انفا~~

وامنع ذممارا من فلان

Hic fervidiore est naſo, ^و ~~juris sui~~

defendendi studioſior quam ille; qualis & ^{حامي} ~~الذمار~~

defenſor ſui juris, qui nempe naſo fervido vel minimam noxam vindicat, atque a ſe procul eſſe jubet.

تبا

- ثَنِيًا لَطِيفٌ دُنْيَا ثَنِيًا إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ •
 مَا يَسْتَعِيفُ غَرَامًا بِهَا وَقَرَطَ صَبَابُهُ •
 وَلَنْ دَرِي كَفَاهُ مَّا يَرُومُ صَبَابُهُ •

ثم

ثَبَا *Malum. Imprecandi formula*, a rad. ثَب secuit, *refectus*; item, *refectus fuit*; unde ثَبْت in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc ثَبَا *male dispereat*; & verbum ثَب absolute *periiit*. complectitur utrumque *Surata* 121: 1.

ثَبْت يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَثَبَا *Refecta sunt manus Abi Leheb*, & *male disperiiit*.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vita hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. يَأْتِيْنَهُ لِأَجْلِ دُنْيَاهُ Frequentabant ipsum propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fæm. a masc. دُنِي a them. دُنِي propinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا Mundus, quasi dicas propinquiorem, vel & vilio-rem. Ad posterius etymon alibi ad- lufit noster, quum ait

يَا خَطَايَا الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen præferendum, quia locutio plena fuit الْحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior*, opposita *الْآخِرَةُ* Vide *Alcor. Sur. 28: 60, 61.* وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ *Et Sur. 29: 64.* الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَدَارُ الْآخِرَةِ لَهْيُ الْحَيَاةِ *Non est*

vita hæc propinquior nisi lusus ludibrium merum; at vita futura illa enimvero demum vita est.

ثَنِيًا إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ

Flectit eo cursum suum. Verbum convenit cum ثَنَى duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur.

flexis

Malum illi, qui mundum petit, flectens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret pauxillum.

A 3

Tum

flexis habenas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flectere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est infinit. 7. conjug. a صبب fudit, effudit. Latini quoque effundere ad cursum transulere: sequens صباة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صبب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صباة in versiculo tertio pauxillum, est residuum aquae aut lactis in Vase, quasi suffruncula. Notetur dexteritas Haririi nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuat voluit.

انصباب بن depresso clamo-

rem suam. Phrasis digna quæ penitus excutitur, quod genium Orientis intime exprimat & respiciat. Ad verbum sonat, sedavit pulverem suum, a انصباب inhaesit terræ & adpactus fuit; in 2 conj. adhærescere fecit terræ pulverem, atque ita sedavit. عجاجة pulveris aut sumi nebula, a عجاج vehementius flavit & pulverem excitavit ventus. Figurata hinc, انصباب diripiendi ergo in illum incurrit, non a clamore ut Golius putabat, sed a pulvere, ut sit glomeravit pulverem suum super illum. Vides turmam hostiliter invectam, quæ

Erigit undantem glomerato pulvere nubem

Ut Sil. Ital. id pingit 13: 158. Id luminis debetur adhuc Habacuko, qui Cap. 1: 10. victorem exercitum ait Ridere omne munimentum, & collecto pulvere capere. Refertur collectus ille pulvis, ad opera & obfidionis reliquum apparatus; sed hoc non est ridere omne munimen-

tum, quum agger jacitur, & obsidio instituitur. Nil evidentius quam collectum illum & conglomeratum pulverem referendum esse ad celeritatem impetus, quo munitissima quæque loca rapere solebat hic aquilis ocyor & lupis acrior equitatus, quæqua adversum attollens pul-

ثُمَّ لَمْ يَلَمْزْ لَهَا عَجَاجَتَهُ وَغَيْظَهُ مُجَاجَتَهُ وَأَمْتَضَهُ شَمَكُونَهُ
وَنَاقَظَهُ هَرَاوَنَهُ فَلَمَّا أَرْتَبَ الْجَنَاحُ إِلَى تَحْفِظِهِ وَرَأَتْ تَأَهُبَهُ
لَمْرِبِيَّةَ

pulvere campos, quæ Statii est
phrasis 4. *Tb.* 38. Hoc jam colligere
pulverem, sive celerrimo impetu
ferri transfertur etiam ad O-
ratores cursum admittentes orationis
& verba glomerantes, quia imo
colligere pulverem dicitur omnis,
qui aliquid magno studio & impetu
aggreditur, & contra **لَبَد**
عجاجة sedare pulverem suum,
qui impetum remittit & conquiescit.
Bene ergo Scholiastes عجاجة
غيرته الثائرة المرنة
والعجاج الغبار والدخان
أيضا والعجاجة اخص
منه وإراد أنه قطع كلامه
الذي كان استرسل فيه
pulverem ex-
citatum & elatum sonat عجاجة
& masc. عجاج itemque sumum,
nisi quod fœmin. pressius sit & di-
stinctius. vult autem eum sermonem
suum abruptisse, in quem se effude-
rat, & in quo vocem suam exten-
derat.

سiccavit لا غيظ مجاجته

primarum fluxum. Radix غاض
ex quiesc. med. Je opponitur ra-
dici **فاض** excrevit aqua, abun-
davit, ut sit decrescere & desidere.
Inde **الدمع** غيظ in *imbibuit*
lacrimas, fecit eas decrescere & re-
sidere. pro lacrimis figuratius no-
ster dedit **مجاجة** succum expres-
sum, nam moriente Scholiaste
مجاجة كل شي عصارتة
cujuscunque rei succus expressus di-
citur *Mozjazja*. Sic in *Div. Hud.*
reperitur **العجاجة** النجل
apum succus expressus, pro mel; &
pluvia a poetis vocatur **مجاجة**
السمن *succus expressus nubium*.
Heic loci, secundum Schol. intel-
ligitur **ما كان** يسيل
من عينه وانفه عند البكا
Id quod & oculis ex naso ejus flue-
bat inter plorandum. Alias, sub-
monente eodem, notat potius
الريق **تججه من فيك**
salivam quam ex ore ejicis. sic
stultus **احمق** *stultus sa-*
livans. & 'geminata forma
مجمج *confusus loqui, titubare in sermone,*
& *stulta proferre, quasi dicas sali-*
vare,

Tum quidem depresso dolore suo; & siccato lacrymarum fluxu, sub brachio assumpsit manticam suam, & axillis suum supposuit scipionem. Cum vero fixis in eum oculis animadverteret cœtus illum surgere, videretque componere se ad defe-

vare, quæ addidit ad Job. p. 1010. solum supra genus sedeat. Jobi, ubi declaratum, & in Nec melius paulo ante explicuerat Ezechielis, de quo in Disp. 3. de 8. illius genus a

Antip. egi. Fixis o-

culis animadverteret illum surgere.

In Goliath ultima Pad est spe-

ctavit continuo. continuo con-

templans, speciatim formarum

spectator. in 5 conj. قرفي defi-

xis oculis inhaesit amator amicæ.

Hæc secundaria sunt a قرفي idem

quod قرفي tinnulus & tremulus

sonus chordæ impulsæ. Oculis vi-

braui & acutus fixasque contuens

comparatur areni intento, unde

contendere visum, intendere ocu-

los, arengem, ارعج. Vide etiam quæ

supra jam adduxi ad illustrationem

verborum قرفي & قرفي

قرفي.

قرفي Surgere. conj. 5. ab

قرفي, cujus 8. conj. exponitur,

pedam digitis infedit movitque se ad

surgendum. Sic Golius. Sed patet

latius, ut in illa constitutione ان

صلبت المرأة هلتهنغر

quum orat mulier pedum digitis

innixa resideat. Male Giggejus

quale est, cum vir sedet supra cal-

caneos juncturis poplitum plicatis, &

super terram adherentibus. Hoc

ne Oedipus quidem expediverit.

Deioribi scias incoxationem, quum

genibus junctis iisdemque plicatis

aliquis assidet super coxa seque quam

proxime ad terram demittit, licet tamen

ut non tam sedeat quam pendeat. Id

Apulejus est costum vel coxim sedere, &

Noniq, in coxam fidere, qui ex

Pomponio adduxit incoxare matres.

Ab hac primaria stirpe succrevit

vis secundaria propterandi, festinandi,

trepidandi; nam, انجتنغر. Ca-

mus est, cum impetu erupit, &

infin. انجتنغر festina eruptio;

& انجتنغر incitatio ad festinandum.

Scilicet incoxatio est habitus festi-

nantis & trepidantis; quemadmo-

dum hæ notiones quoque sub وفر

sono vicinum concurrunt, cujus

10. dat انجتنغر inlilit pedum

digitis, erecta superiore corporis par-

te, depressa inferiore. 8. متوفر

irrequietus, dormire nesciens, tre-

pidabundus. 5. توفر se accinxit &

festinavit. وفر properare fecit.

علي اوفلر & هو علي وفر

est

لَمَرْأَيْلَةَ مَرْكَرَةَ أَتَّخَذَ كُلُّ مَنَّهُمْ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ فَأَنعَمَ لَهُ
سَجَلًا مِّنْ سَيِّئِهِ وَقَالَ أَصْرَفَ هَذَا فِي نَفَقَتِكَ أَوْ فَرَقَةٍ
عَلَيَّ مَرْفَعَتِكَ فَقِيلَ مَنَّهُمْ مَغْضِيًّا وَأَنْتَنِي عَنْهُمْ مُبْتَنِيًّا وَجَعَلَ
يُودِعُ مَنُ يَشِيعُهُ لِيُخْفِي عَلَيْهِمْ مَهِيعةً وَيَسْرِبَ مَنُ
يَتَّبَعُهُ لِكَيْ يَجْهَلَ مَرْبِعُهُ قَالَ الْحَرِثُ بْنُ هَمَامٍ فَاتَّبَعْتُهُ
مَوَارِيًا عَنْهُ عِيَانِي وَفَقَوْتُ أَثَرَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَانِي حَتَّى
أَتَاهِي عَلَى مَغَامَرَةٍ فَأَنَسَابَ فِيهَا عَلَيَّ غَرْلَرَةً فَأَمَهَلْتُهُ مَرِيثَ

ما

est in isinere, quasi dicas, est super
incoxatione vel incoxationibus, quia
isinérantium, per Orientem, ma-
gis est incoxare semet ad refectiun-
culam sumendam, quam discum-
bere aut assidere. Non dubito quin
idem intenderit Legislator, quum
iter ingressuros Israelitas Pascha
raptim expedire & comedere ju-
bet כֹּסִימ, *coffim*, illo habitu cor-
poris mirifice respondente omni-
bus circumstantiis. Vulgo trepi-
dantur. Nec excluderim, sed in-
coxationem abesse non posse con-
tendo, & sic litem dirimo, qua
disputari solet *stantes*ne an *sedentes*
Pascha celebrarint in Ægypto.
Reliqua quæ ad פֶּסַח majori in lu-
ce collocandum præ manibus ha-
beo, *Originum* libris reservantur.

dum locum suum: proprie, ad dese-
rendum centrum suum. Est enim
מֶרְכָּרָה a them. מֶרְכָּרָה definit
in terra bastam, & simile quid, circu-
li centrum. Ut *ἀντὶπαρα* a *κεντρίω*. Inde
porro *Castramilitum* designat, a *fixa*
in meditullio *bastæ*; & deinde lo-
cum quemvis, ubi quis consistit,
atque commoratur. Hic tamen spe-
cialis illa notio *centri* non est di-
mittenda, quum phrasis sit Astro-
nomica מֶרְכָּרָה המֶרְכָּרָה *defle-*
xio a centro, quam pulcre hic
transulit noster, considerans *A-*
retalogum suum tanquam in medio
Circuli auditorum suorum. Sic Con-
fess. 28 ونخيرات المراكز
Est centrum
elegi, ad concionem audiendam.

Ad deferen-
dam لَمَرْأَيْلَةَ مَرْكَرَةَ

فانعم

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquires: Impendito hoc cum erogare quid vobis, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vale dicere iis, qui deducebant eum; ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quonam reciperet se. Inquirebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo avertens conspectum mei; & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepsit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irrui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cuidam ad panem similagineum hocdumque assatum, & posita ante ambos seria vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gembundus spirare, ac si

E

exspi-

فانعم له سجالا من سيب

Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, Et gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo. سيب quidem est عطاء munificentia, donum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice سبب, med. je, fluxus, proprietas exprimit largiorem fluxum, unde perfacilis transitus ad liberalitatem. Quia interim figura situla inducitur, primitiva illa largioris fluxus potestas haud dubie est attendenda.

مرث ما خلع نعليه

Usque dum exuisset calceos suos. particula مرث non reperitur in Golio; pertinet ad مرث media je, Cunctatus est, unde ad verbum esset, mora qua exueret calceos. Coniunctim مرثا pro حيثما usque dum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: sejunctim occurrit in Abilphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exuere, extrahere sciatur, esse Hebraeum חלץ, Tzade in Ain mutato, ut ex חרץ exit Chald. חרץ terra: phrasis חלץ בעל in Bibliis nota, ut Deus. 25: 9, 10. Haud aspersionem lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hof. 5: 6. habe-

مَسِيًّا خَلَعَ نَعْلَيْهِ وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هَجَمَتْ عَلَيْهِ فَوَجَدَتْهُ
 مُحَاذِيًا لِنَلْمِذٍ عَلَيَّ خُبْرٍ سَمِيذٍ وَجَدِي حَنِذٍ وَقَبَالَتَهُمَا
 خَسَابِيَّةٌ نَبِيذٌ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا أَكُونُ ذَاكَ خُبْرَكَ وَهَذَا
 مَخْبَرَكَ فَرَفَرُ رَفْرَةً الْقَيْظِ وَكَادَ يَنْمِيزُ مِنَ الْقَيْظِ وَلَمْ
 يُزَلْ يَحْمَلُكَ إِلَيَّ حَتَّى خَفْتُ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنَّ
 خَبَبْتُ نَارَهُ وَتَوَارَى أَوَامِرُهُ أَنْشَدَ
 لَبَسْتُ الْخَمِيصَةَ أَبْغِي الْخَمِيصَةَ
 وَأَنْشَبْتُ

habemus חליץ מרחם *subduxit se ab illis*. Quid emphaseos subfit docet usus specialis in repudio, divortio-que, quo quis dicitur *manum exuisse*. Ita in *Hist. Tamerl.* p. 90. hinc extat *يدع الملك* خلع

exuit ex imperio manum, id est *imperium renunciavit*. Adhuc signatius quiddam subministrat locus *Scholiaſtis ad Diw. Hud.*

قالوا اخواله اقتله فقد خلعناه
 والله لا نتبع بشي من دمه

Dixerunt avunculi ejus; trucidam ipsum nam eam penitus exuimus, repudiavimus, abdicavimus, per Deum propter cædem illius nulla vindicta premeris. Est ergo خلع repudiatio feminae, & abdicatio fi-

lii, qua penitus *exuitur omnis ejus cura*.

ne insultaret ان يسطوا علي

mibi. Amplissimi usus est radix *سطا* ult. *Vav.* proprie locum

habet in jumento, quum *ركب* *suum* *ipſius caput equitat*, ut Arabes loquuntur, hoc est, *fre-num excutit*, *præceptis*, quo vult, *abit*. *Ἀφηνιάζεν*. Eadem proprietas reddenda Hebræorum *שטה*. *Prov.*

7:25. *Ne שטה advias ejus cortium*. LXX *Ἐκκλινάτω*. Fortius & figuratius dedissent *ἀφηνιάζω*. Inde *Uxor immorigera*, *ἀφηνιάζουσα*, five torum poluat, five minus. Ab hac primaria potestate transit porro ad *insultus*, *grassaturas*, *vexationes* omnes.

Per

expirasset æstum: parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuis-
set ignis ejus, ac confedisset flamma, recitavit car-
men:

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,
E 2 &

Per elegans est quod etiam aqua
dicantur *سما* quum ex-
undant, & extra ripas feruntur.

خبث نارة و تواري اوامه

Deferbuisse ignis ejus, & confedis-
set flamma. Oratio est figurata,
quæ iram restinctam pingit. Ver-
bum خبا ultima Vav exponitur,

extinctus fuit ignis. Non est pri-
maria notio, sed translata & se-
cundaria, ut videtur, a condendo

sub خبا ultima Aleph; sæpe e-
nim literæ او اي in fine per-
mutantur. Est ergo planissime He-
bræum חנה unde חני & חנין ex
quiescentibus 3He. quamvis usitati-
us adhuc sit חנה quiesc. 3. Aleph.

Firmat opinionem meam Deri.
خابية seria vini, olei &c. quasi
dicas conditorium; & خيبة abdi-
ta res, cujus plurale خبايا

abditos thesauros notat in Hist. Ta-
merl. p. 392. Conditum sane ig-
nem sub hac phrasi spectari, patet
etiam ex altera locutione تواري

اوامه quæ est, delituit æstus e-
ius, nam واري in 2. Conj. sig-

nificat celavit. In 3. item occulta-
vis. In 6. semet occultavis. de so-
le occidente apud Abilphar. Hist.
Dyn. p. 177. & in Hist. Tamerl.
p. 59. اوامه est Hebr. אור pro
æstu ignis positum Esaj. 50: 11.

ابغي الخبيصة expetens com-

modiorem vitam. Verbum بغي

ult. je, est idem, quod בנה bul-
livit; itemque ex Chaldaismo, ut
multi volunt, quæsit. Apud A-
rabes etiam valet, petit, quæsit
in 1 Conj. & usitatus in 4. a bul-
litu ansa sumta, quum animus cum
æstu & impetu fervido aliquid ves-
tigat. In Originibus plura jam de-
di, & nunc tantum velim caveri,
ne Cocceji auctoritas fraudi sit,
qui bulliendi significationem ex-
punxit, querendi illa adoptata e-
tiam Esaj. 64: 1. ubi vertit aquas
pervestigat ignis. Vide quid incom-
modi trahat ignoratio primæ O-
riginis. Ceterum de خبيصة jam
in notulis monuerat Clar. Golius,
esse edulium ex dactylis & Butyro;
unde pro commodiore & delica-
tiore victu usurpatur. Radix est

خبص commiscuit. Ob metrum

lilet

وَأَنْشَبْتُ شَصِي فِي كُلِّ شَيْصَةٍ
وَصَبِرْتُ وَعَظِي أَحْبُولَةٌ
أُرِيغُ الْقَنِيصَ بِهِ وَالْقَنِيصَةَ
وَالْحَجَانِي الدَّقْرَ حَتَّى وَلَجَتْ
بَلَطَفِ أَحْنِيَالِي عَلَيَّ اللَّيْثُ عَيْصَةٌ
عَلَيَّ أَنَّنِي لَمْ أَهَبْ صَرْقَةً
وَلَا نَبَضْتُ لِي مِنْهُ فَرِيصَةً

ولا

filet *He famin.* ademitis ei superioribus punctulis.

شَيْصَة *Fructus.* id vocabuli in

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per *vilissimam speciem dactylorum*, qui nucleo carent, qui-que siccati, austeri manent. Id genus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adpersa. Exponitur etiam per *pisciculi speciem*; quod cum præcedenti *شَص* *harmus* magis congruit. Utrumque ponitur pro *præda viliori*. *يَسْرِد* *innuit se nihil spernere*, ait Schol.

أُرِيغُ الْقَنِيصَ بِهِ وَالْقَنِيصَةَ

Quo caperem omnis generis prædam. Annotavit jam Cl. *Gol.* proprie se-

ram marem & femellam induci, a venando cepit. Forma est loquendi Orientalibus adamata, unde & *Esaj.* 3: 1. *Amovet Deus fulcrum marem simul & feminam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque prædam intendit *Hariri*. De themate *راع* *Med. Vav. insidiatus est vulpes, vulpina astutia fuit*, tenendum ex Scholiaste, proprie id valere *أن*

ترجع وانت تخفي رجوعك

redire sic, ut reditum tuum ocul- ter. Confer etiam quæ *ὁ πόντος* ad- duxit in *Hieroz.* p. 1. p. 856. ubi habes inter alia *من* *اروغ*

البعلب *Obliquior vulpe, ex pro- ver-*

& hamum injeci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam lenitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco impetum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3 • Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj. *subtilem efficere ut videri nequeas*, طلب بكمروحية *est infin. conj. 8.* *ab* *جال* *verbi, versutum esse* *&c. &c.* *ولجت علي الليث عيصه*

lenitate technæ meæ. Melius reddas *subtilitate technæ meæ*, nam لطيف non tantum est lenis, molliisque, sed etiam subtilis & exilis. Sic in eodem negotio Sch. Div. Hud. اللطف declarat *tam* *البتلف حتي لا يري* *intro latibulum leonis.* Structura Arabica dat *intro super leonem latibulum ejus densum.* Nam عيصه resolvi debet in aff. *ع*, Vocali abjecta propter metrum, & *عص* *perplexa arborum densitas, arundinetum, indeque lustrum leonis.* In *Hamasæ.*

عيص تزار فيه الاسود *

Perplexitas silva ubi leones ruginant.

Intelligitur ibi *exercitus hastis telisque horrens, cujus in medio versantur ignivores, θυμολέοντες.* Simile quid & hic spectatur. De vocabulo *ليث* non accedo *Hotting. & Boeb.* id derivantibus a *لايث* med. *Je, in 3 conj.* *Leonis instar certavit, aut superbiuit;* & in *تليث* *Audacem se strennumque gessit.* Istæ enim notiones a *ليث* *Leone* descenderunt, non

وَلَا شَرَعْتُ بِي عَلَى مَوْرِهِ
يُدْسُ عَرْضِي لِقَسَّ خَرِيصَةٍ
وَلَوْ أَنْصَفَ الدَّهْرُ فِي حُكْمِهِ
لَمَّا مَلَكَ الْحُكْمَ أَهْلَ التَّقِيصَةِ

ثم

non contra. Radix haud dubie est
لَاث media Vav, convolvit, con-
glomeravit, & in unam massam
compegit, Hebraice לָאָה, quod
pauculis locis præfert vim depen-
di; secundariani nempe illam, a
primaria convolvendi in massam. Id
verbi etiam translatum est ad mem-
bra compactiora, unde لَوْنٌ robur,
& نَاقَةٌ ذات لَوْنَةٍ camelus multa
carnis وُجْءٌ adipis. اللايث Leo com-
pactioribus membris. Suspicio au-
tem speciatim hoc nomine adfec-
tum fuisse Genus illud leonum
Compactile وُجْءٌ Breve crispioribus
jubilis, de quibus Plin. 8: 16. nam
& لايث est herba convoluta, nec
non coma crispa ac convoluta, quæ
vis in 8. conj. admodum frequens,
obvolutam calamistro comam crif-
pare. Veram esse, quam pando,
originem, & لَوْنٌ cum. لَاث med.
Vav, eadem stirpe teneri, liquet
clarissime ex لَوْنٌ farina massa
inspersa, unde & Arabes suum
لَاث in dependo terere, colligitur.

وَلَا بَضُتْ لِي مِنْهُ فَرِيصَةٌ

Neque commota mihi inde scapula
remiscit. Verbum بَضُ micuit
tremula motu illustravi in Origini-
bus, & cum Hebr. בָּזַז, בָּזַז in י
trans. mutato secundum dialect-
tum, convenire ostendi. فَرِيصَةٌ
a them. فرِص secuit, proprie seg-
mentum sonans, speciatim deno-
tat مضغة لحم في آخر الكتف
particu-
lam carnis ad extremam scapulam,
qua in metu contremiscit, ut scho-
lastes testatur, addens formulam
intremuere vel
insonuere musculi ejus scapulares, esse
cir-
cum locutionem vehementissimi pavo-
ris. Addit بَوَادِرُهُ في
وَقَرَجَفَ بَوَادِرُهُ في
Et concussa
fuere interscapilia ejus eodem quo-
que sensu. Prioris locutionis exem-
plum habe ex Conf. 29. Hariri;
جرت خيفة حتي طأرت
نفسى شعاعا وأرعدت
فرايصى

Non tamen duxerit me ad potum, qui contamine-
torem meum, anima avara.

Quod si iusta esset Fortuna in iudicio suo, equidem
non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

Metu attonitus فراضي ارتباعا

hesi, sic ut huc illuc dissipata mens
volaret, & muscoli scapulares præ
pavore mihi intonuerint. In equis
ille tremor scapularis est indicium
generositatis: unde lux Jobi Cap.
39: 22. החוריש צאורו רעמה. An cer-
vicem ejus vestivisti tremore illo
scapulari, quo irrequietam & acrem
in prælia indolem suam prodit.
והוא contremiscere valuit in stirpe,
& consonat ferme cum עד רעד
ut alibi luculentius demonstrabi-
tur.

ولا شرعت بي علي مورد

Non tamen duxerit me ad potum.
Figuræ lumen nativum præfert,
Non tamen aquatum propulerit me
ad aquarium. مورد مورس descen-
sus, speciatim ad aquas, unde a-
pud Golium porro exponitur, Lo-
cus quem homines adeunt aquandi
ergo. Istud jam aquarium per mul-
ta transfert figuratus Arabum Sti-
lus. Habet in crebro usu مورد
القتال Aquarium prælii, ubi in
pericula descenditur, مورد الموت
Aquarium mortis & alia ejusdem
naturæ; sed hæc nihil ad præsen-
tem locum, in quo Aquarium est
emblemata fortunæ lautioris, aut
hominis opulenti, ad quem undi-
que confluit, ob sitim levandam,

id est inopiam recreandam. Radix
שרע, quæ lucem insignem in-
fert in Hebræorum שרע, prima-
riam tenet significationem dirigen-
di, & protendendi in longum, unde
reliquæ notiones omnes effluxerunt.
Hic obtinet illa quæ apud
Golium sub מן. 4. proponitur,
ingressus fuit aquam, intransit: a
protento videlicet collo; in 2 Conj.
hinc est, in lacum, seu aquam,
potus ergo deduxit. Rectius ergo
שרע legemus.

فالتفت الي تلميذه

Ego autem conversus ad discipulum
ejus. Thema التفت torsit, intorsit,
speciatim nonnunquam exprimit
intorsionem ocalorum & vultus in
aliquid, sive ex metu, sive ex a-
lio adfectu. Scholiastes declarat per
لويت وجهي وصرفت نظري
flexi vultum meum, & converti
visum. Sic Ruth. 3: 8. ויחר
וילפת trepidavit vir ille,
& vultum visumque omnem in
partem convertit circumspectans.
Cocc. dat contraxit se. Maluit Doct.
Cler. contrectavit, pro fut. in Niph.
formam fut. Kal assumi posse au-
tumans, ut conveniat cum Jud.
16: 29. ubi vertit Amplexus est
duos columnas. Imo vero torsit, tor-
quendo inflexit. Nec obstant se-
quen-

ثُمَّ قَالَ لِي أَذُنُ كُلِّ وَاحِدٍ شَيْئٌ فَعَمَّ وَقُلْ فَأَلْبَسْتُ
الَّذِي تَلْمِيزُهُ وَقُلْتُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ بَيْنَ تَسْتَدْفِعُ بِهِ الْأَذَى
لِتُخْبِرَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا أَبُو زَيْدٍ السَّرُوجِيُّ سَرَّاجُ
الْغُرَبَاءِ وَتَأَجَّ الْأَدْبَاءُ فَانْصَرَفْتُ مِنْ حَيْثُ أَقْبَيْتُ
وَقَضَيْتُ الْعَجَبَ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *im-*
pulisse columnas dicitur Samfon,
quas prius *adprehendisse* eum oport-
tuerit. Nimis subtile id acumen;
profecto enim *adprehendisse* facile
eum intelligo, etiamsi nemo mihi
referat, qui *torsisse*, & *tortas im-*
pulisse omni nisu refertur. Et
quid jam esset *Job. 6: 18.* יִפְחוּ
אֲרוֹחוֹת רִדְנָה? An & ibi *adprehen-*
dere quadrabit? Alius ibi obtinet
significatus, ait Vir Doctus. Mi-
nime vero. Verte *distorquentur i-*
vinerantium viae, per ambages hac
illuc flectuntur. Turbela omnis in-
de orta, quod ex tribus locis am-
plitudo radices, & usuum diverfi-

tas haud internosci potuerit. Cete-
rum תלמִיז per *Dsal*, itemque
תלמִיד per *Dal*, esse תלמיד, non
est quod moneam.

قَضَيْتُ الْعَجَبَ

Summa adfectus sum admiratione.
Verbum قَضَى finivit, determina-
vit, sanxit, decrevit &c. &c. est
planissime Hebraeum קָצָה *termin-*
avi, unde קָצָה finis, & קָצָה ex-
tremus. Primaria secandi notio in-
ter Arabes fere obsolevit, secun-
darius bene multis succrescentibus.
Inter eas est plenissime exequi, ab-
solvere

Deinde dixit mihi: Accede, & comede; & si voles, con-
siste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus,
inquirebam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-
rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit
ille: Est Abuzeidus Serogianus, peregrinorum lucer-
na, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me
unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vi-
dissem.

F

solvere, consummare, unde قضى *est in radice* عجب *abdi-*
summo opere admiratus fuit, العجب *tam habet, & sane profundam ori-*
proprie, absolvit admirationem, *ginem, quam recludit Hebræum*
vel consummavit. Elegans etiam *22y Ezech. 23: 7, 9. & in eodem*
est forma قضى *Abolvit* *Cap. complusculis vicibus; ut &*
iter suum, vel cursum strenuum, *Jer. 4: 30. ubi libidinosus affectus*
pro mortuus est; quod & elliptice *designatur, ductus a* عجب *عجب*
فصل *absolvit. Ut* *πυρὴ vel ἀποπύριος potius, ut alibi*
Latinum finire, aut finire vel *si non planius, plenius saltem di-*
ἐνφύσιον. Admiratio autem, quæ *cemus.*

المقامة الثانية الحلوانية

حكي الحبر بن همام كلفت منذ ميّطت
عني التمايم ونيّطت بي العمايم بأن
لغشي مغان الأدب وأنضي إليه ركب الطلّب
لاعلق

من ميّط عني التمايم

Ex quo amota a me sunt amuleta. Vocula من, plenius منذ, ex quo & أن conflatā, idem sonat quod in Hebræorum, a tunc, a quo tempore. Sequens ميّط est pass. in 1. a ماط pepulit. abegit. & intransit: Longius pulsus fuit. declinavit a vero & iusto &c. &c. Est plane Hebræorum מוּט inclinari, moveri, & quidem cum quadam mole proprie. Naturam prefusius declarabunt Origines. Nunc tantum obiter corrigam Golium, qui derivatum میاط exponit propulsio vehemens in pectore; non intellexit Glossam Arabicam, quæ est, أشد السوف الي الصدر, Vehemens pulsio, quum ab aquatione abiguntur pecudes; ut contra أشد السوف الي هيّاط, est Vehemens pulsio cum ad aquam aguntur pecudes. Alterius adhuc Glossæ brevitās impedit G.

lium, qui infinitivo 4. subicit أني عن الطريق id foret, noxa e via; sed اماطة, quod est amoliri, per noxam e via exponere jocularium esset. Phrasis Arabica est الامطة الاذي عن الطريق amoliri noxam a via, id est quicquid injustum & nefarium e medio remove: estque inter celebrata dicta Muhammedis, Fas omne commendatum, nefas interdictum; & incumbit omnibus اماطة الاذي عن الطريق amoliri noxam e via. Ultimum تمايم amuleta, plur. fract. a تميمه تميمه, bulla quæ collo infantium ad alligatur pro amuleto seu proebio. Ea demum ponitur, quum ex ephebis exceditur. Ergo amota amuleta signant puberes annos. Latinis etiam bulla sic cognita. Pers. 5: 30, 31.

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn-Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & togam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decerperem quod ornamen-

F 2

to

*Cum primum pavidus custos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pependis.*

Adde *Macrob. Saturn. 1. 6.* unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiam valentissima.

sumsi ونيطت بي العمايم

togam virilem. Proprie, & appense mihi sunt Cidares. عمامة Cidaris, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. fr. عمايم. Prius ونيطت in pass. 1. a نوط suspendit. Item annexuit; nam derivatum نوط a Schol. etiam per حبل nexus / copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condif-

ce اذا بلغ الصبي عند العرب الحلم انزلوا الاجران من عنقه والبس العمامة والانار وقلد Quum puer apud Arabes

attingit pubertatem, remouent a collo ejus amuleta, & induitur Cidaris ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

اغشي مغاني الادب

quentarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. اغشي apud Goliathum sign. sec. supervenit de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt *Vespera*, nox, operit; jam vero cum *vespera* & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio مغاني

plur. fra. a مغني mansio qua incole contenti sunt & gaudent; غني contentus, dives, opulentus fuit. Est Hebr. ניש respondit, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quæ habent venam sufficientem,

لَأَعْلَقَ مِنْهُ بِنَا يَكُونُ لِي مَرِيئَةٌ بَيْنَ الْأَنْهَامِ وَمُرْتَةٌ عِنْدَ
الْأَنْهَامِ وَكَانَتْ لَغَرَطِ اللَّهْجِ بِاِقْتِنَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي تَقْصِصِ لِبَاسِهِ أَبَاحَتْ كُلَّ مَنْ
جَلَّ

tem, divitem, opulentam. Scholia-
stes legit *عَان* a *معان* juvit.
pyp.

وانضي اليه مركاب الطلب

Et camelos., studiis deditus, illuc
contendendo fatigare. Arabice est,
macerarem illuc camelum vectarium
studii. *مركاب* camelus vecta-
rius, collective amat usurpari.
طلب petivit, quesivit &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
طالب studiosus. Thema *نضا*
ult. *vav*, inter alia est, deleta fuit
tinctura. Inde in 4. conj. *انضي*
maceravit, extenuavit, dilutum red-
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiastes camelum studii figurate
positum putat, quum ait, *جعل*

لطلب العلم ابلا مجازا

وانما يريد انعب نفسي في

طلبه dedit studio scientiae camelum
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum sibi came-
lum currendo confectum.

لاعلق منه ut inde mihi decer-

perem. Thema *علق* dependit,
adhaesit. Item metaph. adhaesit stu-
dio, amore: *pependit* quasi in re,
vel a re. *علق* etiam dicitur pe-
cus, pendere ab arbore, quum
summitates ejus decerpit ac depasci-
tur. pulchra imago, pendere a scien-
tiis, pro iis deditum & adfixum
esse: & pendere ab iisdem, pro eas
decerpere & depascere. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicae princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexit.

مرقة عند اللوام Nubes in

estu. Figura, qua Refrigerium in
inopia ac calamitate pingitum. Con-
feratur Esaj. 25: 5. *حرب بظل عب*
estus umbra densa nubis reprimen-
dus.

لغراط اللهج ob excessum avidi-

tatis. Radix *فرط* ita tractatur in

Le.

to esse posset inter homines, & nubem præstaret in assu.
 ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar mu-
 tuo summi comparare studebam, ejusque vestimento ornatus pro-
 dire gestiebam, mitcebam me dissertando magnis simul &
 parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore,

F 3

meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes
 compareat. Ejus Originem exhi-
 bet formula *فرط النظام* quum
series seu *linea margaritarum* distur-
 batur. Crebro hinc in *Histor. T. 1.*
merl. *انفرط نظامه* *series* ejus
 disturbata est, pro res ejus confu-
 sa & perturbata fuerunt. Et *فرط*
الطاعة *seriem obedientiae* ex-
 solvit, disturbavit Clarius dicam.
نظام *Chapelet enfile*, ut Gallicum
 illud huc advocem, *sphæularum*
series infilata, figurate ordinem
 omnem amplectitur. *فرط النظام*
chapelet defilé, defilata, exfilata se-
 ries, contra, quicquid ordinem &
 modum excedit, vel extra *seriem*
abit: pro amplitudine istius ideæ,
 usu omnes in partes diffuso, in
 prævertendo, discedendo, excedendo,
 præcipitanti agendo, dissolutius &
 negligentius se gerendo, conturbando
 bene digesta, aliisque metaphoris,
 quas *Goli*us & *Giggejus* subminis-
 trabunt. Eam esse vim ac proprie-
 tatem Hebraici *נדר*, in Originibus
 demonstrabo. Hebræorum *y* ex
 dialecto nonnunquam fit *z* vel
u, & vicissim *z* vel *u* fit *y*. Al-
 terum vocabulum *להג*, est *נדר*, pro-

stans. *Lectio* aliis, aliis *meditatio*,
studium. Ab *נדר* derivat *Cocce-*
jus. Sic imponere solet literarum
 vicinitas. Audi Arabes, *لهج*
بالشي اذا اكثرت الحديث

به لحيه به وحرصه عليه

Dicitur *נדר* in re aliqua, de eo qui
 multum de ea facit sermonem prop-
 terea quod eam amet, & avide eam
 appetat. Ea est vis secundaria.
 Quid jam primitivum? Latet id
 in denso, spisso, concreto compacto,
 ut quum *Oxygala*, conj. xi. di-
 citur *الهاج condensari*. *Πύκνωσις*.

اقتباس est inf. 8. conj. a rad.

قبس accendit ignem, extudit,
 unde *استقبس* petiit ut ignem ac-
 cendere liceret, figurate, edoceri
 scientiam petiit. Ad Conj. i. jam
 illustratum. Confer *Adag. Gal.*
 p. 103.

نقص لباسه *Ejus vestimento*

prodire. Figura, pro scientia orna-
 tum excultumque procedere. *لباس*
לבוש indumentum, a *لبس* vesti-
 vit. *نقص* est inf. 5. conj. a
 cujus derivatum *قميص* interula.
Cami-

فَلَمَّا حَلَلْتُ جُلُوانَ وَقَدْ بَلَوْتُ الْأَخْوَانَ
وَسِيرَت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. *indutus fuit interula.* Suspicor *Haririum* captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, *humanitatis ornamenta exteriora* simul, simul *interiora.*

استسقي الوبل والطل

aquam pluviam expetebam ab imbre & a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, *miscebam me magnis simul & parvis.* وبل *imber*, est homo copiosissima scientia alios valens *malesfacere.* Radix est وبل *magno impetu fluxit.* Id Hebræis etiam ובל fuit, unde *Jes. 30: 25.* ובלים ריבי *rivi magno impetu aquarum fluentes.* Sed hæc alias. وبل *ros*, est homo minore quidem illa, sed placida ac jucunda pollens doctrina. Imagines in Sacris etiam pertritur. استسقي 10. conj. expetivit aquam pluviam, a سقي *rigavit largius.* Possunt etiam *imber & ros* in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

لأعجل بعسي ولعل

Lactabam me desiderio & spe profectuum. Prius est a عل *def. med. proprie altera vice bibit, hausitve.* وعل, ut in *Origin.* editis prolixè demon-

stratum. Inde *semet lactavit* inter alia sonat. Vocutæ sequentes *عسي prope fuit*, & *لعل forte*, hic expriment *desiderium & spem*, ut *Lactare sese per prope* & *talasse*, sit tum *desiderio*, tum *spe proficiendi studiorum amorem fovere.* Scholiasies exponit *أنه* غلة

وجدي بالطمع والرجاء

pellebam sitim curæ meæ desiderio & spe. *لعل* est deriv. quoque a عل per *Lamed.* servile, estque in origine quod *lactationi* servit, quales illæ particulæ *fortasse an, forsit, forsitan*, quæ solatioli aliquid præbent interim *sitienter cupienti.*

جللت جلوان

Hulwanum, oppidum *Fracæ*, id est *Affryia*, quatuor diebus distans *Bagdado* ut *scholiasies* meus notavit. *Goliys* in notis ad *Alferg.* p. 223. *quinque* vel *sex* ponit. Inde quæ ad *Geographicam* descriptionem pertinent, repetantur. Verbum جللت

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, *subsistit, diversatus est.* Alio adspectu *solvere* dicitur, qui iter incipit, *cursumve ingreditur.* Id Hebræis *חלל* *inceptit.* Iterum *solvere* est liberum, *solutum*, licetum *permissumque* tradere usui communi.

neque ita desiderio & spe profectuum lactabam. Quum vero
substitissem Hulwani, jam fratres expertus, & explorata habens
pon-

communi. *جلال* Omne quod licet,
communis juris, profanum. *حرام*
sacrum, religionis vinculo ligatum.
חורם & חול. Nova metaphora
solvi, permitti, profanari, commu-
nis juris fieri, est dedi donarique ad
vexandum, trucidandumque. Hoc
intenditur formulis *חללי חורם*, &
חללי רעב. Discordia concors, *חורם*
cum *חל* in unum collineans u-
sum. *חורם insolubili vinctulo anathe-*
matismatis perdens חללי promiscue cadi
solvens tradensque.

jam ex *قد بلوت الاخوان*

pertus fratres. Id est jam rerum hu-
manarum probe gnarus, letaque ac-
tristia persunctus, ut quis mihi
verbo, quisve revera frater & ami-
cus foret, exploratum jam habe-
rem. *اخ* plur. fr. ab *لخوان*
frater. *بلي* ult. *je & vav*, Explo-
ravit, tentavit, experiundo proba-
vit, secundaria notione, a prima-
ria trita fuit vestis, quod est *כלה*
Teri, subigi, inferunt sponte expe-
rientiam. *אפיפוס* imperitus re-
rum. *אפיפוס* multum tritus &
experiens. *مجرى* fricatus ad pa-
lum, ut scabiosum pecus, eandem
sumsit metaphoram, & virum ex-
perientissimum peperit.

Explorata ha- *سمرت الونان*
bens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuerem pretia, &
scirem quid quidque valeret. *اونان*
plur. fr. a *وزن* pondus. thema est
ونين libavit. Hebræis haud du-
bie etiam in multo usu esse debuit
ן, unde vectigium mansit Jerem.
5: 8. *סוסים מוננים* Sunt equi bene
peculanti, ponderosius vasati. Apud
Catull. illa pondera devolvisse dici-
tur, qui semetevirabat Attis. *سمر*
proprie est pertentavit vulnus qua
esset profunditate. Inde latius explo-
ravit. Supra jam collatum *שכר*
prima Sin.

يتقلب في قواليب الانتساب

Versabat sese in formis genealogiae de-
ducendæ. *انتساب* inf. 8. a *نسب*
memoravit genus inde a prima de-
ducens origine. Est vis secundaria.
Unde? a *נשב* spiravit, adspiravit,
si bene ad calculos sedeo, nam
انسب 4. conj. est vebementius fla-
vit pulverem glareamve jaciens ven-
tus. Id faciunt etiam stemmatur
altorum contextores: flant, spirant
pulverem movent, dum ad hanc
vel illam, nobilem domum adspi-
rant. Alia metaphora *نسب* est
ultra citroque susurronem egit. Et
id a spirando, flandoque fluxit, præ-
cedens *قواليب* est plur. fract. a
قالب formula, forma ad quam,
vel in qua, quid fingitur. in Cons. 10.

Ha-

وَسَبَرْتُ الْأَوْرَانَ وَخَبَرْتُ مَا شَانَ وَزَانَ الْفَيْتُ بِهَا أَبَا
 نَزِيدَ السَّرُوحِيِّ يَتَقَلَّبُ فِي قَوَالِبِ الْأَنْتَسَابِ وَيَخْبُطُ فِي
 أَسَالِيبِ الْأَكْتَسَابِ وَيَدْعِي قَارَةً أَنَّهُ مِنْ آلِ
 سُلَيْسَانَ وَيَعْتَرِي مَرَّةً إِلَيَّ أَقْبَالَ غَسَّانَ
 وَيَبْرَنْ

رايت غلاما افرغ في Hariri
 Vidi puerum qui

fusus erat forma pulchritudinis. Inde
 & hujus loci vera forma ac facies pa-
 tescit. Prius تغلب conj. ٢. ٢ قلب
 versavit, exponitur تصرف ultro
 citroque versari in re aliqua. In ٢.
 قلب item est صرف ultro citro-
 que versavit, tractavit, excussit,
 ut nummularius nummos quos pro-
 bat: vel ut aurifices quum sedent ad
 metalla conflanda. Ita in transitu
 condifce vim Hebræi צרך.

ويخبط في اساليب

Et pede terram qua-

tiebat in semitis lucri acquirendi.
 Verbum خبط notat quater, ex-
 cutere حطت. speciatim fuste arbo-
 rem quater ad folia dejicienda. Suf-
 picari quis posset, id nunc inten-
 di, quatenus quercum concutere
 omnem dici potest, qui undecum-
 que sibi corradit. Sed falleretur,
 nam, monente etiam Scholiaste

hic est يمشي jactabat se-
 se, proprie pede terram quatiebat
 & quidem عشواء prout
 pede terram quatit camelus debili
 visu, nihil dispiciens. Istam phra-
 sin, in qua erravit & πένυ Golius a-
 libi latius ad intelligentiam thema-
 tis לבט, ejusdem ferme potestatis
 cum חכט, explanabo. Innuit Ha-
 virius jactatorem hunc egeri instar
 cameli precipitem vuisse in flandis
 suis gloriis. اساليب plur. tr. ab
 اسلوب, them. سلب traxit,
 unde tractus, vel via & modus po-
 tius, quo quid trahitur, & duci-
 tur. كسب inf. 8. quacritavit victum. An inde
 دشت parva pecus. מנה? An contra a
 pecude est lucrum, ut pecunia?
 Anquiretur in Originibus.

ال ساسان Familia Sasani-

darum. Dynastia quarta Re-
 gum Persiæ Sasanidarum titulo
 fulgebat a Sasane, qui Filium
 اردشیر بابکان habuit
 Ardshyr Babechan, istius poten-
 tiæ Conditorum. Adi Schick. in
 Ta-

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quariebat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia Sasanidarum, nunc vero genus suum referebat ad principes Gassanidas: prodiens nonnunquam in vesti-

G
r.

mento

Tarich. Regum Persiæ p 106, 107. & Herbelotii Biblioth. Orient. in voce Saffan.

omnes, & cujus imperium suscipitur; eoque vocabulo describitur Rex.

اقبال Principes Gaf-

sanida. Horum notitiam dabit Pocok. in specim. Hist. Arab. p. 75, 76. &c. Scholiastes ait غسان

قبيلة باليمن كان منها ملوك

Tribus Arabia Felicis, unde Reges existerunt. Melius Pocok. p. 76. qui ex Arabia quidem Felice, sed familia Azdensium oriundos, perque سيل العرم Alcoran. 34: 15. migrare coactos, confedisse docet ad aquam in Syria quæ غسان appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam Herbelotium in voce Gassan. Ceterum اقبال plur. fract. 2 قبيل consonat ferme cum Latino Dictatores; nam radix est قال dixit. Bene Tebrisius ad Hamasa

القبيل هو الذي ينعن قوله

ويعتمد امره ووصف به الملك

Vocatur kail, cui dicto audientes sunt

في شعاري الشعراء In vesti-

mento Poetarum prodiens, id est in circulis elegantissima recitans carmina. Posset etiam verti in tessera. Nam شعاري tum amiculum interius designat, tum tesseram militarem, & omne Symbolum quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat Teblebius ad Conf. 9.

Har. شعاري القوم في الحرب

علامتهم ليعرف بعضهم بعضا

واصل الشعاري الثوب الذي

يلي البدن والدثاري فوقه قال

صلعم الانصاري شعاري والناس

In bello Schiar vocant homines tesseram & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem quæ corpus proxime contingit. Quæ supra eam, Dithsâr appellatur. Dictum extat Propheta, Medinenses sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit Mubammed, Medinenses, adjuutores suos, ita dilaudans, percipie-

وَيَنْبُرُ تَقْوَمًا فِي شَعَارِ الشَّعْرَاءِ وَيَلْبَسُ
حِينَئِذٍ كِبْرًا كَبْرَاءَ بَيْدِ أَنَّهُ مَعَ تَلَوْنِ
جَالِهِ

cipietur ex *Hist. Tamerl.* p. 242. ubi Tataros Bajazethi ad sua castra alliciens Tamerlanes, hoc uritur blandimento, *Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis* — Vos estis mihi شعاري Vestis interior, وبق reliqui homines شعاري vestis exterior. Natalia vocis distinctius adhuc indicabit Tebrizi ad

الشعاري الثوب الذي

يلي الجسد واشتقاقه من انه
يلي الشعر النابت علي الجسد

Schiâr est vestis corpus proxime contingens: derivatur autem ex eo, quod pilum in corpore pullulantem attingat. Nempe شعر est, ut شعر

pilus, vel potius collective pili. Unus autem Pilus dicitur شعرة شعر. Adjectivum شعر pilosus etiam Arabibus شعر pro شعر

شعيرة & شعير, quia pilosum est, & horjutum. A pile etiam, quod mirere, excrevit شعر Poeta, cujus plur. fract. شعر præ manibus. Nempe thema intellexit, scivit, ista secundaria notione auctum fuit a

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem usque pili intellexit. Tale quid & vernacula nostra subministrat. Meten op een haat. Docuit me hanc originem Tebrizus ad Hamasa

الشعر العلم الذي يوصل اليه

من مسلك دقيق مأخوذ

Scientia dicta est isto

nomine, quod ad eam subtili quadam via perveniatur: translatione facta a pilo. Jam vero titulo شعر subtilissimo rem intelligentis adfecerunt شعر Poetam, filo atque adeo pilo tenuissimo carmina sua metiri coactum.

يلبس كبر الكبراء

Induebat magnatum superbiam. לבש לבس. In Golio

exponitur passio confusius, principe enim loco locatur, obscuram & confusam illi offerit rem. dissimulavit. secundo, induit vestem, tertio, consuevit cum muliere &c. &c. Simplex & propria vis est לבש vestivit, vestem induit. Inde dissimulavit. Obscuravit rem, nec clare exposuit. Inde etiam consuevit; nam figurate mulier vocatur

لباس vestis, indumentum viri

mento poetarum; sed alio iterum tempore magnatum superbiam induens: nisi quod cum versicolore hac sua astutia, & perspicua satis fraudulentia ornatus incederet nitore vultus & dicti docti,

G 2

si. Dicant etiam per metaphoram induit gloriam لبس المجد, quod est in Hamasa. induit impudentiam apud Harirum. Conf. 29. quæque ejusdem notæ infinita. Sic in Bibliis passim לבש. Hic loci etiam Metaphorice sumendum putem, inducat magnatum superbiam; se in communis licet veste, ut Regii sanguinis hominem inferebat, & Sasanidarum, Gassanidarumve alta stemmata crepabat. Majoris adhuc lucis ergo teneatur hic, quod paulo supra ponendum exciderat, Sasanidarum in Persia imperio per Saracenos extincto, & Muhammedanismo in vecto, complures Persas, veteris religionis tenaces, per omnes provincias diffugisse, eaque occasione multos impostores se se domo ista Regnatrice olim Sasanidarum oriundos jactasse. Hæc ex Scholiaste. Possit tamen cultus quoque exterior splendidissimus intelligi, nam Abuzaidus noster non semper pannis oblitus, inducitur, sed nonnunquam magnifico paratu oculos præstringit.

حال تلون proprie, in omnem colorem vertere suum statum. Innuitur versicolor, & versipellis astutia. Radix ل in med. Vav. in 2. tantum, & 5. conj., apud Golium, occurrit. In 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit animi affectum: eoque mutabilis sua. Ista significatio tracta a Chamaleonte, qui colores mutat variatque. Unde proverbium, تلون الحرباء

Prout Chamaleon colores variare solet, in homine inconstanti ac vario. Apud Giggeum est etiam تلون الوجه colorem mutavit vultus: in irato & indignante. Hinc aliquid luminis accedere videtur Hebræo ל, in significatione irati murmuris, vel obmurmurationis indignantis, quæ est in Niph. ל & Hiph. ל. De qua Origine alibi latius quæram.

Evidentia fraudulencia. A دى بى, 5. conj. evidens, manifestus fuit, unde hic infin. forma. محال apud Golium exponitur, Quod non est. impossibile. absurdum. Eo nomine complectuntur, fraudes, mendacia, præstigias & vanitates illudentes. Ita breve Scholion hic dat محال كذب Mohâl est mendacium. Alius Scholiastes. المحال لا يمكن ولا يتصور Mohâl est, quod fieri effingive haud potest,

حَالَهُ وَتَبَيَّنَ مَحَالَهُ يَتَحَلَّى بِرَوَاهٍ وَرَوَاةٍ
وَمَدَامَةٍ وَدَرَاةٍ وَبَلَاغَةٍ رَأْيَةٍ وَبَدِيْهِهٖ مَطَاوَعَةٍ
وَأَدَابٍ بَارِعَةٍ وَقَدِيمٍ لِّأَعْلَامِ الْعُلُومِ فَاِِرَعَةٍ
فَكَانَ

poteſt. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا

Mohal est va-

num, & cujus poſſibilis non eſt exi-
ſtentia. Exiſtimem eſſe proprie
part. paſſ., & ſignificare id cujus
ſtatus continuo mutatur, quod non
habet immutabilem firmitatem ut
veritas, ſed quod in vaniſſima mu-
tabilitate nunc hanc, nunc illam
formam ſumit. Hoc ianuiffe vi-
detur Teblebi, addens كانه

كانه كانه كانه

facies mutatur. Pulchre, & loco,
ut ſolet, uſus eſt Hariri, & ver-
ſicolori aſtutia nunc mutabile illud
vanum ſubjunxit.

Ornatus in-

جلي Radix

ornavit monilibus, reliquoque mun-

do muliebri; ab جلي

Hebr. מלך mundus muliebris; quod
in originibus derivavi a terendo,
id eſt poliendo, nam trita ſæpe ſunt
polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

من ينشئ في

الحلية quod adoleſcit inter monilia?

id eſt prolem femineam. In Conj. 2.

Surab. 35. 30. Hortos Edeni intrabunt,

in iis يجلون cultiſſime ornati

buntur armillis ex auro, & mar-

garitiis. Noſter figuratiſſime extulit

in 5. cultiſſime exornatus, expolitus

erat جروا adſpectu, id eſt حسن

pulchritudine & nitore vul-

tus. ورواية dicto docto, a

روي rigavit, ut ad Conf. pri-

imum vidimus. Porro ورواية

blando ſermone. infin. in 3. a

روي ſciuit. decepit. in 3. conj.

etiam, ſeſellit, præſertim blandi-

tiis, leniter & blande tractavit.

Hæc omnia ſunt ſecundaria, a

روي discriminauit capillos, pe-

xuit, peſtine diſcrevit, & ita leni-

ter tractavit. Sequitur ورواية

ſcientia. Eſt actio verbi ejuſdem

روي diſcrevit, pexuit, diſcri-

minavit Quid Latine ſit diſcretio,

quid Barbare, notum. Arabes

diſcri-

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potententissima, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices enixi. Sic plane ut per egregium appa-

G 3

ratum

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentia و بلاغة رابعة

copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigit scopum و terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Forma comp. بلغ est efficacior, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectu vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficacia invaluat pro eloquentia efficaciore. Alterum رابعة part. fæm. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ulro citroque motus fuit, ut aqua eminens in campo tremula specie vibrans. Talis species aque tremulum vibrantis dicitur ريحان. Inde pulcra figura ريحان الشباب

tremula و vibrans species juvenutis, pro primo ejus flore. Et vibrans species cujuscunque rei pro prima و meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radices est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, in cursuetiam, unde رايح فرس equus velox.

In Camus est امرأت الحنطة crevit procerius triticum. Et مرعي

fertilis و proventu abundans locus. prout مرعي و مرعي explicui in Originibus, a روع itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radices a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id præstabo, quum Hebræum ريع tremulum sonuit, fracto و iterato sono clauxit hinc illustrabitur: itemque ريع velum tremulo vibramine motum. بلاغة رابعة liquet esse Eloquentiam redundantem, & vibrante quasi flumine exuberantem. Reticere, tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة arcessit, a راع med. Var, terruit, ut sit معجزة admirationem movens, و veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adsperner. Sed prius prætulerim.

و بدية مطاوعة Et extempo-

rali oratione potentissima. Radix بدية est de improvise supervenit. Inde بدية ex tempore. بدية Extemporale dictum factumve. In Sext,

فَكَلِمَةُ مَحَاسِنِ الْإِلَهِ يَلْسَنُ عَلِيٌّ مَلَاتَهُ وَلَسَعَهُ رِوَايَتُهُ بِصَبِي
الِي

Sext. Conj. تبادروا *Extemporal* oratione, carmine, inter se certarunt. مطاوعة *part. fem.* in 3. a طابع *obsequens* fuit. Speciatim *obsequens*, prompta, و ad omnia *praesens* atque *efficax* fuit lingua. Illuc respici hac structura manifestum.

وقدم لاعلام العلوم فارعة

Et gressu celsissimos vertices scientiarum ascendente. Primo قدم *pes*, gressus, a *prae*grediendo, quod radici قدم inest. Secundo اعلام *plur. fr.* a علم *signum*. Speciatim *collimitaneum*, ut *Goli*us ait, quod *fines* regit & *vias* indicat. Inde notio *subnata montis*; quam *Goli*us non exhibet. Audi *Scholiam*

العرب تسمي الجبال اعلام

لانها تدل علي الطريق في

البدية *Arabes vocant Montes Signa* quia *monstrant viam in deserto.*

ومن اياته 42: 31 *Alcor. Sur.*

الجواري في البحر

كالاعلام *Es ex miraculis* ejus

sunt naues in mari tanquam montes alti. Figurata *montes alti*, signa eminentissima, *scientiarum* pro

celsissimis verticibus. Luditur etiam pulcre in علوم *scientia* plur. a علم, ab eodem *thymate* علم *signavit*, unde quomodo *scientia* fit orta alibi ostendi; etiam *by Hebraeo* hinc enucleato. Ultimum فرع *est part. fem.* in 1. a *sumum* tenuit. Speciatim *superavit* montem.

لمحاسن الاله يلس علي

Obegregium *ap-*

paratum ejus. morbi ipsius *velarentur.* Primum محاسن in *Golia* per *benefacta*, *benemerita* expositum, est *plur. fr.* a محسن vel *res pulcra*, *praeclara*, *elegans*; *arad.* حسن *pulcher elegans* fuit. In *Hamasa* محاسن

vocantur *pulcherrima & speciosissima partes* in forma muliebri. *Abulphar.* p. 396. كان من

erat e seculi ornamentis. Inde patet, *latius usum* dimitti. Sequens الات *apparatus*, *instrumenta*; est *pl. San.* اب

quod a them. ال med. *Vav*, idem est ac أداة *instrumentum*,

apparatus, omne illud quod *adornatur.* Intelligitur *instrumentum copio-*

apparatum morbi ejus velarentur, & ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob doctissimam ejus eloquentiam

copiosissimum doctrinæ & eloquentiæ. Tertium علان etiam plur.

San., a عل morbus. thema عل ejus diversos usus digessi in originibus, illustrato inde Hebræo על in late fusis metaphoris. Morbi hic sunt vitia. In Hamaja علان ponuntur pro casibus adversis fortuna. Quartum denique يلبس est fut. pass. 1. conj. a لبس, vestivit, velavit, distinxit. Scholion explicat

عل socius & يخالل socius & amicis adscisciebatur. Nempe vestire, induere aliquem pro familiaris consuecere supra etiam notatum. Id foret adhuc figurativus, & nervosus, atque ob egregia quibus instructus erat ornamenta, intus amicis adscisciebatur super morbos ejus; hoc est quantumvis morbosus esset atque vitiosus.

لسمعة روايته يصبي الي Ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus. Primum سعة وسع sine modo & mensura amplius fuit, est form. infn. exprimens capacitatem amplissimam omnis rei: five amplitudinem scientiæ ut hic, five fortunarum & opum, five potentia &

gloriæ, quæ omnia confluunt, & conspirant ad amplissimam salutem efficiendam, ut jam alibi declaratum. رواية rigatio, pro literaturæ & doctrina rigante supra etiam expositum يصبي fut. pass. in 1. conj. a صبي juvenili amore affectus & propensus fuit. impetentius amavit. رؤية conspectus ראיה a ראى vidit. Notetur alliteratio & iustus in ראיה conspectus, & רייה rigatio. literaturæ.

لخلابة علمضته يرسب Ob fascinationem male ejus, abhorrebatur a delectatione ejus. Sic ad verbum. Thema خلبن notionem 3. apud Golium est verbis deceptis & sefellis. Inde خلابة Act. Originem abstrusorem istius significationis secundariæ pandit Teblebins غشا

القلب يقال خلبنى حب فلان اي وصل حبه الي خلبي وفلان خلبن النساء اي قبحهن النساء وخلاب الذي يخلبن الناس اي يذهب بقلوبهم Appellatur pericardium Chib, indeque dicitur in pericardio affectus me-

أَلَيْ مُرُوتِهِ وَلِخَلَابَةِ عَارِضَتِهِ يَرْغَبُ عَنْ مُعَارِضَتِهِ
وَلَعَذُوبَةِ

amor illius, quum intime penetrat
et pervadit. Dicitur etiam ille est
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que חלב deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsis
auferat. Hinc jam, quæ in Golio
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem foenerantur. Se-
quitur عارضة a Scholiaste ex-
plicitum قوة الكلام

potentia sermonis. Proprie est La-
tus maxillæ seu barbæ. insigni-
te adhibet Arabja: in Hist.

لا يتركوه ورد Tam. p. 71.

عارضها من شوكة عارض

Non puram sibi fore rosam maxillæ
ejus a spina aduersantis. nbi
عارض masc. form. latus trans-
uersum faciei, maxilla, mala,
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de Persia,
tanquam de Virgine; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset Tamerlanes, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub forma
fam. in Golio ذو عارضة polleus
robore et fortitudine. Proprie,
præditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat Scholiast.

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
بأحد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا اجتنش
واسمع المكروه وقيل معني
فلان شديد العارضة أي لا
تقرب ناحيته وإذا كان
الرجل حديد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est validus maxilla;
quum dicit quicquid voluerit, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis maxilla,
adhiberi in eo, qui obscæna loquitur
et auribus ingrata ingerit. Aliis
placet validum maxilla appellari,
cujus plaga et tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, et prompta ad respondendum,
dicitur, o deum præditus est maxilla.
Non placent illi critici, qui
tractu capiunt in hac formula: est
omnino maxilla; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenue impuden-
tem, in sermoneque vehementem.

ولعذوبة إيراده يستغف

Et ob suauitatem aquationis
ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a

H.
H.

fim-

ret. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessit quibus indigebat. Est alicujus, valet consortium, commercium, jucunda & recreans conversatio. ایراد est inf. 4. conj. a

ویرد descendit, speciatim descendit in aquam. Plena phrasis est ویرد ماء Alcor. 28: 23. descensus aquae; aquatio. Unde absolute ویرد descensus pro aquatione coepit invalescere; ut in Proverbio لا افعله حتي یرد الضب

Non faciam illud, donec descendat Crocodilus terrestris. Ad Calendas Græcas. Sic descendere pro aquatum ire fumo Esaj. 63: 14. כבהמה. בכקעה חרר. Est figura a jumento siti & lassitudine confecto, quod emenso tandem itinere detractis oneribus, aquatum ire permittitur. Sic jam ایراد est præbere descensionem, id est commodam aquationem, qua te recrees, & tædium diluas. Cum qua imagine pulchre consistit & آتلیو a عذب med. Dam-mata, quod 3. signif. apud Golium est Bona dulcisque fuit aqua. Sequens یسعی est fut. pass. 1. Conj. a promovit & confectum dedit negotium. Sic Golius. Apud Giggejum est بجاجته سعی

notio secundaria, cujus origo haud prompta. Forte fluxit a سعى

Saafon, sponsæ supellex, Gallice troussseau, ut sit supellectile & instrumento necessario adjuvari. Adornari. Tandem مراد est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quod, quis petit, a verbo مراد med. Var. ultro citroque discarris & commeat. Ivit aquatum pabulatumve. Appetivit & cum studio ambivit. Ab hoc themate lucem capit Hebræum ویر, cujus etiam vis sita est in discursitatione, & commeatatione, ultro citroque facta.

فتعلقت باهدابه

اخصاص ادا به

Et pependi a fimbriis ejus ob eximias dotes eruditionis ipsius. Verbum علق pependit, & adfixus fuit, supra jam illustratum. Ejus conj. 5. egregie & proprium & improprium usum hic exerit. Teblebius

تعلقت باهدابه اي باطراف

ثوبه والاهداب في الاصل

الخيوط التي تبقي في طرفي

الثوب من عرضيه دون

حاشيته وهذا كناية عن

التعلق

وَلَعْدُوْبُهُ اِيْرَادُهُ يَسْعُفُ بِمِرَادِهِ
فَتَعَلَّقَتْ بِأَهْدَابِهِ لِحْصَايِصِ أَدَابِهِ
وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ لِنَغَايِصِ
صَعَاتِهِ

التعلق بصحبته وملامته

Pependi a fimbriis ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus; sunt autem اهْدَاب *in radice ac origine*

filamenta qua remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque haec figurata circumlocutio societatis عَزَّ *affiduitatis cui deditus erat. Confer* Zach. 8: 24. *חֲחוּקוֹ בְּכַנֵּף אִישׁ יְהוּדִי*

Ab hac imagine جاشية *Limbus,*

margo, Ora vestimenti induit significationem affectuum & clientium, qui تشبثوا بذيل الذمة

affixi haerent ad Laciniam laxam protectionis aut patrocinii, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad Confess. 6. ubi Hebraeorum non ex hoc fonte fluxisse ostendetur. اهْدَاب est plur.

fract. ab هَدَبٌ, *Cilia five pili*

palpebrarum. Cirrate extremitates vestium, peniculamenta, fimbriae.

Forma هَدَبٌ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et

هَيْدَبٌ *Nubes propendula in pluviam prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est*

ذو هَيْدَبٍ *Domina comae propendulae nubes, in Div. Hud. Perspicietur hinc quid sint* שְׁעִירֵי *pluviae per filamenta descendentes. Porro* خَصَايِصُ *est pl. fr. a*

Res propria ac peculiaris, cujus masc. est خَصِيصٌ *Neu-*

trum in Golio comparet, sub خَصْ *proprium* عَزَّ *peculiare tribuit; sed*

extat ibi خاصة proprietas, pro quo & خَصِيصَةٌ dicas, unde

nostrum designat eximias proprietates. & peculiare doctes. Denique اَدَبٌ *pl. fr. ab* اَدَبٌ *adab*

Elegantia morum ac doctrinae. Thema اَدَبٌ

وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ

لِنَغَايِصِ صَعَاتِهِ

simbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio adspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles
H 2 mihi

Et adspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotum ipsius. Verbum نَفَس *est in praet. 3. a* نَفَس *spiravit. Unde* نَفَس *adspiravit. adspirando & expetendo contendit. Id Hebraeis erat* נָשַׁם *ut tollere animam ad aliquid. Studiose* נָשַׁם *ardenter adspirare. Ab eadem hac radice est* نَفِيس *, proprie adspiratum & ardentius appetitum aut captatum. pretiosum. Ipsumque verbum* نَفَس *inde pretiosa fuit res, & tanquam adspirata, anhelata. Ejus formæ plur. fract. est* نَفَيس *; estque multo gratiosissima illa structura* نَفَيس *studiosissime adspirabam ad adspirabilia* נָשַׁם *i. e. pretiosissima* נָשַׁם *ab omnibus anhelata. Philarabibus non injucundum accidet, si thematis hujus glossas confuse & permiste editas apud Golium ex Zjauhario, discrevero, & ad Originem redegero. Flare, Spirare est primigenia notio. Hanc non expresserat Zjauhari, quod Arabibus suas Glossas contexebat, prout Latinus aliquis Flandi diversos usus enotaturus, proprietatem, ut notissimam, inagno silentio transmitteret. Primum autem Glossæ*

ma est نَفَس *Petivis te maligno oculo. Tu verte, si vim & genium linguæ velis, sufflavisti te sufflatu. Inter præstigias exantatrices est sufflatio. Secunda significatio, peperit, puerpera evasit mulier. Proprie flavit, spiravit in doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puerpera clamo, נָשַׁם נָשַׁם נָשַׁם simul ore simul naribus spiro. Habes ibi נָשַׁם, unde נְשָׁמָה anima, Arabice نَسَم. Male ad נָשַׁם a multis reductum. Similiter nunc nostrum* نَفَس *, unde item* נָשַׁם *anima. Tertia classis exhibet* نَفَس *idem quod* نَفَس *pepercit rei, tenax fuit, quasi tu dicas cum suspiritu, & invitus dedit. Integra locutio id demonstrabit* نَفَس *عليه بخير قليل* *invidit illi. Ad verbum spiravit super eo in re exigua, id est avare, sordide, non sine suspiritu dedit. Item* نَفَس *عليه الشي putavit eum indignum seu in idoneum esse rei; proprie suspiravit super eo ob hanc rem. Sequitur quarta glossa* نَفَس *pretiosa fuit, seu talis habita res. Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,*

مَسَاتِبُهُ فَكُنْتُ بِهِ أَجَلُو هُمُومِي
وَأَجَلِي

passivi, *enixa est* نفس غلامًا،
puerum. Id consonat cum primo,
nisi quod nunc sit, in *flatum*, *sus-*
piratumve conjecta est ob *puerum*.
Porro in 2. conj. *Levavit* mœro-
rem, *recreavit*, *commode tracta-*
vit. Proprie fecit *respirare*. 3. conj.
jam declarata. 4. sonat, *Cupidum*
reddere; quasi *facere adspirare*.
Item intransitive *complacuit* res,
quasi *fecit respirare & recreavit*.
5. *Respiravit*, *anhelavit*, *duxit lon-*
giorem spiritum. Hinc discite descri-

men inter نسمة *Spiritus*,
flatus exilior, & نفس *Spiri-*
tus, *flatus longior*. Speciâtim نفس
bibere avari, *spiritu non intermisso*.
Aliquândo tamen contrario adspe-
ctu, *respiravit inter bibendum*.
Iterum in 5. *illaxit aurora*. Nempe
adspiravit. Nec non, *increvit*,
augmentum cepit dies. Id *Cant.* 2:
6. est. *דום חמא שר*. *Donec ad-*
spiret dies. Item *diffudit* aquam
unda. Est hæc *Virgiliana* imago
Æn. 10: 291.

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda.

Male *Servius* & alii *sperant*. Rari-
tas fraudi fuit. Aliter iterum
نفس fissus fuit arcus, *spiravit*
quasi, & cum *spiritu crepuit*, qua-
liter *vestica*. Pro cumulo sit ele-

gantissima vis a *Zjanbario* non
annotata, qua نفس est *moram*
longiorem traxit, a *respirando*. In
Nawabig

الناس اكثرهم اعمام
وان تنعست بهم الاعمام

Homines maximam partem imperiti:

Etiâ si secula spfis respirent, id est, protrahantur.

في مصافاته اصفاته

Est alliteratio, cui majorem in
modum deditus *Oriens*. Prius
مصافا est *inf.* 3. a صفا ult.

Vav. Clarum, defecatum fuit vi-
num. Inde صافا *sincero, puroque*
adfectu fuit ergo aliquem. In 1.
Conj. *Abulph* eleganter extulit p.
لا يصفو قلبه لكم 308.

Non

mihi candidi illucebant, hilari & ridente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defacatum est cor ejus vobis.
Sequens *Qualitas. forma. attributum.*
proprietas. dos. Thema est *وصف*
descripsit, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلو همومي

detergebam curas meas. Ultimum
همومي est pl. fr. ab *هم* sollicitudo
a themate *هم* tabuit, & tabefecit.
Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. *חמ* He-
braeorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem *חמ* con-
sonat nostrum *جلا* ult. vav. Ex-
cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc. primaria
est deterjit, & deterfus fuit. *Niti-*
dum, clarum, nudum, glabrum
reddidit aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.
Hinc *جلا* Manifestavit, retexit
rem: Hebraice *גלה* Revelavit.
Et alio adpectu *جلا* in exilium
egit, quasi dicas deterjit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipforum nuda relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymas, quemadmodum quis
exterget paropsidem; exterget &
everfam capite sistit. Ad Originem
hanc allusum in *Hist. Tam.* p. 183.

انما اردتمما بذلك
تبذير الناص
وتشريحهم واجلاهم عن
اوطانهم وتجريدهم

Utique intenditis tantum hoc con-
silio vestro separare homines, *ف*
dispergere, eosque detergere a sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ,
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum vultumque nisi-
datum, hilaratum.

اجتلي نرماني طلق
الوجه ملتمع الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; *Nitidum* adspiciebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimendum fuit, ut mens
Hariræi perciperetur. *اجتلي*
in 8. conj. a *جلا*, quæ spe-
ciatim valet *Retectam* & *nitentem*
adspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beatiores, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbatum appellitant Sponsam. A
طلق solvit, laxavit, descendit
locu-

وَأَجْتَلَيْتَنِي زَمَانِي طَلَفَ الْوَجْهَ مُلْتَمِعَ الصِّيَاءِ
 لَهْرِي قُرْبَنِي قُرْبَنِي وَمَغْنَاهُ غَنِيَّةٌ وَرَوْيَتُهُ
 رِيَّاسَا وَمُحْيَاهُ لِي حَيًّا وَلَكِنَّا عَلَيَّ ذَلِكَ
 بَرَهَةٌ يَنْشِي لِي كَلَّ يَوْمَ نَزَهَةٍ وَيَذْمُرُ
 عَن قَلْبِي شَبَهَةً إِلَيَّ أَنَّ جَدَحَتْ لَهُ يَدُ الْأَمْلَاقِ
 كَأَنَّ الْغِرَاقِ وَأَغْرَاهُ عَدَمَ الْعِرَاقِ بِتَطْلِيلِ الْعِرَاقِ
 وَ-

locutio *solutus* طلف الوجه
 vultu. *exporrectus. nitens.* Rectissi-
 me autem *Tempus* *exporrecto vultu*
 inducitur, quum & *caperare fron-*
tem dicatur idem tempus, sub radi-
 ce *كلح*, *cujus participium*

كلح est *homo rugosa ac cape-*
rata fronte, item, *fortuna irata* *ع*
adversa. Uterque usus in Libro *Jo-*
bi servatus sub *כלח*. Alibi hoc la-
 tius. *Micans Splendore* tempus, ea-
 dem figura: sic tamen, ut & in *Spon-*
sam phrasia illa, uti etiam superior,
 quadret. *ملتמע part. in 8. ا* *مع*
micuit, tremulum coruscavit. *ضياء*
lux, splendor, a ضاء *ض* *emicui,*
 ignis. in 4. *conj. emicare fecit.* Ho-
 nette nonnunquam *excrevit* &
sparsim ejecit urinam, purgamen-
 ta naturæ. Ecquid agnoscis *ل*

excrementum, & لاؤاره? quasi dicas
emicationem. Ab eadem radice pul-
 tulasse videntur *propagi-*
nes, germina emicanti terræ, stirpis,
 familiæ.

Et vul- *ومحياه لي حيا*
tum ejus pro ubertate annonæ. U-
 terque Scholiastes pro *vultu* dat
vitam, qui legerunt *مُحْيَاهُ*; a
مُحْيَاهُ idem ac *حياة*; *thematis*
حي *vixit.* Non promptum ha-
 buere vocabulum *مُحْيَاهُ* *vultus*
salutatus; & latiore usu *vultus*,
 præsertim *honoratus* & *spectabilis.*
 Est *part. pass. 2 conj.* ab eadem ra-
 dice. *Tebrizi ad Hamasa.* *المحيا*
 الوجه من الانسان
 لانه

spatio arridentes: reputanti familiaritatem ejus pro omni affinitate, & domum ejus pro sufficienti possessione, & conspectum ejus pro irrigatione, & vultum ejus, pro summa ubertate annonæ. Hoc in statu perseveravimus ad longum temporis spatium, quo ille mihi quotidie novæ aliquid voluptatis producebat, & a corde meo tenebras dubiorum dispellebat, donec miscuit ipsi manus inopiæ poculum discidii, & impulit cum defectibus ossis quod roderet ad vale dicendum Chaldææ, & ex-

لأنه يخص عند

التسليم بالذكر

فيقال حيا الله وجهك

Mohaija est vultus hominis, quia ille peculiariter inter salutandum solet memorari, dicitur enim, vitabeet Deus vultum tuum. Sic ergo salutatus invaluit pro vultu. Crebro utuntur Poetæ, nosterque poetarum flosculos undique carpens. Sequens حيا est, Teblebio declarante مطر عظيم وخصب

pluvia copiosa, & ubertas annonæ. Notentur spissæ paranomasiæ inter

præcedensque

& معني ريا & مروية

قربي & قربه nec non غنية

جدجت يد الاسلاق

Miscuit illi كاس العراق

manus inopiæ poculum discidii. Prius جدج *spatha, quæ*

citur, commovit medicamentum, atque ita miscuit. املاق inf. 4.

a ملق delet, cum aliis notionibus complusculis. Inde املق

Ad inopiam reductus fuit. impos evasit. Item, Caspitavit, in lubrico procidit equus. Origini aperientiæ clavem porrigit Teblebins.

الا ملاق الفقر وهو من الملقه

وهي الصخرة الملساء فاملق

كانه صادف ملقة لا تنبت

شيئا من خصب ومثله لكدي

الحافر اذا صادف كدية

Imlak vocatur inopia, a Malaka, quod est saxum leve. Unde Amlaka quasi dicas pervenit ad Saxum leve, quod nihil producit copię ac proveniunt. Sic dicitur pervenire ad solum durius, qui fodiens, & aquarum venas querens, luditur. Nempe

pervenit ad solum durius

etiam adhibetur figurate in eum, qui inops & egenus incidit in divitens

وَالْقَلْبَ مُنَاقِرًا ۖ وَإِلَىٰ مُنَاقِرٍ ۖ وَالْقَلْبَ وَنُظْمًا فِي سَلَكِ

sem aridam, & triparcem, cujus opem frustra implorat. Aliud adhuc veriverbium tentat. ويحتفل

ان يكون املك من الملق

وهو التلاين والتذلل لان

الفقر يلين صاحبه ويذله

Fieri etiam potest ut Amlaka, inops evasisit, sit a Malak, quod est lenem se prebere & submissum, quoniam inopia lenem & submissum reddit. Videlicet ملق ملق

continet in origine لايتروا. Inde ملق ملق est

petra levis, glabra. A glabro & levi porro blandus; a blando, molli, lenis, demissus. prius a Saxo glabro praeferendum autumo; est enim imago perfamiliaris Arabibus qua petras, & saxa glabra transferunt ad summam mendicitatem. illustrabitur hinc figura. Job. 31: 4. كحدر وكبكن نلمود in inopia & egestate durissimus silex. Vocabulum نلمود

signat proprie siccitatem duritiae quasi Congelatum. Ceterum notiones diversae thematis ملق ملق

effluxerunt, nam delere est لايتروا. Lavare vestem est لايتروا, subigere molliendo & macerando in aqua. Inde etiam subagitare, obfoeniusculousu. E-

tiam subagitare illud pro'sugere a-ber & usurpatum. Porro percussis demulsiue fuisse, est لايتروا, Committigare, ut Terentius traduxit. Blandiri & adulari, a glabro manarunt. ملق ملق. Denique decidit de digito annulus; proprie Lubricus & glaber mil. in 2 Conf, ملق ملق Laevigavit. Complanaavit. Istud لايتروا complanare videtur nobis restituere deperditam notionem thematis ملق ملق Lev. 1: 15. & 5: 8. ملق ملق ut Avicularum mactatio nihil aliud fuerit quam capitis complanatio, & compressio inter digitos, sine jugulo scisso, ruptove, ut diferte additur in textu postremo.

Sequitur كاس القراب poculum discidii, quod Manus inopia miscuisse dicitur, figurate. Hebr. כוס הפרק. Habent quidem Arabes كاس poculum, etiam med.

Var. sed elegantius effertur per mediam Aleph. Est autem poculum vini plenum. Nam si vinum non sit infusum, vocabulo huic locus non conceditur. Auctor mihi & fundus est Teblebius ad Conf. 10. لايقال للقدح كاس

الا اذا كان فيه شراب

Poculum non vocatur كاس, nisi quum vinum in eo est. Addit ibidem complusculas voces, quibus similis subest indoles, de quibus commodius alias. Ut autem كاس Hebraeis

& expulerunt eum necessitates commoditatum vitæ, ad de-
serta terrarum omnium pererranda, eumque filo comi-
tum

tritum in portione ac sorte ingrata, Arabibus quoque nihil familiarius
quasi potionem amaram diceret; sic Hariri Conf. 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وفرركتهم صرعي كانهم سقوا كاس الختوف

*Et insilui in eos ritu lupi irritati in agnos:
Et liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potionati.*

In Hist. Tamerl. p. 183. الروح والمال كلسين
يسقوهم كاس جين *Et potionarunt quemque eorum vi-
num raptæ vitæ simul, simul opum,
Ut potandum daret ipsis poculum e-
xitii. Plenius pag. 228. فسقوا Novo iterum adjun-
cto colore pag. 322.
كل واحد منهم خمرة سلب*

وانذا بساقي الموت فاجاهم بكاسات الثبور *

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbimibus mista jam dederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كاس الجور

*Et potionarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpseruntque
poculum venti venenati nocturni.*

Eadem est figura Psal. 11: 6. Bibendum præbe ipsis calicem aqua-
riorum mortis. Ubi per mortis a-
venenatorum portio calicis eorum. quaria intelliguntur, acies & præ-
lia. Confimili sensu positum illud
In Moallekât reperio اسقوهم in Hamasa.
بكاس جياض الموت

وقد

سلك الرقاب خفوف راية الاغنياف فشد

وقد سقي القوم كأس للنعسة السهر *

Et potioharat jam homines poculum dormitationis vigilia.

Id est *prae longa vigilia alto somno oppressi jacebant.* Hinc lucis non nihil accrescit imagini *Esa. 29: 9, 10. Inebriati sunt & non vino; potione nempe multo potentius mergente: quoniam infudit super vos Deus spiritum soporis &c. &c.*

اغراه عدم العراق بتطليق

Instigavit ipsum defectus ossis quod roderet, ad vate dicendum Chaldaee. Radix غرا ult. Vav & je, agglutinare & agglutinari. unde secundariae notiones pinguitudinis obductae; studii deditissimi & glutine adhaesi veluti; irati etiam impetus instar canum mordicus agglutinatorum. In quarta اغرا instigavit canem, fecit agglutinari morsu ad praedam. Excitavit lites & inimicitias. Id Hebraeis fuit נא, cujus thematis genuina potestas nondum constitui potuit a Lexicographis.

عرف est Plur. fr. a عرف
Os denudatum carne. Thema عرف Rosit. Rodendo nudavit os carne
Hinc explicandum satamo *Jab. 30: 3. נא חיה* Vulgo fugientes in aridam solitudinem, ex Chaldaica notione. Fortius erit, & figuratius, Rodentes aridam solitudi-

nem. De qua figura ad *Jobum. I. bidem* *Ps. 17. Ossa mea pertundit, Et arteria mea non quiescant,* ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عرف, hujusce nostri thematis

derivatum est *arterin.* Id tamen languidum ibi. Intendatur vis sententiae, si assumamus, *Et Rodentia mea non dormiunt.* Sic habemus ossa pertusa simul, simul rosa, carnibusque ac medullis nudata. Sequens تطليق inf. 2. Conj. a طلق dimissa ac repudiata fuit mulier. Est ergo *metaph.* a repudio, & repudiatio Iracae sive Chaldaee, non injucunda imagini valebit discessum longinquum, sine spe reditus.

ولفظه معاون الرقاب

Et expulerunt cum necessitates commoditatum vitae, ad desertum plagarum. Verbum

عاق, eiecit, emisit ex ore; & sic enuntiavit verba. Ita Gollus; qui etiam annotavit formulam جاء و قد لفظ لجله *venit stans & lassus.* Proprietatem si velis, verte,

tum vianrium inferuit vibratum tremula paupertatis vexillum.

te, venit, quum jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tius inspiciendam habet ex Teblebio
يقال لكل الثمرة ولغة
النواة ومنه سمي الكلام
لغظا Dicitur, comedit
dactylum, et projecit officulum o-
jus: Indeque sermo dictus est hoc
vocabulo quasi projecta vocis. Se-
quitur معاون plur. fr. a معون,
معونة, quod apud Golium sub rad.
عاني egenus fuit, cognitum tan-
tum pro vestis irita. Sed patet
latius & complectitur etiam ino-
piam, ac egestatem ipsam. Rarior
tamen usus ille, ut ex hoc Scho-
lio patere poterit. معاون جمع
عون فهو قد الشئ وجمعه
علي غير قياس ليعايل بها
معاون وقيل ان معاون جمع
Est معون وهو العون نفسه
plurale a معون, quod est egere, de-
siderare quid. Fecit autem plurale
hoc citra analogiam, Maawiz, ut
eo rhythmo Maphawiz exciperet:
Dicitur tamen etiam, esse plurale a
معون, item ut معون necessitatem
sonante. Sequens ارفاق est in-

fin. 4. conj. a رفق Benignus,
facilis fuit. Item iuravit, profuit.
ارفق Commoditati fuit, omni
opportunitate iuravit. Derivatam
arfitus, & locus ubi
quis exhibitio imittitur, indeque por-
ro commoditas omnis. رفقة Cu-
bital, cervical. Quicquid suffulcit.
Conjug. 8. لرفق Invenimus fuit
cubito, vel & suffulcus fuit cubitali.
Improprie commoditate omni adju-
tus fuit. Non est dubium, quin a
arfito mixto, & suffulto ductum sit
illud Cant. 8: 5. מתרפק על דודא,
quo de iam monuerunt etiam Vi-
ri Docti. Porro معاون plur. fr.
a معانة, cuius thema فانه
potitus fuit. salus evasit. Valunt
Arabum Philologi hinc desertum
dictum, boni ominis causa, quasi
dicas locum unde salus evadere
quilibet exoptat. Hic sensus Scho-
lii. سميت الصحراء معانة. علي التعاون له الرجل اذا
قطعها وقصد فانه ونجا
Desertum vocatum est Maphazab
Ominandi ergo, quod qui illud tra-
jecit, voto potitus est, & evasit.
Ultimum افاق plur. fr. ab
افق tractus terrae, plaga mundi.
Mundus. Horizon.

فَشَجَنَ لِلرَّحْلَةِ غَرَامَ عَزْمَتِهِ
وَوَطَعَنَ يَقْتِنَانِ الْقُلُوبَ بِأَمْرِتِهِ
عَامٍ

نظمه في سلكك للرفاق
خفوق راية الاخفاق

Inseruis eum filo comitum vianitium, tremula vibratio vexilli inedia. Figuræ Orientales. Priorem ita exposuit Teblebius. اراد بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السير لانهم يمشون

فيه واحد بعد واحد ونظامهم
الطريق وصار لهم كالخيط
الذي ينتظم فيه الاشياء

Intendit per filum comitum Viam, in quam inseruntur quasi, quum iter ingrediuntur, quia in ea pergunt singulus post singulum, atque ita in seriem eos necit via, estque iis veluti filum, in quod res inseruntur.

هكذا هو

مشي الابل في الصحراء بعير

بعد بعير فقد نظامهم

الطريق كما نظم الخيط

الجواهر واذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

Talis est incessus camelorum in deserto, camelus post camelum, cosque proinde conserit ac connectit via, quemadmodum filum connectit margaritas. Ideo etiam dicunt Arabes infilavimus viam, pro longa linea ingressi sumus. Gallis quoque placuit enfilet un chemin. Dicerem tamen in hac phrasi, Arabica quidem,

filum سلكي non esse viam ipsam, sed lineam. & seriem potius camelorum, cum suis fessoribus, naso sequentis cameli ad caudam præcedentis religato. Ad hoc *filum* alluditur *Jobi 6: 19* *מלכות* Altera locutio figurata a *vexillo*, pendet ab usu illo,

راية *vexillum* *بيضاء* *vexillum album*, sub cuius vexilli auspiciis, læta quæque contingant. Contra sub *nigro vexillo* ingruunt Calamitates, impressionemque dant sævam atque hostilem. Est autem *vexillum militare* *راية* *vidit*, quia ab omnibus in oculis habetur. Eleganter in *Hist. Tamerl.* p. 126. *جريمة*

دولتكم

Exaduit proinde ad iter suscipiendum aciem propositi sui,
& profectus est, *habenis suis simul corda circumducens.*

I 3

Post

دولتکما ونشرا لرايات

ut erigerem signa Majestatis imperii vestri, & explicarem vexilla terroris potentie vestrae. Porro verbum خفق, cuius infinit: in prima est خوف signate usurpari amat in vexillo tremulum vibrante. Proprietas radicis late fusae, nobilibusque metaphoris ditatae, sita est in vibratu crepitante. Inde significationes apud Golium diversae, palpavit, nutavit, micuit, cum susurro sonuit, crepuit, percussit solea, lamina entis, quavis re lata, crepitum cum vibratu reddente. volavit. ad occum inclinata fuit stella. In conj. 4. praeterea voto excidit; repulsam passus fuit; vacuus & sine praeda rediit venator. Ejus infinit. اخفاق a Scholiaste declaratur

الخيفة وتعذر المطلوب frustratio spei, & delectus ejus quod quaeris. In Hamasa a Tebrizio exponitur ان تغفرو الاخفاق

ولا تغنم او ترجو وتخيب

Jehphak est, si expeditionem facis, nec quicquam praedae auferis, aut si speras, & frustra es. Metaphorae ansam indicat Teblebius ad Conf. 11.

اخفق خاب واصل الخفق

الاضطراب فكان الخايب

Achphaka est frustratus fuit, Origo autem radicis est concuti tremore, estque ac si is qui frustra est, concuteretur tremore ad frustrationem. Existimo tamen fontem istius usus adhuc altius esse repetendum, eumque profluxisse ab ave alas tremulum concutiente quod etiam speciatim continetur sub اخفق.

فشحن للرحلة غرار عزمته

Et acuit ad discessum aciem suae intentionis. Scholiastes breviter id explicuit جعل للعزيمة حدا مصقولا علي جهة المبالغة في تعجيل السفر Dedit proposito aciem expolitam, ad indicandum studium properandi itineris. غرار

acies, a غرر, habet rariores quosdam usus, de quibus alibi forte commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانرمته

Et migravit sequentibus ipsum cordibus in capistris ejus. Figuræ vim ita enucleat Schol. جعل تعلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وجبه

قُمَا لِقَائِي مَنِ لَأَقْنِي بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مَنِ سَأَقْنِي
لَوْ صَالَهِ وَلَا لَأَحْ لِي مَدُّ نَدَّ
لِفَضْلِهِ وَلَا دَوَّ خِلَالِ حَسَانِ مِثْلِ
خِلَالِهِ

وَجَنِينُهُمْ إِلَيْهِ مَكَانَهُ قَدْ يَرْبُطُ
فِيهَا أُمُّهُ وَقَادِمًا بِهَا مَعَهُ

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsum desideria, tamquam capistris ab ipso religata, quae secum abduxerit. ظعن est Hebr. *ixy*, *Tf*ade ex dialecto in *da* mutato. *يقتان* 8. conj. *a* *قان* *duxit*. *venit* equum. Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ca

usurpetur. ^{فُرْمَة} *furmet* est plur. fr. a ^{فَرْمَام} *funiculus annexus annulo*, qui per nasum cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur *habena*. Est ergo proprie *Capistrum*; quod Chaldaeus quoque ^{مِمْم} *Illius capistri* usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas. *Hist. Tan.* 343. ^{القى الى يدره}

من ذلك الامر في مامه
Manui illius injectis rei gerendae cap-
istrum. Pro Rem istam ei deman-
davit exequendam, ejusque ductui
ac arbitrio permisit. Alio adspectu

proposita Capistrum e-
jus, vel *אָפּגעבן* *Laxavit*
capistrum ejus valere potest, cum
suo ipsius arbitrio tradidit, ut gra-
setur pro lubitu. Inde explicandum
puto Ps. 140: 9. פָּנָיו אֵלַי כַּפִּי־
Capistrum ejus ne lases; & restituo
derivatum *כַּפִּי* *pro Capistro. Ra-*
dix *כַּפִּי* *capistravit, alligavit ju-*
mentum, varias quoque metapho-
ras admittit, inter quas *קָפַד*
aggressus est aliquid, strenue, au-
dacter; in bonum, in malum.
pro materia ac ferie. Habes ori-
ginem Hebræi *מַחֲשָׁבָה* *deliberatum,*
decretum, destinatum quid habere,
וְיִצְאָה אֵלַי כַּפִּי *ita aggredi. Latinis destinare*
antiquitus fuit vincolo fascio ligare.
Iude destinare quid apud animum
& in animo; item destinare abso-
lute. Sagaciter id jam fubflesce-
rat Coccejus, quum *מַחֲשָׁבָה* *confe-*
rens cum Chald. מַחֲשָׁבָה *capistrum,*
addit, Decretum animi, est qua-
dam ejus constructio. Hæc alibi de-
ducenda, & uberiori luce persum-
denda. Nunc tantum habeatur ad-
huc e Ps. 17: 3. וְיִצְאָה אֵלַי כַּפִּי
 Lan.

Post hujus antem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere, neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius æquaret, aut

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assignatur, Capistro alligavi, ut transgrediatur os meum. Nolter Harivius Conf. 27.

للمت اللسان
quum Capistrata fuissent linguae;
pro conticuisse. Et Conf. 11.

فزم اللغظ ان ند فيما اسعد من زم

Et capistrat sermones, si vagatur: felicem vero, qui ita capistrat.

ما راقني من لاقني
Non placuit mihi, qui adhaerebat mihi. Prius راق proprie Clarum fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, praeclarum, optabile visum fuit. Sic Schol. Deinde لاق est associavit se. Notiones diversae hujus thematis meae, je pendens a molli & concinno, referuntque originem suam ad لاق Gossypium, sericum, lana carpta, in usum hunc vel illum molliter concinnata.

ساق unde rapit desiderium. ساق egit, adegit, impulit, propulit, habet derivatum ساق ساق crus, & ساق ساق forum; quae quomodo digerenda videantur, & in concordiam redigenda, Origines declarabunt.

&c. &c. Ver-
bam لاح micuit, splenduit, apparuit, praesertim in re lata & plana. Ejus derivatum est لاح Omnis res lata ac plana, sive lignea, sive olea, sive alterius materiae, quae procul micans, oculos ferit. Tabula. Album. لاح Midz pro ma contractum, ut supra vidimus. لاح aufugit, vagatus

وما شاقني من ساقني
Nec desiderio me affecit quisquis impelleret me ad consortium suum. شاق Desiderio affecit res, med. vav, consonat cum Hebr.

خَالَهُ فَاسْتَسْرَّ عَنِّي حِينَ لَا أَعْرِفُ
لَهُ عَرَبِيَّتَنَا وَلَا أَجِدُ عَمَّنْهُ مُبِينًا

ندید & دن. ٦٦٦ gatus fuit, est
est par, similis. فضل excellentia
& præstantia virtutis. خلال

plur. fr. a خلة proprietas, quali-
tas, præsertim bona. خلال
Dominus proprietatum pro eo qui
præditus est omnibus bonis ac donis
natura. Radix est خل propria,
peculiaris, priva suis res.

استسرى عني Latuit à me

avulsus. In Luna vel stellâ occiden-
te, ٢٢ noctes quasdam delitescente
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est

١٠ Conj. thematis سرّ ejus
derivatum سرّ arcanum, secre-
tum. سرّ pars umbilici qua refeca-

tur in nativitate Flebr. ١٦: ٤. شريرون لب. umbilicatio,
ut sic dicam, cordis. Interior ejus
corruptio, altissime retrusa.

عرين Saltus. Lustrum leonis,

a عرن trajecto per naves cameli
ligno capistravit eum. Etiam fæm.
form. عرينة. Teblebius ad Conf.

٩. annotavit Haririum adhibere
id vocabuli pro urbe, vel sede in
qua quis degit, esseque ejus اصل

originem بيت الاسد domum Leo-
nis, at بالحققيقة جماعته

الشجر vere vim sitam in multi-
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli-
citer Lustrum leonis ab Haririo
usurpari pro quavis sede; nam
semper sedem quandam inaccessam
& difficilem innuit. Sic Homeritanus
quidam in Hamasa.

كانما الاسد في عربتهم

ونحن كالليل جاش في قتمه

Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:

At nos instar Noctis, quæ densis ingruit tenebris.

Com.

aut qui tantas dotes collegisset : quum interim ille diu a me
avulsus delitesceret, nec lustrum ejus noscitare, aut indri-
cium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrina-

K

tione

Comparat, ait Tebrizius adversarios
Leonibus in arundinetis cubantibus,
suamque gentem cum nocte ingru-
ente, qua nox a nemine pellatur,
sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسمي
مقتتل القوم عرينا

Est autem Aryn, arundinetum,
lustrum leonis, deinde hoc nomine
affectus quoque fuit locus ubi consti-
gitur. Imo vero, hoc nomine
adficiuntur omnes loci inaccessus, ubi
virii, cum Leonibus comparandi,
recubant; in quancumque tandem
partem similitudo feratur. Abu-
zeidus erat Leo generosus, ejus er-
go abdita sedes rite nunc Lustrum,
arundinetum, saltus vocatur. Con-
sensu 9. habebimus لا دخلت

مدينة ولا ولجت عرينة

Non intrabam ullam civitatem, لا
non ingrediebar in ullum lustrum
&c. &c. Quod postremum non
simpliciter urbem jam signat, aut
locum; sed locum a fortibus viris
habitatum.

ولا اجد عنه مينا

Nec reperiebam qui eum demonstra-
ret. Thema وجد, cujus fut. in

1. prae manibus, est invenit, rep-
perit, recuperavit, item acquisivit
opes; quod & Latinis invenit.
Aliquando succensuit illi, quasi
dicas invenit quid contra quem.
Iterum produxit Deus, quod ta-
men melius in 4. conj. اوجد

invenire fecit, jussit existere, &
adesse. Porro وجد amore, affectu
alio laboravit: ager fuit, & tristis:
doluit. Stylo Hebræo etiam aliquis
dicitur invenire agritudinem, &
inversa phrasi, agritudo aliquem
invenire. Hæc in gratiam philara-
bum, ut notiones digerere assue-
cant. مبین est part. 4. conj. 2
بان distitit, distincta, divisa, se-
gregata fuit res a re. Inde excel-
luit, præstitit, quod & Gallico
idiomate est distingui. Inde etiam
Manifestus, perspicuus fuit: distin-
cte patuit. Item facundus, distincte
eloquens fuit. ابان interstin-
xit, intellexit; & transitive decla-
ravit distinctius. بین interstinctio,
interstitium ١٢

لوس مینب شعبتي

mus meus germinaverat. مینب
est seminarium, plantarium, Locus
ubi quid germinat ac provenit, a
شعبتي germinavit. شعبتي est Ra-
mus

فَلَمَّا أَتَيْتُ مِنْ عَرَبَتِي إِلَيَّ مَنَّبَتِ
 شُعْبَتِي حَضَرَتْ دَارَ كُتُبِهَا الَّتِي هِيَ مُنْتَدِي
 الْمُنْتَادِينَ وَمَلَّتَنِي الْقَاطِنِينَ مِنْهُمْ
 وَالْمُتَعَرِّبِينَ فَدْخَلَ دَوْرُ لَحْيَةٍ كَثَّةٍ وَهَيْئَةً
 رَمَتْهُ فَسَلَّمْتُ عَلَى الْجَلَّاسِ
 وَجَلَسْتُ فِي أُخْرَيَاتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذَ يَدِي مَا
 فِي وَطْأِهِ وَيُعْجِبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
 فَقَالَ

*ramus arboris, vel potius Rami pro-
 pagatio & diffusio, a شعب divi-
 sit, propagavit in utrumque latus
 ramos. Ad figuræ vim ita Teblebius*

يريد بالشعبة نفسه ويحتمل
 أن يكون شعبي قرابتي

*intelligit per ramum propagatum se-
 met ipsum: fieri etiam potest, ut
 Ramus ille designet Cognationem.
 Posterius prætulerim, in Jobo etiam
 Rami latius diffusi ac propagati ad
 amplitudinem familiæ & cognationis
 transferuntur.*

Gymnasium ejus دَارُ كُتُبِهَا
 Proprie Domus Librorum ejus. U-
 bi Libri seruntur. A كُتَابُ

كُتُب. Liber plur. fr. existit

Radix كُتُب scripsit, conscrip-
 sit, ذرا, cum ista secundaria no-
 tione, primariam quoque asserva-
 vit, quam Origines enucleabunt.

concilia-

bulum Literatorum. A ذرا convo-
 cavit in conciliabulum 8. conj. no-
 tat confidere una in Conciliabulo.
 Inde منتدي forma part. pass.

Idem quod ذري confessus confa-
 bulantium &c. Sequens متاديين
 est plur. sanus part. in 5. ab ادب
 Humanitate, & elegantioribus stu-
 diis politus fuit.

ملتقي

tionē meā redūx sum factus in locum ubi ramus meus germi-
naverat, ejus gymnasium adivi, quod est conciliabulum ho-
minum elegantiorum, & quo confluant tum indigenæ tum
advenæ; & ingressus est aliquis spissa præditus barba,
idemque lacero habitu, qui salute illis qui ibi assederant imper-
tita, in postremis confedit: ibi vero utres ille suos
recludere, & in admirationem dare præpollente sua fa-
cundia quotquot aderant. Dixit autem cuidam qui pro-

K 2

ximus

ملتي &c. &c. *Locus ubi con-*
venitur. Iterum forma *part. passif.*
 في 8. ا لقي *occurrit*
Occurrit, obviam ivit alter alteri.
 قاطنين a singul. قاطن *incola.*
 Radix قطن *pro fixa ac patria sede*
delegit. Incoluit locum. متغربين
part. in 5. ا غرب absuit, peregre
abuit &c. de quo ad conf. 1.

Pradious bar- ذو لحيه كثه

ba spiffa. Vox ذو in origine idem
quod الذي *Qui, quæ, quod*; ab
Hæbr. n. Tebrizi ad Hamasa.

ذو لغة طائفة في معنى الذي
يقولون رايت ذو قال ذاك
وسمرت بذو قال ذاك ويقع
علي المذكر والمؤنث
ولهذا صلح بئري ذو جفرت

Dixi est Dialecto Tajitarum Relativum pronomen; quorum formale sunt וְכִי וְכִי וְכִי vidi, qui diceret hocce. וְכִי, transiit וְכִי וְכִי eum qui diceret hocce: caditque in mase: ac femin: ex aquo: ac prop-terea probum est וְכִי וְכִי fossa quam effudi. Confer. Ps. 31:5. וְכִי וְכִי &c. &c. Quin ipsum illud וְכִי eadem Stirpe cum וְכִי tenetur, est enim וְכִי cum Lamed nominativi, & articulo. Hoc porro וְכִי Qui, percreebuit elliptice pro eo qui habet, possidet; verbi causa וְכִי Is qui opes habet; Unde Dominus, possessor, preditus re quacumque, exponi solet. In fem. usitatus וְכִי illa que habet. Domina, predita. Æque late porrigitur ac Hebr. וְכִי, quum preditum exprimit. Sequens וְכִי barba, a rad. וְכִי decorticavit unde וְכִי mandibula. maxilla, וְכִי. a decortican- do nomen tractum. Quod au- tem traducere, maledicere, dedeco-

40

فَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكِتَابُ
الَّذِي نَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيْوَانُ
أَبِي عَيْنَادَةَ الْمَشْهُودُ لَهُ بِالْإِجَادَةِ
وَقَالَ هَلْ عَثَرْتَ لَهُ فِيمَا لَهُ حِجَّةٌ
عَلَيْهِ

re afficere: etiam valeat illud verbum لحي, a decorticando est sumtum; qui enim diffamat, Arabibus dicitur *decorticare*. Ultimum كثة *Spiffa* est a them كث^u *densus ac spiffus, simulque brevis ac crispus fuit.*

Et habita lacero. وهيئة حثة

Radix 𐤠𐤏 med. *je*, ult. *Eliph*,
paratus fuit. Ejus derivatum

٥٤٦ *forma externa rei.* **هَيْئَة**
 contracte. Alterius vocis thema
 est **مَرْت** *tritus & disolutus fuit fu-*
nis, vestis, alia. Eandem proprie-
 tatem obtinuit **רַשָׁשׁ** & **רַשָׁשׁ**, ut a-
 libi demonstrabo.

مسلم علي المجلس

Salutem dixit super confessores. سلم
 וְשָׁלוֹם est integer, incolumis fuit.
 in 2. سلم salutavit solenni for-

שלום עליך السلام עליک
 pax tibi. plur. fr. a
 جالس sedens. sessor. confessor.
 Radix est جلس sedit; & quidem
 humi, more Orientalium. Inde
 in Golio جلس & جلس
 familiaris, sodalis, conviva, qui
 cum aliquo familiariter confidet.
 Sic ورسederere Ps. 1. & alibi.

أخذ بيدي ما في وطابه
*Coepit proferre quod in utribus ip-
 sius erat. Duplex interpretatio a-
 pud Teblebium.* **وطابه**
 مرقاق لبنه وهو سقاء اللبن
 خاصة لا يقال لغيره وإمرأ
 أنه أظهر أحسن محفوظاته
 ولهذا يقال له دهره لأن
 اللبن

simus erat; quisnam ille liber, quem inspicias; at ille, *Diwan Abi Ibada*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid *offendisti* ex iis quæ *contemplatus es*, quod tanquam admirabile *excerpendum* pu-

K 3 • taue-

البن عند العرب يكني
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per Witab illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox proprie signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, copiosus, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscribitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potentiorum. Altera sic habet قال ابو البقا يكني

بالوطى عن الجسم لانه

وعاء الروح Auctor est Abul Be-
ka utre circumscribi Corpus, quod
illud vas sit anima. Sane vero:

indeque صغرت وطابه Vacuati
fuere utres ejus, in mortuo, vel &
occiso. Sed figura utrum pro corpore,
neutiquam hic quadrat. Prior
expositio solida, ac unice tenenda.

بغسل خطابه Præpollente

facundia sua. formula est elegans

distinctio Orationis, pro facundia insigni, clara, dilucida. In *Alcor. Sur.* 38: 19. & *Abulph.* p. 558. Adde *Poc. Spec.* p. 344. *Teblebius* meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي

يستمع منه من يسمعه

Orationem distinctam, claram, quam intelligat, quicumque audiverit. Est autem خطاب inf. 3.

conj. a خطاب Concionem habuit
e suggesto. Unde خطبة Chotbéb

in Relationibus Orientalibus passim Concio Sacra Muhammedanorum.

ديوان Diwan Abi Ibada. Vo-

cabulum *Diwan* notat in Origine *Rationarium* vel *judicarium Codicem.* *Album militum.* *Syntagma* porro omne, & præsertim *Syntagma Poeticum.* A *rationario* illo codice fluxit & significatio *Consilii* sive *senatus supremi*, qui etiamnum *Diwan* in Turcico imperio audit. Institutionem primam habes apud *Elmac. Hist. Sar.* p. 42. Pri-

عَلِيٍّ بُدِيعٍ اسْتَمْلَحْتَهُ فَقَالَ نَعَمْ قَوْلَهُ

كَأَنَّمَا يَبْسُمُ عَنْ ثُلُوثٍ مُنْضِدٍ أَوْ مَبْرَدٍ أَوْ أَقْلَاحٍ *

فَإِنَّهُ أَتَدَعَ فِي التَّشْبِيهِ الْمَوْدِعَ فِيهِ فَقَالَ لَهُ يَا لَعَلَّجَبٍ
وَلَوْ

دُونَ *Prins Amru Ibn Elatfi* *infinituit* fora judicialia,
vel potius *senatus bellicos*. Radix
est دان *judicavit*. Abu Ibada
autem celeberrimus fuit Poeta,
البخترى *Bochteri* vulgo dictus
de cujus ætate & meritis adeatur
Herbeloth. in voce.

المشهود له بالاجادة

Cui testimonium præbetur de excel-
lencia. Prius est part. pass. Verbi
شهد *perhibuit testimonium*. *Præ-*
sens adfuit. *شاهد*. Algazalius ele-
ganter اذا يتملق *الجاسد*
شهد ويغتتاب اذا غساب

Invidus blanditur quatin præsens est,
obtrectat quam abest. Designa-
tur hac radice speciatim *testimo-*
nium illius qui præsens adfuit, fidem-
que ocularem. Alterum لاجادة

est *inf. 4. a* جاد *bonus, egregius*
fuit; *cujus 2. & 4. conj. est egre-*
gium quid effecit.

عثر *Offendisti*. Thema عشر
pedem offendit, impegit in aliquid
exponitur etiam imminuit, inspe-
xit, perspexit. Ita usurpatur *Alcor*.
Sur. 5: 106. & 100: 9. Rationem
pandit *Tebiebuis* عشر علي

النشي اي اطلع عليه وهو من
العشار بالرجل لان من عشر
في شي اعقب النظر اليه

Offendit super aliqua re, est, immi-
nuit & inspexit. Idque ab *offensione*
pedis, quod qui offendit ad aliquid, re-
tro respicere soleat.

لمحت *contemplatus est*. Pro-
prie micante oculo strinxisti. Sic
Tebiebuis, *الاصل ابصر*,
لمح في الاصل *Indoles verbi est,*
contemplatus est intuitu levi, live
strictu

taperis: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

*Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut
anthemido.*

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta vi-
detur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia,
nam

strictim furtimve factò, ut Golius in 2. ملح rem scitam & elegan-
bene habet. Prima notio est mi-
cuit, vibravit. Referatur ergo &
hoc ad illustrationem Originis *
הכיס. In *Diwan Hudeilitarum*
الملاح micantes, vel micatrices,
a Schol. declarantur pro العيون
Oculos.

استملحته Scitum & elegans
reputaveris, est 10 Conj. a ملح
Sallivit, & falsus fuit. ملحا. Secun-
dario usu scita & elegans fuit res.
in 2. ملح rem scitam & elegan-
tem protulit Poeta. Nempe Sal
Latinis quoque *Elegantiam* signat.
Derivatum ملح ملحا comp. &
Superl. inter alia exponitur, Al-
bicans armis turma: Rore vel prui-
na nox. Hi sunt usus & lusus poe-
tici, in quibus captarunt Conspersum
sale, atque ita albicans ali-
quid. In *Hamsa* fem. ملحاء,
pro turma armis caudicantibus re-
perio, cum diversa paulo exposi-
tione *Tebrizii*.

وانا بضرب الملحاء جتي تولى السيوف
شهور *

*Nos sane cædimus sale conspersam turmam, donec terga det; sunt
gladii nobis testes.*

Declarat enim الكتيبة البيضاء quatenus significat albedinem mi-
لكثرة سلاحها من الملح stam nigredine. Eodem tamen me-
اي البياض يخالطه سوان cum collineet necesse est.
Turmam albicantem propter multi-
tudinem armorum, a voce ملחה
Renideret &c. &c. Ra-
dix Subristi leniter diducto ore
ita ut dentes apparuerint. Inde
ميسم

وَلَضِيقَةُ الْاَدَبِ لَقَدْ اسْتَسْمِنْتَ يَا هَذَا
 ذَا وَرَمٍ وَنَعَخْتَ فِي غَيْرِ ضَرَمٍ اَيْنَ اَنْتَ عَنِ الْبَيْتِ
 الْبَادِي الْجَامِعِ مَشَبَهَاتِ الثَّغْرِ وَأَنْشَدَ
 نَفْسِي

Os renidens, & subridens: aut
Dentes inter renidendum apparentes.
 In *Conf.* 12. *Haririi* reperio nobi-
 li figura ابتسام الغلف *Renidens*
ortus aurora. Habet affinitatem
 cum hoc radice Hebraeum *דשם*
Bossem, suave spirans aroma, quo de
 alibi latius. Egregie *Oris pulchri*
dotes dilaudans *Bochteri*, illud *re-*
nidere ait a *margaritis confertis*, *و*
grandine, *و* *anthemidis floribus*;
 hoc est omnia illa renidendo nudare
 ac spirare. Tria distincte notanda.
 Primo candiduli dentes illius oris
 comparantur cum منضد *لولو*
margarita in lineam conferta, ob
 ordinem & rectum tenorem cum
candore conjunctum. Prioris vocis
 radix est لال *splenduit, fulsit.* Inde
margarita appellata primum حجر
 لولو *lapis fulgoris.* Deinde
 منضد *لولو* *fulgor ipse.* Posterius منضد
part. pass. in 2. a *composuit*
inter se. Secundo iidem hi dentes
grandini, *درن*, *درن*, assimilantur;
 quæ figura candori jam addit
recens semper frigus, *frisheit* no-

bis, infra appellatum, quod in *Golio* exponitur *frigiditas interior oris recentis*, cum *dentium nitore.* Vocabulum *برد* *grando*, quæ alias *جب الغمام* *Bacca nubis*, a frigore appellationem invenisse videtur, nam *برد* *friguit* & *frigefecit.* Tertio اقحاح *floribus anthemidis* conferuntur hi dentes, quod candidi simul & suave olentes essent. Est plur. *frac.*, ut & اقحاح *a* *sing.* اقحوان. Scho- liales ait esse ببت له نور *plantam cui flos candidus.* *Anthemidem* seu *Chamamelum* reddit *Golius*; qui ex *Camus* etiam citat الامر قباشيرة *Anthemides rei sunt fausti ejus nuntii.* Quasi dicas nempe letas auras ejus, quibus quis primulum adflatur.

استسمنت ذَا وَرَمٍ
Vegetum reputavisti, quod praditum
 est

C O N I E X I T U S S E C U N D U S. 21

nam fane *vegetum reputavisti tumore præditum*, & absquæ idoneis nutrimentis ignem *exsufflavisti*. Ubi tu præ verfu hocce rarissimo qui similitudines oris complectitur? cecinit autem.

L

Ani-

<i>est tumore</i>. Figura. שמן שמן pin- guis עץ <i>vegetus fuit</i>. In 10. אסתסמן <i>pinguem censuit</i>. ורמ proprie est انتفاخ <i>tumor</i>	<i>morbidus</i>. Sensus est, <i>sanam & vegetam censēs sententiam</i>, quæ <i>morbido tumore laborat</i>. Simile ex Mutenabbi adducit Teblebius.
--	---

* تحسب الشحم فيمن شحمه ورم *

Censēs adipem esse in eo, cujus adeps nil nisi morbidus tumor est.

وانفخت في غير ضرر <i>sufflavisti in id quod nutrimentum ignis non est</i>. Sensus figuræ est	انك مدحت من لا يستحق <i>profecto laudas haud dignum laude</i>; quod & hoc versiculo eleganter expressit nonnemo.
--	--

ونار لو نفخت بها اضاات

ولكنك تنفخ في مراد *

*Quod si ignem suffles, emicuerit:
Ast sufflas tantum Cineres.*

Verbum نفخ est <i>Flavit, inflavit, inspiravit</i>. Speciatim <i>sufflavit ignem</i>, unde formula ناوخ ضرمة <i>ullus, quisquam domi non est</i>: quasi dicas, <i>sufflator fomitis</i>. נפח in Bibliis sic cognitum. Hinc <i>Follis</i> פפוח <i>Jer. 6: 29. Ara-</i>	<i>bibus</i> منفاخ, <i>fabri ferrarii follis</i>. Scribitur etiam نفج, aliis usibus <i>venustis mactatum</i>. <i>Spiravit ventus, manavit sanguine Vena</i>, quod & Latinis Poetis est <i>Spirare</i>: item <i>fragavit, diffudit odorem</i>. <i>Commo-</i> <i>vitis Cæsariem. Eminus percussit gla-</i>
---	---

نَفْسِي الْقَدَا لَتَغْرُرَافُ مَيْسَمَةٍ
وَنَرَانَةٌ شَبَبَتْ نَاهِيَكِ مِنْ شَنْبٍ *

يغتر

gladio. *Dedis, donavis*; quasi *adflavit* munusculo. Ejus derivatum *نفخة* flatus venti. *Halitus*. odor. *aura*. fama praeclara. *donum*. Arabes scilicet *auram doni ac muneri* non minus amant, quam *favoris ac laudis*. Sed quid jam *pars* *modusve supplicii*, quo etiam *نفخة* exponitur in *Golio*? *Alcorani* est phrasis, *إذا مستهم*

نفخة *ممن* عذاب *ربك*

Quum tetigerit eos aura de supplicio Domini Tui. i. e. Vel tenuissima particula ejus illos adflaverit. Pereleganter sane. Reliquas metaphoras sub *نفخ* & *نفخ* sepono in aliud tempus. De vocabulo *ضرم*, a rad: *ضرم* *exarsit*, teneatur, esse proprie *الخطب*

الذي يسرع اشتعال النام فيه
minuta lignorum, quibus quantocyus succendi possit ignis.

أين أنت عن البيت

&c. &c. *Ubi tu praee versu hocce* &c.
&c. Phrasis est haud inuenta,

ubi tu praee illo? pro quam longe abes ab illius excellentia? Sicalibi etiam noster. أين est أين quatenus *ubi* notavit, ut in *2 Reg. 6: 27.* &c. *بيت* *Domus*, usurpatur pro *versu*, quia Arabes a forma tentorii, & partibus ejus, pro sodia vocabula mutuati sunt. Clarius dicam. *Tentoria* habent *أوتاد*

paxillos, habent *أسباب* *funes*, quibus firmentur. Jam omnis *versus pangitur* per pedes *paxillorum* & *funium* appellatione distinctos, *paxillo* tribus literis, *fune* duabus tantum constante. In eadem metaphora *مصرع* *pars una januae bisoris*, usurpatur pro *Hemistichio*.

Sequens *نادي* *singularis*, *rarus*, *ex part. praes. in r. a ندى excidit*. Inde *نادي* *singulare*, *rarium*, *invisitatum genus* *Orationis*. Item *incomparabilis vir*. *Phoenix*.

Ad *Hama* sic *Tebrizius* كل

شيئ نزال عن موضعه فقد ندى

ومنه نوالى الكلام

Omnis res quae excidit e loco suo dicitur

*Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime
renident;
Quosque ornat recens nitor; O admirabilem tibi
illum nitorem!*

L 2

Nicen-

citur Nadaro, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع,
collegit in unum. مشبهات plur.
san. part. pass. in 2. a شبهة similis
fuit. Denique ثغر os. Proprie
rima, hiatus, porta. πύλη. γων.
Speciatim, Dentes primores.

انما نفسي الغدا Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, فدا Rede-
mit, Solvit λύσεν. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis فدائي ابي
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فدائي
نفسى pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum פרה, cujus altius re-
trusa origo. Etiam intercedente
Lam, فدائي لك Redemptio tibi sit
hoc vel illud. Ut in Hamasa.

فدي له تلادي واهلي

Redemptio illi sit familia و gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem مكرمة

Honorata, & مغناة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis
que suum devovere sit paratus.
ثغر superiori nota explicitum.
مراق med. Var, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. ميسم
reniduit, est ille locus oris و
dentium, quo renidetur. Supra te-
tigimus.

نرانه شنب ناهيك من شنب
Ornat illud recens nitor, sane quam
admirabilis. نران med. je, Compfit.
Ornavit. apparavit. instruxit. و.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ وَعَنْ بَرْدٍ

وعن

apud Golium. Scholiasies meus exponit الماء الجاري علي الاسنان او برد الغم والاسنان

aqua fluens super dentes, aut frigus oris & dentium. Intellige sis dentium nitorem semper recentem, nec ullis sordibus fuscatum. In Diw. Hud. شنب مثغر ها. Recenti frigore & nitore praeclara circa dentium sedes. Forma مثغر cujus plur. fr. ثغر propagata a ثغر, non comparat in Lexicis. Habet etiam specimen grandiloquentiae Orientalis hinc ductae, in Deliciis Chalipharum, auctore Arabisjade;

نحو ممالكه بعقود فواضله
جالية وافواه مسالكه
كثغور الغواني بشنب
العدل والامان نراهية

Colla regnorum ejus monilibus praecellentium ipsius virtutum erant exculpta; & ora viarum ejus, ut ora renidentium puellarum, recentis semper nitore justitiae & securitatis florebant. Porro ناهيك من شنب
est formula, a نها ad summum

pervenit. Inde in part. praef. ناهي هذا نريد هو apud Golium ناهيك من رجل

Hic Zeidus egregius tibi vir est. quo satis habens. qui solus sufficiat: quasi dicas, qui tibi pervenit ad summum. Ita praevit

ناهيك اي
كايك يقال ناهيك بغلان
اي قد انتهى الامر فيه الي
النهاية والغاية

Nabiachá est sufficiens tibi; dicitur Nabiacha in illo; quasi ad summum pervenit res ejus gradum & perfectionis cumulum. Addit idem aliam adhuc explicationem, a نها prohibuit, quasi qui prohibeat te ab alio querendo; solus sufficiens.

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ
&c. &c. Nudat renidendo. margaritas recentes &c. &c. Radix فر
inspexit in ore equum, ut ex dentibus etas exploraretur. in 5. ثغر
Ri-

Miscantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Risit, nudatis nempe dentibus. in 8. افترى Nudavit dentes ridendo. Speciatim cum gratia & eleganter risit. De fulmine etiam micuit. لولو margarita paulo ante illustrata. Ea رطب Recens dicitur, quum tantum quod e conchia sua prodit, quæ in Alcor. sur. 52: 23. est لولو مكنون margarita a sole adhuc protecta. Cum illis jam recentibus, nulloque solis radio adhuc tactis margaritis, comparantur candidissimi dentes: cum grandine item, & cum flore anthemidis; quarum similitudinum jucundum colorem simul, simul odorem, supra indicavi. Accedunt hic pro cumulo Flores palmæ طلع, quibus nihil venustius dives natura fundit: & bulla vini generosi. Utrumque luce aliqua adspersi meretur; ut gratia comparationis perspiciatur. Prioris vocolæ radix طالع usurpatur in dentate qui prodit & effert sese, nec non in gemma aut flore, quum promicat. Ergo appositissime illud طالع heic adnotum. Alterum جب proprie signat seriem baccatam, ut

fic dixerim, nam جب bacca est.

Hinc in Golio habes series & ordo dentium, velut baccarum; & recentis oris aqua seu saliva; ut & bulla aquæ. Sunt totidem usus & adspicius vocolæ جب baccata series, quæ poni amat in bullis quasi baccis supernatantibus aquæ, vino, liquori; unde transfertur pulchro lusu ad dentes, eorumque tum seriem, baccarum instar nexam, tum salivationem recentem atque odorem, in ore grato, adamato. Scholiafles

جب الطرق التي تظهر في
الخمر عند مزاجها بالماء
وقيل الحب تنضد
الا سنان وانضمامها

Hebeb notat vias, id est series & lineas, quæ apparent in vino, quum temperatur aqua. Dicitur, Hebeb potius est ordinata series Dentium & arcus eorundem nexus. Similis fluctuatio est Teblebii. جب

هو تنضد الاسنان قال
الشاعر

وإذا تضحك تبدي جيبا

وق

وَعَنْ أَقْأَجٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِّ *

وَأَسْتَجْلِدُ مَنْ جَضِرَ وَأَسْتَجْلِدُ
وَاسَةً

ثعلبو الخمر عند المرح | وقيل الحبيب طرايق تظهر
وهي التي اشار اليها ابن | في الخمر عند مزجها
هاني بقوله | بالماء فاما العقاقير التي

كان صغيري وكبري من فقايعها

جصاء دى علي ارض من ذهب *

Hebeb est ordinata series Dentium: | Dixit Poeta.

Quumque rides, ostendis baccarum seriem.

Dicitur etiam, Hebeb sunt ductus supernatant Vinum quum tempera-
viarum qui apparent in vino quum tur innuit Ibn Hani, quum ait,
aqua temperatur: Utique bullas qua

Ac si parvae & magnae Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.

Aureum fundum vocat vinum ip- | *plecti, ita ut cum bene structa &*
solum in patera radians: cujus bac- | *nitida serie dentium, exprimat a-*
catam seriem bullarum candican- | *quam illam recentem oris suaveo-*
tium, حبيب, Phantasia Poeti- | *lentis, quæ instar vini generosi*
ca appellat Glaream margaritarum, | *bullas agentis, id est bullarum se-*
respiciens ad originem حبيب | *riem formantis, allicere potest, at-*
quam indicavi a bacca. Ex hisce | *que quasi inebriare. Quorsum hæc*
autem simul colligi potest حبيب | *tam longa deductio? En Scopum*
utramque istam vim sub se com- | *quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.*

Palatum tuum, o Amica,
דין
השוב

Et anthemide, & palmarum flore & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot praesentes erant,

ut vinum illud generosum, obambulat *Prov.* 23: 31.
 חולך לרורי למישרים, quod amatori
 mibi rectus vin, ductibus, lineis,
 baccata serie, & tractu bullarum
 incedit, ludique, & tum suavissi-
 me allicit, tum potentissime ad-
 ficit, ac veluti inebriare valet. Ha-
 bes ipsissimum illud *Heb.*
 Radix *Heb.* amore quoque
 designat. recta via, sunt
 طریق plur. fr. a طریق,
 vel potius recta semita, &
 linea, qua voce Teblebius supra u-
 rebatur ad scintillantes & albican-
 tes vini semitas, ac lineas baccatas
 repraesentandas. Confer etiam vi-
 num quod rectis semitis & lineis

&c. Col-
 laudavisse quam egregium 10. conj.
 a جان med. Var. bonus, egregius
 fuit. Item, liberalis & beneficus fuit
 Largiter fluxit pluvia; ubi tim lacri-
 mavit oculus; effusus incursus fuit
 equus, unde فرس جوان
 Bene & velociter currens equus.
 Apud Golium habes etiam جان
 Animam emisit egitque.
 Rectius dabis animam profudit. Sic
 in Hamasa Heros aliquis gloriatur,
 se ipsam Cuspidem Mortis contra-
 ctavisse quasi, fortiter praeliando,
 additque.

و جودت بنفس لا يجان بمثلها *

Et animam profudi, quale tamen profundi haud solet.

Vult dicere, se prodigum vita
 fuisse. Ergo جان بنفس
 Prodigus fuit animae rectius expo-
 netur; sive liberaliter profudit ani-
 mam. Sequens استحل ab حلا
 ult. Var, dulcis, suavis fuit. pla-
 cuit; unde 10. ista conf. valet,
 suave predicavit & censuit. Est se-
 cundaria potestas, a terendo ducta
 quatenus terere usurpatur pro po-
 lire, asperitatibus demtis. Jam
 amara sunt aspera, & acria, ut
 dulcia sunt mollia ac levia. Lique
 hinc חלה placenta, Exod. 29: 2.
 esse

وَأَسْتَعَادَ مِنْهُ وَأَسْتَمَلَهُ وَسَيَّلَ لِمَنْ
هَذَا الْبَيْتَ وَهَلْ حَيَّ قَائِلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّمَ اللَّهِ
لَلْحَقِّ أَجْفُ أَنْ يُتْبَعَ وَلِلصِّدْقِ
جَفِيءٌ بَلَّانٌ يُسْتَمَعُ إِنَّهُ
يَا

esse dulce crustulum, a חלה *terri*,
nam est Arabibus جلوي est
crustulum, pistior dulcia-
rius. Porro استعان *petiit ut*
repeteret, vel *iteraret*, est 10.
a عان med. *Vav*, *iteravit*. *Ite-*
rum iterumque fecit aliquid, in 3.
عاون *iterata actione adoriri, insti-*
re, *urgere, examinare; contestari*
quod est חקיר. Vocula עור *ad-*
huc, Arabice عان, *abiterando quoque*
fluxit. Alibi plura. Postremum
استملا *Rogavit ut diceret* est 10.
a ملا ult. *Vav*, *cujus* 5. تملي
inter alia est, *Dictavit*. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

اللهم *per Deum*. Formula
est contracta, pro اللهم, a
rad. *Dexter fuit*. De Origine
ita Teblebius البصريين

الله مشتق من اليمن لي
البركة ومذهب الجوفيين
الله من يمن *Secta Basrensi*
statuit deductum esse a يمن *felicitas*:
secta autem Cuppensium deducta a
يمن, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam يمن *Dextra*, saepe est
قسم *jusjurandum*, etiam in Bibliis.
Inde اللهم يمن *Dextram Dei!*
per Deum! Ejus plur. fr. format
عائدين, unde اللهم يمن *Dextras*
Dei! Et cum Lam emphatico
ليمن الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
يمن.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius جف
est *verum* 5 *justum*. Fas & jus
omne. pn. Radix جف med.
def.

rant, eorumque *dulcedinem collaudarunt*, *revocatis* quoque
 is, & eos sibi *diltari* cupientes: deinde rogatum est,
 cujusnam esset hoc distichon, &, viveretne auctor ejus
 an mortuus esset? respondit ille, *per Deum*, veritas dig-
 nissima est cui adhæreatur, & veracitas *præstantissima* cui
 M obe-

def. pprii exprimit *definitam* &
certam rei *veritatem*, *firmitatem*,
necessitatem & similia. Diversos
 usus in *Gulio*, eorumque cum He-
 bræo convenientiam *Origines* exe-
 quentur. Specimen modo hoc esto
 ex *Algazalio*. أقام الشيء في
 حقها Stare fecit rem super de-
 finitas suas formas, eamque secun-
 dum omne jus, & fas executus est.
 Hebræis קמים. Præfigitur hic cum
 articulo simul Lam quod voco
 emphaticum, per Phata acce-
 dens, & sane, profecto, certe, cum
 vehementia & asseveratione for-
 tissima exprimens, atque tum no-
 minibus, tum verbis, tum parti-
 culis sese accommodans. In Sacris
 etiam illud Lamed multo tritissi-
 mum; quamvis paucis in locis ag-
 nitum fuerit. Recurrit etiam mox
 in للصدق Sane veracitas. The-
 ma צדק صدق Rectus simul &
 Rigidus fuit. Unde *justitia factio-
 rum dictorumque* secundo assu-
 mta. Latius deductum in alio opere.
 dignus, aptus, conven-
 niens. Inde forma comp. & super-
 lat. أحقق pro اجقق.

لنجيكم Socius vester. Est a
 rad. نجى ult. Vav, dixit, com-
 municavit arcani quid. Inde نجي
 confors arcani, socius, quem secreti
 participem facimus. Innuit semet
 ipsum, qui Confabulator & socius,
 recens admodum accesserat. Lam
 est emphaticum.
 ارتابت بعزوة Dubitaret
 de gloriacione ejus. A rad. عز
 ult. Vav, retulit genus ad aliquem,
 ab eoque se denominavit. Inde عزوة
 est genus paternum. stem-
 ma. deductio stirpis, præsertim no-
 bilioris. Illa ultima notio hic re-
 spicitur, ad indicandam gloriatio-
 nem illius, qui se tam nobilis di-
 stichi patrem ferebat & auctorem.
 Alterum ارتابت 8. conj. a
 med. je, suspitione, scrupulo,
 dubio sollicitari. Originem reclusit
 اصل الريب القلق Teblebius
 والاضطراب سمي الشك بذلك
 لانه يقلق النفس ويتريل
 Stirps ع origo ريح est
 inquiet-

يَا قَوْمَ لَنَجْيَنَّكُمْ مَدَّ الْيَوْمِ، قَالَهَا فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَهَا تَأْتَتْ
بِعَزْوَتِهِ وَأَبَتْ قَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ فَتَوَجَّسَ مَا
هَجَسَ فِي أَلْكَارِهِمْ وَقَطَنَ لِمَا بَطَّنَ مِنْ
أَسْتَنْكَارِهِمْ وَحَادَرَ أَنْ يَفْطَرُكَ إِلَيْهِ
ذَمٌّ فَفَقَرُوا أَنْ بَعْضَ الظَّنِّ أَثْمَ
ثَم

inquieta commotio, & concussio. Dubitatio autem ٩٥ est appellata, quoniam inquieta commotione agitat mentem, ejusque pellit tranquillitatem. Optime; nam sicut Alcorani dicitur شك مريب dubitatio concussiens, nempe injecto scrupulo Vide Sur. 34: 54. & 41: 45. Est autem قلق, quo ٩٦ solet declarari, proprie pulsatus resono & intremo, veluti quum in vas injecto lapillo, concussio ibi resonans exiit. Hinc ٩٧ Raib & Ryb apud Arabes teritur pro omni eo, quod sollicitat & turbat, ut suspiciones, dubitationes, contentiones litigiosae &c. prout exemplis apposi-

tis Demonstrabo in Originibus, Hebraum ٩٨ ex hoc fonte illustraturus.

أَبَتْ قَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ
Renuebat veracem habere ejus jactationem. Cum عروة nota preced. gloriatio circa paternum genus pulchre nectitur دَعْوَةُ Præsentio generis, & quidem falsa, a rad. دعا vocavit, unde لنفسه دعا arrogavit sibi. تصديق inf. 2. ٩٩ صدق Recto – rigidus fuit; indeque secundario usu, sincerus, verus, innocens, rectus fuit.

Aequus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Arabum usus in veracitatem tenoris servantissimam potissimum incubuit. Hebrai Fultitiam sub pry magis frequentarunt. Utrique tamen utrumque ex Origine & indole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui socius vobis hodie accessit. Erat autem ac si cœtus animi dubius penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret si-
dem adhibere jactationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus est, quod in mentes eorum insinuaverat, & intime perspexit, quam recondebant intus, inficiationem & impro-
bationem: metuens itaque ne precipiti vituperatione obrueretur, recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2

Et

dole thematis admiserunt اجتبت
ab ابى noluit, negavit, renuit;
abhorruit etiam, & aversus fastidi-
vit, in Golio dicitur sonare con-
trarium אבה Hebræorum. Non
admitto contraria, quæ cum An-
tiphrasibus sunt amandanda ad U-
topiam. Istud ابى ult. je, Item-
que ab ult. Vav, valet quoque
patrem gessit, aluit, educavit, se
voluntate & affectu parentem præ-
buit. Sic אבה & ابى consentiunt at-
que conspirant. De dissensus ansa
& occasione alibi disquiretur.

استنكارى Abnegatio impro-
bans & inficians. Est inf. 10. a
نكر inficias ivit, abnegavit,
tanquam incognitum plane, &
non suum. Improbavit. Repudia-
vit. Tanquam reprobum & invi-
sum abjecit. Hanc amplitudinem
redde 19: 4. 1 Sam.
23: 7. & alibi. In 2 Conj. نكر

Fecit ut quid cognosci non potuerit;
Speciatim. ignota & aliena specie
induit: transformavit de meliore in
deteriorem formam. Sic intelligas
distinctius 1 Reg. 14: 5. ומה
מתכסה Hæc pro specimine Reli-
qua lux themati נכר adhuc debita,
aliam & longiorem requirit cu-
ram.

جاذى ان يفرط اليه ذم
Metuebant ne præverteret ad sese vi-
tuperium. 3. جاذى. Præt. ab
جاذى. vitavit. metuit. Hujus conj.
non meminit Goli. Ea etiam
occurrit in Carm. Tograti 48.
Sequens فرط fut. in 1. a فرط
prævertit. præceleravit. præceps &
nimius fuit. In verbo, re, actione
omni. Origo pendet a فرط نظام
Sphæularum dissolutione, ut supra
deductum.

قران Et legit. Intellige قران
Corani, a Legendo sic dicti, lo-
cum recitatum, بعض الظن اثم
Quæ-

ثُمَّ قَالَ يَا مَرْوَةَ الْقَرِيضُ وَأَسْبَابُ الْقَوْلِ الْمَرِيضُ أَنَّ خِلَاصَةَ
الْجَوْهَرِ تَنْظُهُرُ بِالسَّيِّئِ وَيَدُ
الْحَقِّ تَصْدَعُ مَرْدَا الشَّيْءِ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
مِنْ

*Quaedam Suspicio crimen est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sur. 49: 12. اثم est اثم. Nefas
est illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
sanctiones, vinum, & alea. Ori-
go thematis اثم اثم necdum
fatis perspecta; notiones enim
illæ apud Golium in 1. Iniquita-
tem commisit, culpam commeruit,
peccavit, crimini obnoxius & reus
evasit. Pro iniquo & fonte judica-
vit Deus, haud dubie sunt tecun-
dariæ. Aliquid forte residet in part.
3. موائم apud Phiruzabad.*

الذي يكذب السير
*qui falsus & mendax est in ince-
dendo, nempe qui crebro offendit &
impingit. اثم اثم Idem; Golio
tamen Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueto opere camelus.
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam ماثم delictum, crimen
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.*

*Quomodo offensio Latinis partim
est delinquentis, partim in calami-
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen circumspectio.*

Conditores car-
minis: Proprie Pigatores, deriva-
tores. *El plur. fr. اوي pro اوي*

قريض *irrigavit. رواه مروى a
carmen, a قرض secuit, resecauit;
quasi dicas, sectum minutius, &
incisum sermonem. Sic præivit*

القريض الشعر بمعنى
مقروض كانه يقرض من
الكلام كما يقرض الشيء
*Karyids قريظ est car-
men, quasi dicas مكرور resecauit,
tandem quod resecauit a sermone,
prout aliquid resecauit forfice. Sic
natum quoque مومر a secuit.
Latinorum carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est
carminare. Frustra est magnus Vos-
sius quum scrinia excutit Orientis,
pro*

Et deinde dixit, O vos carminis conditores, & aegroti sermonis medicatores, metallorum utique sinceritas conspicitur conflatu; & manus veritatis discutit peplum dubitationis; estque dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebratum,

M 3

tum,

pro etymo Latino. قمرص sine puncto est duobus digitis prebensum compressis. Utraque radix lucem adfert Hebræo קמר, præsertim tamen posterior.

أساة القول المريض Medica-
tores dicti aegroti. Verbum أساة ult. Vav, נון vel נון Chald. est medicamento imposito curavit. Ejus part. præf. آسي pro آس, dat in plur. fr. أساة Chirurgi specia-
tim, per quietem 3. radicalis pro قمرص, formæ قمرصة, quæ est nona ordine Erpenii, quem vide Gramm. p. 127. Sic مرواة pro مروية. Adhibetur autem plur. fra-

ctus pro sano, & perfecto أسون, quum significatio generalis restrin-
gitur, & medentum latior per se usus, ad solos medicatores vulne-
rum, ac Chirurgos applicatur. مريض porro est a مرض agrotavit, quæ est significatio se-
cundaria, a detrimento cortice ut sus-
picor, prout حلا deteri; de-
corticari, est agrotare. Istius corti-
cis detrimenti vim præfert 2 conj.

مرص ventilavit triticum. Cla-

rius adhuc قمرص in 3. قمرص decidit, detractusque fuit cortex. Inde קמר, cujus potestas genuina latitat, lucem foenerari posse vi-
detur. Per aegroti sermonis medica-
tores intelliguntur Magistri sanioris
eloquentia, & linguae periti, qui
vitia & morbos, ab imperitis adfri-
cari solitos, possunt sanare, inte-
gritatemque ejus illibatam conser-
vare.

خلاصة الجوهر تظهر

Sinceritas metalli appa-
ret inter conflandum. Proverbium
Orientalibus pertriturum, quo soli-
dam virtutem explorando cognosci
innuunt. جوهر alias margarita,
itemque gemma omnis, latius etiam
metalla præstantiora complectitur;
aurum, argentum, quicquid nitet
& præstat in mineralibus. Orig-
inem & radicem ad conf. 1. jam
vidimus. خلاصة Purior meliorque
rei pars; sincerum & purificatum
butyrum; a خلاص Liber & salvus
evasit: bonus, exquisitus fuit: pu-
ra, impermixta, mera, sincera sunt
res. Hæ notiones ortæ ab extra-
bendo חלי. Extrahi est Liberari e
peri-

مِنْ الشَّرِّ مَنْ عَيْنُكَ الْأَمْتَحَانِ
يَنْفَعُ الشَّرَّ الْجَمَلُ أَوْ يَهْـسَانُ
فَا

periculo, & saluum fieri. Sed & *extrahi* dicuntur subtilissima & purissima particula rerum. Ergo, *extraxit* proprie *extractum* sonat. Cum *extraxit* insuper confecti debet *extraxit* lentius calceum, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع ردا الشك

Manus veritatis scindit vestem dubitationis. صدع *fidit* etiam valet *manifestavit*, clare exposuit rem; utrumque respexit noster in hac figura. *رداء pallium*: *palla*; *vestis exterior* qua viri, qua feminae; ipsum etiam caput, praesertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est *ردى* ult. *je*, cujus 2. notat *pallio*, *palla*, *exteriore operimento induit*. Inde dictum figuratum *رداء الله* *عمله* *A* *micivit* ipsum Deus *amicu* proprii operis: pro *rependit* ei pro *meritis*. Laudavit *Tebrizius* ad *Hamasa*. Percipietur hinc, cur *رداء* in *Golio* significet etiam *Ornamentum* & *decus*, nec non *dehonestamen-*

tum & *dedecus*. Etiam per *dubium*, sive *as alienum* ibi exponitur. *Ausam* notionis & suavitatem simul condiscas ex *Abulphar*, p. 158: 159, ubi *Harith Ibn Calda*, *Medicus Arabi* longiorem vitam desideranti, inter alia praescribit *ليخفف الرداء* *يريد بخفف* *nt leves induat vestes*.

الردا ان لا يكون عليه دين
innuens per levitatem vestium, ne are alieno semet gravet. Illuc collineat quoque formula *رداء* *paucos domesticos*, & *parum aris alieni habens*; Proprie *Levis vestium*, & contra *رداء* *facile vestium*. Alia metaphora *رداء* *غمى* apud *Golium* exponitur *Liberalis bene merendo*, quasi dicas *profundus vestium*, *sinu nempe laxo vel & lacinia fluente*, *prolixus ac magnificus*. Contrarium est *رداء* *ميم* *illaudatus vestium*, cujus *pallium*, tanquam breve nimis & *arctum vituperatur*, quae est *Avari* nota in *Hamasa*.

tum, quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur.
Ec-

قصة الجسم والرداء ذميم

Humilitas corporis est; pallium vituperatur.

Ubi Tebrizius اراد انه بخيل السرجيل او يسهـ
كما قالوا للجواد غير الرداء apud explorationem pretiosus cense-
قالوا للبخيل ما يضاده bitur vir aut vilis. Sic pressius ad-
huc vertendum. امتحان est inf.

innuit eum esse Avarum: ut enim 8. a tentavit, probavit ex-
liberalem vocarunt profundam pal- perimento. Hebraice תנא, mutato
lio: sic Avarum contraria appella- ב in פ, quæ sunt unius organi.
tione adfecerunt. Atque hæc qui- aliisque etiam in linguis crebro
dem hætenus, ad figuratiores commutantur. Est potestas secun-
quosdam usus Pallii huius vel pe- daria, quæ manavit a primigenia
pli. Diverfo adpectu peplum du- illa Terendi ac levigandi, quam
bitationis hic positum, quod scindi Arabes quoque pro amplitudine
continuata metaph. dicitur quum linguæ, ac vetustæ memoriæ af-
dubitatio omnis discutitur. شك servarunt. Probatur, exploratur au-
rum terendo ad coticulam. Inde

Dubitavit. subelaudicavit. incubuit
inhabesitque rei. Totum se armis coo- امتحان الله قلوبهم
peruit. Transfixit hasta. Re alia Terendo probavit Deus corda illorum
omni confixit. Omnes hæ notio- nempe ad Coticulam afflictionis &
nes apud Golium sunt secundariæ, calamitatis, quæ inde محنة ap-
a spina subnatæ, quæ non tantum pellatur. Sic recte vertitur apud
in شكى & شكى med. Fav se Giggeum. Ad Lapidem Lydium
exerit, شکى; sed etiam in شکى quoque manifesto spectat prover-
med. defic., شکى, suntque alia biale nostrum dictum, in quo
adhuc in Bibliis, magnam lu- fut. pass. conj. 4. honorabitur
cem ex collatione utriusque hu- proprie pretiosus censebitur, ob o-
jus radice aliquando foeneratura. culos ponit aurum, aliaque pretio-
sa rerum, terendo & fricando pro-
batarum. בתן eandem indolem
habuisse

عبد الامتحان يكرم

وَمِنَّا لَكُنَّا قَدْ عَرَضْتُ خَبِيَّتِي
لِلْاِخْتِبَارِ وَعَرَضْتُ حَقِيبَتِي
عَلَيَّ

habuisse liquet ex *Esfaj.* 28: 16. ubi suavi lusu *Messias* vocatur *אבן* *Lapis explorationis*. Quasi dicas *Lapidem Lydium* ad quem corda hominum & intimæ *Cogitationes* explorentur, ut *Cocc.* in *Lex.* notat. Non displicebit, credo, imago hæc, reddita iis locis ubi *אבן* prostat; ut *Job.* 12: 11. *אבן* *Auris* tanquam ad cotinulam terit & *explorat dicta*. Similiter reliqua. Ceterum a *rad.* *כרם* *Pretiosus, nobilis, liberalis, generosus, magnificus* fuit est *כרם* *vitis*, unde apud *Havirium Conf.* 12. habemus *בנת* *Filiam vitium* vel *vinearum* pro vitigeno latice. Ultimum *יהא*, est etiam *fut. pass. 4.* ab *הא* med. *Vav*, *facilis, lenis, levis* fuit. Alio adspectu idem verbum valet *quievit*, ejusque derivatum *הון* est *quies, modestia, mansuetudo, lenitas, Commoditas, facilitas vitæ.* *און* *Opulentia*. Ex priore usu explicandum illud *חרינו* *Deut.* 1. 41.

عرضت خبيتي للاختبار

Produxi thesaurum meum ad cognoscendum. *عرض* valet inter alia *conspicuum fecit*, & *exposuit*. *خبا* sub *rad.* *خبا* ult. *Vav* *je*, apud *Golium* est *Abdita res. Latibulum*. Prior notio hic obinet, *thesaurumque* designat, & quidem *Literaturæ* ac *Eruditionis* in hac serie. *Schol.* *خبيتي*

مكتومي وما خبات من

reconditus meus *חביתי* est *reconditus meus thesaurus*, *עץ* quod *occultum habebam de scientia mea*. Confer quæ supra de *خبا* ult. *Eliph.* & *خبا* ult. *Vav* aut *je*, *jām* monui. *اختبار* *inf. 8.* *ا* *خبر* *scivit, cognovit, rescivit.*

وعرضت حقيبتني علي
exposui peram meam, ad specimen capiendum. *عرض* *exposuit* *ع* *obtulit* ad vendendum. *Venditavit.* Plena locutio *عرض حقيبة* *exposuit venum.* *وعاء* من جلد *peram, mantica*, يجعله

Ecce autem ego produxi vobis *Thesauros* meos ut exploraretis, & *peram* meam exposui ut specimen caperetis. Aliquis

غير مستحقب انما ماسا est
Vas Coriaceum, quod eques locat post tergum. est a rad. حقب sub ventre constrictus fuit camelus. In 4. حقب Constrictus sub ventre, suæ, seu cingulo posteriore, حقب dicto, in 8. & 10. conj. In se suscepit & commisit crimen. In Ha-

non suscipiens in se crimen, tanquam *peram* videlicet, vel *manticam* tergo adfixam, uti est etiam in proverbio Latino. In bonum tamen etiam حقبية *mantica* hæc se præbet, egregieque dictum a nonneme.

والبر خير حقبية الرجل

Pietas autem optima est pera selle cameline.

Laudavit Tebriz. ad Hamasa, addens حقبية ما يشد خلف الرجل والفعل منه احتقب واستعير فليل احتقب الإثم
Hakyba est quod ligatur post sellam camelinam, indeque verbum *Ihba-kaba*, post tergum sumsit *peræ* ritu, quod transferri coepit, ut dicatur, *peræ* ritu post tergum sumsit crimen. Hæc loci usurpatur pro reconditorio aut loculamento mercium, atque adeo pro recondita eruditione,

quam *Abuzeidus* circumgestabat. Sic in conj. 33. *Desiderabat* multitudo ipsum remanere
 خباته وتستغض حقبية
 ut vestigaret thesaurum ejus, & excuteret ejus *peram*. In Conf. 22. حقبية الاسرار
 figuratius adhuc *peræ* secretorum vocatur a secretis. Apud Poetas *peræ* mulierum sunt *Nates* obefiores, quod pulcrum vestis factam in Arabia. Diw. Hud.

لف ثقال الحقايب

Crassæ femoribus, graves peris.

In

عَلَيَّ الْإِعْتِيَامِ فَأَبْتَسِمُ أَحَدًا مِنْ حُضُرٍ أَعْرِفُ
بَيْتًا لَمْ يَنْسَجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
وَلَا سَمَّحَتْ قَرِيحُهُ بِمِثَالِهِ
فَإِنْ أَثَرَتْ اخْتِلَابُ الْقُلُوبِ فَتَنْظُمُ عَلَيَّ هَذَا الْأَسْلُوبِ
وَأَنْشُدْ
فَا

In Hamasa.

عذاب التباها مشرفات للحقليل

Limpida dentium saliva preclara, eminala peris.

الحقليل Ubi Tebrizius
الارداف هنا Pera hic sunt Na-
tes.

بيتا لم ينسج علي منواله

Versum, non texebatur unquam
super ejus liciatorio. Id est singula-
ris texturae. خضبة منوال

الجوگ textoris pro الحايك

ab Hebr. מנול 1 Sam. 17:

7. 2 Sam. 21: 19. Thema est מנול

med. Vav & je, unde נבר

Licium, subtegmen telæ, ab

interlucendo. Item sulcus agri nova-

ti interlucens. Item semita, & nota

lucens circa oram tela detexta. Ma-

le Memo in מנול ponitur radicale.

ergo ex hoc & منول

fonte jugum textorium; Liciato-

rium: indeque modus & constitutio

ad hunc علي هذا المنوال

modum, quasi super hoc jugo texto-

rio. Dicitur etiam ان منوالك

Officium tuum est ut

facias ita. Decet te ita facere. Pro-

prie illud jugum textorium tuum: ita

tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-

strationem Goli in hac voce sub

نال: Observetur etiam usus

Alsharestanii apud Pocok. Specim.

p. 194. Orta est bæresis eorum qui

Decreto Dei bonum & malum at-

tri

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas ver-
sum hunc *singularis* plane artificii ac *contexturae*, & cujus
similem ne *beatissima* quidem *una* hactenus *expromsit*; si ita-
que *præcellis in præcordiis deliniendis*, contextito nobis carmen
hujusmodi; ac cecinit.

N 2

Et

ونسج صلي منوالم
quorum liciato-
rio texuit Wasil Ibn Ata. Id proxime
ad nostrum accedit. Est tamen
figuræ nostræ major adhuc em-
phasis, nam monente Schol. *يهد*
ان هذا البيت رفيع الصنعة
فكسي الشعر لم يصنع بيت
فانك تدره hunc versum esse

selfi artificii in Poesi, cui similis
versus nunquam sit factus. Illuc
spectat etiam *Unicus*, in-
comparabilis. Radit *نسج* texuit.

Unde *نساج* Textor. metaph.
Mendax qui mendacia suli *texit*.
bonum ita Græce. *Venti* etiam
dicuntur *Texere* quum ex adverso
spirantes ductibus decussatis arenas
signant. Unde in *Diw. Hud.*

لفولج مسن للمريخ نسج

Agmina ventorum texentia.

Exponitur etiam *glomeratis inter*
se pedibus Properavit. Latinis *te-*
xere gressus &c. &c. Quin Græ-
corum *viomas*, quatenus *iram*,
teditumque omuem designat, a *te-*
xendo fluxisse videtur.

ولا سمحت قريحة بماله
Neque prompta *facilis fuit vena*
illa in consimilem illi. *قريحة*
indoles, ingenium, naturalis vena
industria. Proprie *prima e puteo*
scaturiens aqua. *Lympha pura*,

limpida, nulli rei permilla, qua
etiam قراح & قريحة. *Tetlebin*
ad Conj. 6. *قريحة*
الاصل اول ماء البئر النابع
عند جفرها وشبه الذهن
بذلك لما تولد عنه من
المعاني *Karycha in stirpe est priua*
illa aqua putei, que scaturit quum
foditur: & comparatur ingenium
cum

فَمَطَرَتْ لَوْلَا مِنْ نَرْجِسٍ فَسَقَتْ
وَجَزْدًا وَغَضَّتْ عَلَيَّ الْعَنَابُ بِالْبَرْدِ *

فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ أَقْرَبَ حَتَّى أَنْشَدَ وَأَعْرَبَ
سا

cum illa ob enatos ex illo sensus. In
8. Conjug. اقترح *Extemporanea*
carminis vel orationis vena polluit.
In *Hist. Tamerl.* p. 30. جمود
congelatio vena scaturientis
ponitur pro insipientia, allusione
ad hanc originem. Porro سمح
Beneficus, liberalis, facilis, ele-
mens fuit. Deriv. سَمَحَ facilis,
mitis, lenis, liberalis. Hæc secun-
daria sunt. Primariam vim sinit
لignum enode. In
2 conjug. eadem notio servata, ubi
سميح est rectam, equa-
lemve facere bastam, proprie eno-
dem. Conveniunt autem سمح
& سهل, nisi quod posterius hoc
de terra potius molli, plana, facili
usurpetur. سهل autem terræ
plana ac molli opponitur حزن
terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos נחמ e
Contrario, letus fuit; quasi dicas
sine nodo & asperitate nulla cordis tri-
stitia contracti, aut constricti. Hæc
fusus alias, etiam munificæ libera-
litatis, & elementis condonationis,
usibus matri Hebrææ restitutis ex
Arabia.

اختلاب القلوب *Delinire corda*

Inf. 8. ا خلب *fascinavit dictis*
delenificis, & tanquam in septo
cordis tetigit. Redeat ad Orig-
inem supra jam ex Teblebio pro-
ductam.

انظم علي هذا الاسلوب

Contexto super hoc ductu. Thema
teritur in margaritis consertis.
Inde transfertur ad carmen elegan-
ter compositum. Belgice Rygen. inry-
gen. Ejus derivatum نظام est
linea seu funiculus margaritarum.
Et figurate ملاكي الامر Id quo
negot-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvæ grandine.*

Intercessit vero nictus tantum oculi, eoque minus, quum
minifacum hocce producens cecinit.

N 3

Ro-

negotium constat ac subsistit; interior
constitutio & firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasis انغمرط
diffoluta & disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. اسلوب du-
ctus. tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrine & cognitio-
nis etiam in Galio. Radix est سلب
trahit. Hebræum שלב huc non
pertinet, sed cum ثلب confe-
rendum, quod Crenas & incisuras
murorum designat.

امطرت لولوا من نرجيس

Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
lastes النرجس له نور اصغر
فيه انكسار وفتور تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio & languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. امطرت. 3. fam. præ. in
4. a. مطر, مطر, Pluit, pro
Lacrymavit hic positum
figurate, margaritæ etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustum &
hocce.

بكت لولوا مرطبا وفاضت مدامعي

عقيا فصام الكل في نجرها عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, & exundarunt quoque birqui mei
Gemmis rubris; quæ nexuerunt super collo ejus monile.*

ورن rigavit rosam. nam roseam Nota imago. ورن
est pódav.
Id est humectavit ge-

عضت

سألته حين تراءت نضو برقعها
القاني وايداع سمعي اطيب الخبر *
مرجحت شققا غشي سنا قمر
وساقطت لؤلؤا من خاتم تطير *

فصل

قصت علي العناب بالبرد

Momordit uvas grandine. Hæc longius a genio Europæorum deflectunt. Grando hic signat dentes candidulos, ut supra etiam vidimus. *Uvæ sunt extremitates rubicanda digitorum, fuso tinctæ, ut intensus etiam rubeant.* Id in deliciis Gynæcæi apud Arabes. عنب est *uva*, præsertim rubra, purpurea. Unde *Dent. 32.* عنب.

نضو برقعها القاني

Remotionem veli sui rubicundi. Verbum نضا ult. *Vav*, inter alia *Exuit vestem. detraxit.* برقع *Rica. operimentum faciei muliebri.* Thēma quadriliterum برقع opt. *rui faciem rica.* Grandi figura hinc *Conf. 25.* noster قمر *Rica Austeri vultus se cooperuit.* הכתר פניו *Velo obduxit vultum, Stylo Biblico ten-*

dit quoque ad indignationem & iram. قنا pars. præf. a قنا ult. *Elipb. intensius rubuit;* unde *qana* junctim efferri solet ad summum gradum rubedinis judicandum. Est etiam in rad. قنا vis depressæ coriam, speciatim ut rubro colore imbutur. In Gesto quoque exponitur sign. 3. *Occidit, ad necem adigit.* Apud *Giggejum* est قنا فلا illam invovit ad necem inferendam. Id mihi repræsentare videtur *Hebraum* קנא *Zelotypia ductus fuit.* In Origine vehementius rubuit, facie flammante quasi præ fervore ac *Zelo.* Solent in omnibus linguis vehementiores affectus a colore, quo tingunt, denominari. Sic *Livor* natus, pro invidia; sic pallescere signat metum; sic rubor transit ad pudorem; quamvis nec rubicundus vultus irati, æmuli, *Zelotypi*, Latiniis sit ignotus.

وايداع سمعي اطيب الخبر

Et

Rogavi eam, quia inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
sermonem.

Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lunæ,
— Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.

Hic

Et Deponere in aurem meam suavissimum sermonem. *سمع* Auditus, & ipsa Auris. Radix *سمع* *שמע* inf. 4. a *וּדַע* posuit. deposuit. reposuit asserendum. Ea est origo verbi *יָדַע* scivit, cognovit quasi dicas reconditum habuit in memoria; plane ut *וַעֲי* quoque apud Arabes est deposuit in *وعاء* reconditorio, & deinde, asseravit in mente; memoria retinuit. In 4. *אָדַע* deposuit & servandum dedit quid alicui, *וַדַּע*, Communicare, committere arcana, &c. &c. Hic loci speciatim attenditur arcanum quid in aure quasi Depositam ac Commendatum. Porro *אָטִיב* est form. comp. ac superl. a *טָב* est form. comp. ac superl. a *טָב* med. Vav, & je, Bonus, jucundus, suavis, fragrans fuit. Pro *אִיטִב* etiam effertur *אִיטִב* ut *טָב* & *טָב* in Bibliis alternantur. Ut autem Hebræis *טָב* bonus suavis, sæpe est suave-olens, ita istam potestatem mirum quantum frequentant Arabes, quippe

quibus *طيب* est adamentum omne, ac aroma, & 2 Conj. *طيب* aromatibus condivit. 5. *أطيب* Aromatibus conditus, vel unguento odoribusque persusus fuit. Hic loci ista quoque vis captata est, & suave Olens sermo intelligitur, ut patet ex versiculo sequenti ubi pulchrum & tanquam aromatibus conditam os inducitur.
فَرَحَرَجْتِ شَعْقًا غَشِي سَنَا Et removit Ruborem crepusculi, qui tegebat splendorem lunæ. Id est Rubicundam ricam a pulchra facie dimovis, *أَنزَلْتَ نَقَابًا لِّجَمْرِ* *عَن جَسْنِ الْوَجْهِ* ut Scholiastes notavit. Est autem *شَعَق* eodem Schol. monente, *حُمْرَةُ الشَّمْسِ بَعْدَ الْغُرُوبِ* Rubor solis post occasum. Radix *شَعَق* condoluit, miseratione ductus fuit: In 2. parum fecit, paucumve: deteriore modo tenuis vellem. In 4. metuit.

فَجَاءَهُمُ الْغَيْظُ وَنُورٌ لَّيْزَانِيَّةٌ وَعَمَّتْ رُفُوفُ
بَنَاتِهِ فَلَمَّا أَتَسَّ اسْتَمْسَكَهُمْ بِكَلَامِهِ وَأَنْصَبَ بِهِمُ
الْيَاقِينُ

*metuit. Ita Golius. Ea nemo intel-
ligat, expediatve, sine notitia Ori-
ginis, quam recludit Tebrizius ad*

اصل الشفق الضعف *Hamasa*
ومنه ثوب شفق

*Stirps verbi hujus adfert debilitatem
indeque dicta vestis Schjefek, debi-
lius texta. Ex hoc jam fonte me-*

*tus, nec non commiseratio proflu-
xere. Crepusculum etiam a debili
adhuc lumine ita dictum apparet.*

Sequens سنو pro سنو *Lux*,
Splendor, pecul. *fulminis*, est a
سنو ult. *Vav*; *Luxit*, *Splenduit*
spec. in *sublimi*. In *Hamasa* Pater
duobus Filiis hoc versiculo paren-
tat;

شهابان منا اوقدا ثم اخمدا
وكان سنا للمدلجين سناهما

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctu viantibus prae lucebat.*

Postremo قمر *Luna* sic dicta vi-
detur a *Colore albo*, & quidem
subfusco illo, ac *viridi*, qui residet
in them. قمر. Alio nomine *Luna*
لمبادمة appellatur, بدى
الشمس بالطلوع *quoniam praeco-
cupat solem oriendo*; nam بدى
est *festinavit*. Apud *Algazalium*
reperio ليلة كالعمر ليلة
البدى *Ejus facies erat ut Luna*,
nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est
Lunae designatio per vocem هلال,
Lunae novae, praesertim *nascentis*
quin & *denascentis*, mensium pri-
mis ac postremis diebus. Idem
هلال *Luciferum* quoque
designat.

فساقت لولوا من خاتم
عطر *Et projecit margaritas e*
sigillo bene-olenti. Verbum سقط
cecidit. in 3. exponitur *alternis cum*
alio recitavit *Garmina*, quasi
dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere tam a plagio esse quam alienissimum, quan-

dicas cadere facit ex ore. *لولو* a suspitione furbi in carmine illo. *Margarita* hic sunt *Pretiosi* & Inde colligitur principem vim si- pulchri sermones, quae & *Mag. 6.* tam la remotione sublimi.

sic adhibita. *فم* *figillum* pro *فم* *استيناسهم* *Et quum percepisset cicurationem eorum.* Sic proprie. Radix utriusque verbi est *انس* *familiaris evasit,*

كالخاتم في الاستدانة *assuevit.* In 4. etiam vidit, *spe-* *والضيقة وقد كثر الشعراء* *clavit, cognovit, percepit,* *انس*

في تشبيه فم النساء بالخاتم *auduit, sive percepit vo-* *انس*

Ore, figilli instar rotundo *dem.* Ansa istorum usum ex ori- *انس*

et arcto, nam Poeta multi sunt in *gine tenebitur. Ab-^{انس}* *انس*

comparando ore cum sigillo ob arctum *homo, est* *انس*

clausumque ejus. Non absimilem *genus humanum oppositum* *انس*

figilli usum in artissime clauso & *generi ferarum. Hinc jam* *انس*

compacto reperies Jobi 41:6. ^{انس} *انس*

مؤمن *humanus fuit, & انس* *انس*

واعتترفوا بنزاهته *consuetudo, familiaritas, qualis est* *انس*

agnoverunt puritatem ejus, a *hominum inter se, cui opponitur* *انس*

furto nempe aut plagio. Radix *feritas mansuescere nescia.* *انس*

est averit, cohibuit sese ab *In 5. conj. ^{انس}* *انس*

inhonesto. Integer, intactus, immu- *fuit & cicuratus. in 10. item ci-* *انس*

nis fuit a malo. Aeris malignitate *cur evasit de fera fugaciore. Inde* *انس*

omni caruit regio, & amoenitate *infin. heic loci elegantissime u-* *انس*

purissima ac delicatissima floruit. A- *surpatur, conciliatione animorum* *انس*

liquid lucis pro primaria potestate *per cicurationem expressa. Scholia-* *انس*

adfert Teblebius quum ^{انس} *stet recte, انسهم انسهم* *انس*

نزاهته *وتركي نغارهم وانكارهم* *انس*

exponit ^{انس} *وفتركي نغارهم وانكارهم* *انس*

رفعتة وبعده عن *انس* *انس*

التهمة بسرقة الشعراء *انس* *انس*

Sublimitatem & remotionem ejus *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

انس *انس* *انس*

أَلَسِي مَعْشَرًا أَكْثَرُ أَسْمَاءِ طَرِيقِ كَطَرَقَةِ الْعَيْنِ
قَالَ وَدُونَكُمْ بَيْتَيْنِ آخَرَيْنِ وَأَنْشُدْ

وَأَقْبَلْكَ يَوْمَ حُدِّدَ الْبَيْنَ فِي جُلْدٍ
سُودٍ تَعْطُشُ بِقَاءِ التَّيْدَمِ الْحَصِيرِ *

فلاح

et omisso alienationis, et averfio-
nis adversus eum.

وانصباهم الي شعب

Et effusionem eorum ad
viam honorandi ipsam. Prius est
inf. 7. a fudit. effudit.
unde انصباب hic est جري
curfus et inclinatio. Supra
declaratum Conf. 1. Alterum
طريق في الجبل est شعب
Via per montes proprie. Postre-
mum اكرم inf. 4. a كرم
honoratus fuit, quod paulo ante
vidimus.

اطسرق كطريقة العين

Terram spectavit tanquam nictu
oculi, Id est ad momentum oculos
hummi defixit. Verbum طسرق
habet varios, eosque profundè
Originis adspectus. In 4. Conj. a-

può Golum redditur, Conticuit.
Obmutuit. Humi oculos defixit. Id
difficillime quis conciliet cum
reliquo usu: succurrat ergo Zebra-

hinc لي رمي بصرة
الي المرض ساكتا واصلا
من النظر الي الطريق للذي
Atraka est coniecit oculos in
terram sileus. Origo est a spectanda
via طريق Taryk, quam calcas.
Sequens طريقة indidem fluxit,
Ordo. series. Vestigium vestigio im-
pressum. Inde او طرقتين
semel aut bis. Proprie vestigio uno,
aut duobus. Hinc طريقة العين
Vestigium quasi, ac momentum a-
culi.

Accipite. A
دُون infra, proprie, proxime, est
دُونك Cape, habe tibi,
quasi

quando ille eos jam conciliatos sibi deprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem defecendum, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Verficulos, & cecinit.

Et prodit illa, quum jam serio esset discedendum, in stolis

Nigris: admordens pulpas extremas digitorum poenitentia desperati.

O 2

Mi-

quasi dicas infra te, vel prope te; quod tollere possis, si lubeat. Il-
luc tendit usus Eutychii in Ann.
Alexandr. t. 2. p. 121. فوقك

فستو نصحت لك
Penes arbitrium ergo tuum erit; ego sane admonui te. Illuc quoque
expositio Scholiastae دونكم

اغراء معناه خذروا واسمعوا
Infra vos, est invitandi formula, cu-
jus vis est, advertite & auscul-
tate.

قعض جنان النادم الحصر
Mordebat. extremitates digitorum
poenitentis moerore oppressi. Notan-
da est perpetua fere structura Ara-
bum, qua mordere extremos digi-
tas Poenitentis valet, ad instar il-
lius id facere; nisi quod ita enun-
ciatus sensus censeatur nervosior.
نام poenitentia praesertim
sera, ductus fuit. In 3. نادم

compotorem egit & نديم ac ندمان
compotor. Ratio alibi declarata.

حصر quod apud Golium exponi-
tur tenuis, arvens, latiore pollet usu,
ab arcto nempe, & angusto radice
المنقطع, atque hic designat
عن الكلام qui prae moerore lo-
qui non potest, vel ضيق القلب
angustatum corde, prout Sabotiaffes
annotavit.

فصلاح ليل علي صبح
Est apparatus non super aurora. Id
est velum nigrum pulcherrime faciei
fuit injectum. Ita Schol. ليل noctem
declarat per نقاب اسود برقع
Operimentum faciei nigrum, Ri-
cam. Acumen quoque in لاح
micuit, splenduit. Respicitur ad
splendidam nigredinem hujus operi-
menti; quum alias splendor & te-
nebra

فَلَا حَ لَيْلٌ عَلَيَّ صَبَحٍ أَقْلَهُمَا
فَضَضَنْ وَضَرَسَتْ الْبَلُورُ بِالْصَّرِي

فِي نَيْزٍ أَتَسْنِي الْقَوْمَ قِيَمَتَهُ
وَأَسْتِ

nebrae noctis pugnent, ac parum
consistant.

quam utramque
capite sustinebat tener ramus. قل
levis fuit, indeque porro pau-
cus, parvus, vilis &c. habemus

in 4. Conj. أقْلَ extulit in altum,
& sustulit super caput. Levavit.
غصن Ramus, Virga, a غصن
in Appendice Golii amputavit.
Intelligitur formosa puella

ὅταν ἔπος ἔτις ἐν γένει οὐδὲ.

Ut *Aeschyl. in Eumenid.* 669. *Ra-*
mi quoque vel *Germinis* vocem
figuravit. *Homericæ* phrasi dice-
retur, quæ ἀνιδραμεν ἔπει ἴση. *Scho-*
liastes *Ramum* exponit الْقَامَةُ
staturam erectam. *Phantasia* *Poe-*
tica inducit formosissimum ἔπος,
capite sustinens Noctem simul ἔπ
Auroram; Auroram quidem in
facie pulchra; Noctem vero in Ri-
ca faciei superinjecta.

ضرس البلور بالصرى

Masticabat beryllos margaritis. Id
est *Digitos Dentibus* præmordebat.
eosque præ vehementia moeroris
molaribus suis comminabat veluti.
Verbum ضرس fortius est quam

c est enim *Molari* dente
ضرس Dirs dicto, vehementius
compressit. Hinc speciatim exponi-
tur *Dentibus* prehendit lignum, aut
simile quid, explorande duritiei
ergo. Redditur etiam, seviit in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
morsu videlicet, nam *Tempus Mor-*
dax & *Caninum* vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro

بلور Billaur est *Beryllus*. Hujus
gemmæ summa commendatio in
longitudine; quia *Cylindros* ex eo
facere amant, teste *Plin.* 37: 5.
Conf. *Salm. Exerc. Plin.* 779. 780.
Vides anam *Beryllos* transferendi
pro

Micuitque Nos super aurora, quam utramque in capite portabat

Tener Ramus: masticabatque beryllos margaritis.

Tum enimvero omnes extollere viri pretium, & prædicare

O 3

co-

pro digitis, quorum laus & commendatio quoque in tereti longitudine. Postremum *دُرّ* est plur.

fr. a *دُرّ* *margarita*, præsertim Major, *Unio*. Hebræis *דָּרָה* etiam fuit *margarita*, ut *Boch. Hieroz.* p. 2. p. 709. & seq. demonstravit. Derivat *دُرّ* a *דָּרָה* *rotundus* fuit;

autumatque significationem *דָּרָה* radiavit a *margarita* esse ductam, quum Arabes a radiante candore eam ita appellatam esse velint. Res digna quæ alibi latius discutatur. Dicam tantum obiter vim thematicis esse *radiatim fluxit*, ut & *radiatim luxit & splenduit*, prout *נָרַד* est *fluxit* primo, deinde *luxit*. A prima illa notione emanavit *נָרַד*, *Myrrha sponte fluens*, ipsa etiam vis *Libertatis*, seu *fluxus liberi* in *נָרַד*. Ab altera, *דָּרָה* sonat *Margaritam*, omnino enim defecivam radicem fuisse arguit *Da-*

gesh forte in *דָּרָה*, eademque ratione *לולו* dictam vidimus supra a *לולו* *fuisse*. Quod autem attinet ad figuram *Unionum* pro *dentibus candidissimis*, & *Cylindrorum* pro

digitis speciosa longitudine se commendantibus, habet ea suam gratiam, quam nec Europæa Poesis abhorreret in rebus amatoriiis. Sed *Beryllos unionibus masticatos* Orientali coelo debemus relinquere. Vitiosissimum foret id nostro ore ac more. in Oriente ubi id cui quid comparatur, eo ipso quoque nomine signatur, æque commodum id, ac si dictum fuisset, *Digitos Cylindræos masticabat dentibus margaritis referentibus*.

جَمِينِ اسْتَسْنِي الْقَوْمَ قِيمَتَهُ

Tunc temporis extulit populus pretium ejus. *قِيمَةُ* Pretium, Valor

est a *قَامَ*, *stetit*. Item *con-*
sistit, *valuit*. Apud Latinos etiam *stare*, in pretio ac valore teritur.

استَسْنِي est 10. Conj. a *سَنَى*

luxit, splenduit; in 4. *اسْنَى*

magnifice extulit, & tanquam ex

alto fecit splendere. Inde *سَنَى*

altus, excelsus, pretiosus. In *Hist.*

Tamerl. 156. *مواعيد سنية*

Promissa splendida. Et *Abulphar-*

p. 400.

وَجَاءَ لِيُؤْتِيَهُمْ مَائِدَةً فَآتَى أَتَى مُتَمَرِّدًا مُنْعَرًا
فَمِنْهَا أَكَلُوا مِنْهَا فَمِنْهَا رَأَتْهَا فَآتَتْهُنَّ
أَصْنَافًا مَتْنِينَ وَسَالَتْ أَوْدَانُهُ مِنْ أُصْنُوفٍ
فَوَسَّيْنَا مِنْهَا لَكُمْ أَنْجَارًا فَطَرَفَ فِي مَيْسَمَةٍ
فَلَمَّا

p. 400. *Chlamys magnifica*. Est ergo tanquam *magnificum* & *splendidum* efferre nostrum (استثنى) quod, Lexica non fi-
stuat. De *جينين* teneatur esse compositum ex *جين* *tempus*, &
ان *Chal.* & *ان* *Hebr.* Eadem ratione dicitur *يومين* die illo, &
ليلا nocte illa, quæ *Goliath* sub-
و *قتين* *ان* annotavit. Adde *او ادين*
hora illa apud *Abulphar.* & *او ادين*
tempestate illa, in *Dir.* *Hud.* quæ
& *انتين* *Tu tunc* invenio, ad quam
formam etiam alia putem com-
poni posse.

copiosam استغرموا ديمته
aut *uberem* dixerunt ejus *pluviam*.
Verbum *غرم* *copiosum* fuit laa,
dat in 10. *استغرم* *Copiosum* quid
petiit & captavit, nec non censuit,
ac pradiavit. *عزم* per *Ain* est
juvit, *نور*. Duo hæc themata u-

nam videntur habere Originem,
sic ut *juvare* ab *uberi* & *Copio*so
profluxerit. *Ubertatis* & *Copia* a-
bundantis *vior* sub *نور* in Bibliis
quoque reperio. Sequens *ديمه*
in figura Orienti adanata, est e-
nim *pluvia* hic, *facundia* *fluens* &
rigans *veluti*. Radix *دام* *quievit*
دوت. Item *perennavit*. Speciatim
Tranquille *plui* Coctum. Inde
ديمه *Pluvia* *tranquilla*, *silens*,
sine *fulmine* aut *tonitru* *sæpe* *par-*
aliquot *dies* *durans* *ad* *minimum*,
tertiam *diei* *partem*, ut est apud
Golium. Uterque Scholiastes, ait
ديمه *مطر* *يروى* *يومها* *وليلها*
وهو *مكناية* *عن* *مكلامه*
جالشعر *Dyna* est *pluvia* *qua* *rigat*
diem *noctemque* *continuata*: *estque*
figura *Orationis* *verso* *qua* *afus* *fav-*
rat. Confer *Deut.* 32: 2.
اجملوا *عشرة* *وجملوا*
قشيرة *Pulchram* *ei* *amicitiam*
com

speciosissimam ejus pluriam, & nitidissimam ipsam tractare, quin
& pulchra ipsam veste donare. Qui narrationem hanc retulit,
quum, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna,
quamque nitore ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum,
atque spatiosi sibi aciem per charactere ejus. Ecce autem
erat

commonstrant, pulchritudine ejus. Ita
proprietas Arabica habet. جَمَلٌ
Pulcher & elegans fuit, dat in 4.
اجمل Pulchrum quid fecit: Bene
meritis fuit de aliquo. قَشْرَةٌ

amirasia, societas, familiaritas. Ori-
gino pendet a numero denario, qui
Arabibus solennis in societatibus &
confortiis. Figurativus est قَشْرَةٌ
cortex a قَشْرَ decorticavit, nam
monente Schol. قَشْرَةُ الرَّجُلِ

قَشْرَةُ الرَّجُلِ Cortex Viri vocatur
ejus vestis, & indumentum. Vides
pulchrum facere corticem alicujus,
esse novam ei vestem donare. No-
tio pulchri, elegantis, speciosi, de-
cori, quæ principem locum tenet
apud Golium, est secundaria, a
جميل liquefactum omentum. Au-
ctor mihi Tebrizius ad Hamasa

قال ابو العلا الجميل اخذ من
الجميل اي الشحم المذاب
لان الانسان اذا سمن جمل
Dicit Abulola pulchrum sive vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum
pinguecit aliquis, nitet & pulcher
fit. Similiter Tebrizius ad Conf. 18.

الجميلة السمينه من الجميل
و هو الشحم Zjamyra est pinguis
nitida a Zjamyra quod est adeps. Ergo
adiposum dixere Arabes pro nitido,
& mox pro pulchro ac specioso; ut La-
tini contra Nitidum traduxere pro
pingui, & pulchre nitere dixerunt bene
saginata atque adiposa. Clar. Hott.
in Smegm. Orient. hinc illustrari
putat زجمر retribuit, vel potius
bene & pulchre meruit de aliquo.
Parum memor erat Vir Doctissi-
mus istud hoc etiam usurpari pro
male meruit. Ergo alia est Origo,
de qua alibi commodius anqui-
retur.

تلهب جذوة Inflammatio
pruna, vel titonis, est, secun-
dum Tebrizium كناية عن
جدة ذهن وذكاء عقل
circumlocutio ad aciem ingenii prom-
titudinemque ejusdem designandam.
Thema لهب artis, flammam
extulit, لتهب. In 5. inflam-
matis

قِيَادًا هُوَ شَيْخُهَا السَّرُوجِي فَقَدْ أَقَمَرُ لَيْلَتَهُ الدَّجُوجِي فَهَتَّاتُ
لَفْسِي

matus fuit. Ad interiorem linguæ

proprietas pertinet, quod *لهب* potissimum sit *flamma pura, ex-*
pers fumi. *لهاب* vel *لهيب*, vel
flammas & *ardor sine fumo*
Ardens & *micans candor.*
Consonat usus Biblicus, indeque
لهاب *flamma gladii*, & *لهاب*
flamma basta, pro *micanti fulgore*
commodissime potuerunt trans-
ferri. Porro *جذوة* per *phata*,
kesra, & *damma* ad primam, est
apud Golium *pruna ardens*, nec
non *pars ligni ad extremitatem accen-*
sa, sive non. Intelliges *Titonem*,
sive *lucentem* sive *refrinctum*. Audi
Teblebium. *الجذوة في الاصل*

ناري في طرف العود قال ابو
عبدة *الجذوة* قطعة غليظة من
الخشب كان في طرفها
Vocabulum *ناري* او لم يكن

hoc notat in Origine ignem in extre-
mitate ligni: Dicit tamen Abu O-
beida esse frustum crassius ligni, sive
in extremitate ejus ignis sit, sive non.
Innuat *torrem* hoc nomine signari,
qua *vivum*, qua *mortuum*. Ele-
gantior tamen usus *titonem arden-*
tem ac *vivum* requirit, quem *Ha-*
ririus noster observavit.

Coruscationem *نالف* *جلوة*

splendoris ejus, sub eadem *splendidi*
ingenii figura subnexuit. Ad vim
linguæ perspicendam teneatur
جلوة item cum *phata*, *kesra*,
Damma, ad primam, esse *splen-*
dorem conspectui patentem, nulla
nube, nullo velo obscuratum, aut
interceptum; a *جلا*, *relexit*,
revelavit sic ut *nudum* simul &
nitidum quid apparuerit. Alterum
نالف in *ر*. ab *الق* *coruscavit*
fulmen. Exponitur etiam *Ornata*
& *compta* fuit foemina; nempe
ut alterum *برق* *fulguravit* etiam
valet *splendide compta* & *culta* fuit
mulier. Additur *succinxit se* & *ca-*
put extulit ad litigandum mulier,
vel ad aliud quid mali. Id iterum
est a *coruscatione fulguris* nam
tonare ac *fulmina-*
re dicuntur, quæ *metum inscutiunt*;
nec *inficete acrem* ac *Clamosam li-*
tigatricem, *fulminatricis* nomine
adfecerunt nostri Arabes.

أمعنت في توسمة

Diligentius eum notavi. Proprie
longius provectus sum in phsygno-
miae ejus observanda. Prius in 4 Conj.
a *معن* *longius provehi* in cursu;
unde *أمعن* *in omni re longius pro-*
vehere

erat is noster Senex Scrusiensis, *cujus sublustri jam luna al-*
bi-

vehere sese, vel cursum admittere. Apud Algazalium est نظرت وامتعت النظر *adspexi longius pro-*
vecto & admissio visu. Generalem
 uisum satis declarabit hoc *Avicen-*
nae. L. 1. p. 75. مستمر الي Proceedens seu continuans
 ad ultimam usque diligentiam. Po-
 sterius est in 5. a وسم signo, cha-
 ractere, sigmate notavit faciem.

وسرحت الطرف في ميسمه *spatiari sivi aciem in ejus chara-*
ctere. Posterius ميسم est ab ea-
 dem rad. وسم, designans tum
 instrumentum quo nota inuritur,
 tum ipsam quoque notam, & cha-
 racterem altius impressum. Elean-
 tissimam phrasin سرح الطرف
 libere passum emisit aciem, ad conf.
 1. jam vidimus. Galli dicunt pro-
 mener la Vue.

اقمر ليله الدجوجي *Cujus nox tenebricosa, jam sublu-*
stri luna albicabat. Figura subli-
 mior; qua innuitur nigros capitis
 capillos jam albicante canitie sparsos
 fuisse. Ita Teblebius اقمر اي
 ايض وصاله مثل لون القمر
 يريد ان شاب شعرة الاسود

Akmara est albicavis, & luna colo-
 rem induit: Vult autem dicere inca-
 nuisse nigros ejus capillos. دجوجي

est valde tenebrosus, a نج in 2.
 Conj. obnubilatum fuit coelum.
 ليل Nox supra pro velo nigro,
 nunc pro nigro capillitio. Arabes
 ليل ليل Noctem trans-
 ferre amant ad omne nigricans,
 unde & vinum altius rubens, seu ni-
 gricans appellant ام ليلي ma-
 trem nocturnae nigredinis. Cum Vet.
 Poeta, Noctis colore tinctum dicas.

هنا نفسي بمورد *Gratulatus sum mihi ipsi suave ejus*
commercium. Vox مورد Scho-
 liaſti simpliciter hic est adventus
 reditus, a ورد descendit. adve-
 nit. redit. Ego figuratius autumo,
 quatenus a ورد descendit in a-
 quam, مورد sonat aquationem;
 jam vero aquationem, stilus sub-
 limior frequentat pro jucundo com-
 mercio, ut Conf. 1. vidimus.
 هنا in 2. ab هنا ult. Elif,
 Laetatus fuit aliqua re, juvit res ip-
 sa, concoctu facilis fuit & saluber
 cibus: ab ungendo & liniendo, ut
 هناي existimem: dicunt nempe
 الطعام Linivit, unxit me cibus,
 pro bene sedit, saluber fuit. Et
 كلوا

نَفْسِي فِي مَوْرَدِهِ وَابْتَدَرْتُ اسْتِلَامَ
يَدِهِ وَقُلْتُ لَهُ مَا الَّذِي جَعَلَ صَفَتَكَ
جَسَدِي جَهْلًا مَعْرِفَتَكَ وَأَيُّ شَيْءٍ شَبَّ لِحَيْتِكَ حَتَّى
أَتَكْرَّرَ حَلِيتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ

وقع

Comedite كلوا هنيا مريا

quod ungar & pinguescias, formula solenni. Illa ungendi proprietas apud Golium ergo pure principem sedem occupat. Inde in 2.

Ungat te لهنيك هذا est, dixit hoc, id est salubre tibi reperiatur. Sic uata gratulatio omnis.

Osculo salutare ma-

num ejus. Est Inf. 8. 3 سلام

integer fuit. Item salutavit formula

سلام عليك pax tibi.

in salute autem imperiendi locum

invenit Osculam honoris. Hinc

salutavit cum osculo; & spe-

ciatim Venerationis ac religionis,

in Sacris Meccanis, ubi Cabe La-

pis Niger osculo honorandus. Hallu-

cinatur Teblebius, vel potius An-

barius, quem laudat, aliunde e-

stymo repetito استلام أي تقبيل

ابن الانباري استلام الحجر

معناه اخذه ومسه بيده

واستلم افعل من

السلمة وهي الصخرة

Istalam est Osculari: Ibn Anbari ait,

Istalama in Lapide Nigro significat

capere & contingere sua manu: est-

que 8. conj. illa formata a Salama

quod Lapidem designat. Nempe

Himjaritarum Idiomate سلمة

est lapis, petra; Unde iste usus 8.

conj. secundum Anbarium esset

propagatus. Nimirum in domesti-

cis saepe caecutimus, & ubi ad rem

Etymologicam ventum est, Far-

rones etiam aliquando ferulam me-

rentur. Niger ille Lapis Templi

Meccani, حجر اسود, in re-

ligiosis circuitibus officiosissime sem-

per salutandus est, & vel osculan-

dus, vel osculo jacto adorandus, si

tangi manu aut ore nequeat. Vide

Bobovium de Peregr. Mecc. Hoc

est استلام الحجر. Apparet

præterea استلام اليد esse, religio-

*bicabat non illa tenebricola. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim exteriorem tuam speciem? Ille vero struxit mox ver-
bis dixit.*

P 2

In-

*so osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam نقبيل, atque
formulam captatam esse ab Hori-
rio, honoris & reverentiae majo-
ris ergo.*

اي شي شيبي لحيته

*Quid rei canam fecit barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي decorticavit, unde
descendit لحي mandibula, maxil-
la, ejusve pars, unde barba enas-
citur; & لحيه barba ipsa, genis
increfens, vel & mento. شيبي
est 2. a شاب incanuit caput med.
je. شيب canities. Idem
thema med. Vav, est miscuit. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Golio enotatus sub
2. conj. Canitie affectu ipsum moe-
ror.*

حتي انكرت جليته

*Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo جلي placuit oculis res,*

*proprie polita, & trita fuit, est
جليه externa forma, species trita
& polita rei, persona. انكر
in 4. ut alienam abnegavit: non
pro sua agnovit. Superius jam il-
lustratum.*

فانشا يقول Es struxit dixit.

*Arabismus, vel simpliciter, pro
coepit, instituit dicere; vel quod
malim انشا hic est composuit
versus. Radix est نشا extulit se,
in altum surrexit. وانشا intransitive.
Inde انشا produxit, speciatum
Orationem ornatam.*

وقع الشوليب شيب

*Quod inciderint miscuitia, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsit me. - Pulcre alluditur
ad Originem canescendi, a mixtura
quæ inest in شاب, cujus deri-
vatum شايبة Res impura apud
Golium, proprie signat Miscens
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع*

في

وَيَقَعُ الشَّوَابِيبُ شَيْبَ وَالدَّهْرُ بِالنَّاسِ قَلْبٌ *

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي غَدٍ يَنْغَلَبُ *

فَلَا تَتَفَّ بِوَمِيضٍ مِنْ بَرْقَةٍ فَهُوَ خَلَبٌ *

واصبر

في الماء الصافي من الاقذار

ويكدر Zbjawajib dicuntur

que incidunt de sordibus in aquam limpida, sic ut turbetur. Illæ res miscentes شوايب in plur. fr. notant figurate adversitates fortune, quibus quod limpida erat, conturbatur & collutulatur. Sic Noster

شوايب ونوايب in Conf. 40. Res miscentes & calamitates conjunxit. Concinit Zelebius

الشوايب اي نكاد الدهر

ومصايبه والشوايب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والادناس ابو البقا هي

الكدر المخالط بما كان

صافيا Alschjawajib hic sunt dura

Fortune & clades ejus: in plurali

a Schjajiba, quod in radice exprimit omne illud quod in aquam cadit de sordibus & immunditiis. Abulbekanit esse quicquid turbidum admiscetur rei limpide. Hinc jam liquere potest Canitiem quasi miscellam dictam fuisse.

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي

Si submissa fuerit hodie

alicui, at cras efferet sese. Elegans

imago. دَانَ media Vav, submis-

sus, inferior fuit, quod hic speciatim usurpatur, pro cervicem sub-

misit; ut Fortuna veluti mansue-

facta, & domita dicatur obsequi.

Contrarium est نَغَلَبُ. Conf.

Victor evasit, & ita sese extulit ac

superbivit: اَغْلَبُ Vicit, prevaluit, superior fuit. Item Crasso fuit

collo. Id postremum continet proprietatem thematis, & ansam præbuit usui secundario Virium præ-

lentium & victoria. In Nawabig elegans est sententia.

مَنْ كَانَتْ الْحَيَاةُ مِنَ الْقُوَّةِ أَغْلَبُ

وَالرَّبِيَّةُ يَصْطَادُ بِهَا كُلُّ لَيْثٍ أَغْلَبُ

Sae.

Ingruentes calamitates canis sparsere; Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittit se alicui, at cras illa sese efferet.

Ne fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur male fidum.

P 3

Et

Sape industria viribus pollentior est:

Nam & in fovea capitur omnis Leo Cervicosior.

Ubi Zamachschjari annotavit p. 226. 228.

ولا تثق بوميض
الغلب الثاني غليظ الرقبة من
قولهم غلب غلبا اي صار
غليظ الرقبة ويقال بطريق
المجانر هضبة غلباء وعزرة
غلباء وحديقة غلباء وحدايق
غلب اي ملتفة ومنه اغلوب
العشب Secundum Aglabo, est
Crasso collo praditus, a Galiba, cum
inf. Galb, quod est, fuit crasso col-
lo praditus, cervicosus; & potentia
crasso collo pradita, cervicosa: Sed
& hortus spissis arboribus, ac po-
maria densa, ramis luxuriantia, sic
vocantur. Indeque 12 conj. usurpa-
tur de herba densius compacta ac con-
voluta. Elucet hinc, a formula
عزرة غلباء potentia Cervicosa, id
est invicta, insuperabilis, superba,
subnatum esse usum thematis to-
tius in prepollentia. In 5. sapius-
cule valet tyrannidem exercere, ut
Abulphar. p. 37, 38, 193. Hist. Sar.
ولا تثق بوميض Et ne con-
fidas nictui e fulgure ejus, est enim
mendacissimum. A themate وثق
firmus, stabilis fuit, itemque Con-
fusus, Fretus fuit in aliqua re, est
futurum 1. يثق. Sequens وميض
Leviter splen-
duit & micuit fulgor, non late se
diffundens per nubes. Est autem ex
proverbiis elegantioribus Arabum
برق الخلب Fulmen nubis ste-
rili, in Vanam pollicitationem. A
خلب decepit, خلل Chulleb
proprie est deceptor. Deceptorem
autem speciatim appellant Nubem
qua pluviam ostentat quidem
sed non fundit. Talem nubem tra-
ducunt ad eos, qui speciem præfe-
runt Liberalitatis, Virtutis, alia-
rum dotium artiumque, quum in-
tus omnium bonarum rerum sit
sterilitas. Νεφέλαι ἀνδρῶν in Epist.
Jude. Dicunt præterea برق
ومرعد

وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرِي بِكَ الْخَطُوبَ وَالْب *
 قَمَا عَلَيَّ التَّنْبَرِ عَامٍ فِي الْبَارِ حِينَ يَقْلُبُ *

ثم

fulguravit & tonuit, in | Sepe parum aqua est sub tonatrice,
 magno magnorum polliciatore. Hinc | Nube scil. Ubi etiam nostrum
 jam inter Adagia Golii num. 4. | Barkolchollabi allegatur. In Nawabig
 habes مرادى نجت مرادة | big sententiose.

جِذَا الرَوَاقِ إِذَا مَرَعَدَ

وَالصَّادِقِ إِذَا وَعَدَ

Ergo nubem stillantem, quum tonuit !
 Et vera dicentem, quum promissit !

Cum fulgurandi verbo in Hist. | Tamerl. p. 195.

كَمَا لَبَرَقَتْ قَوْمًا عَظَاشًا غِمَامَةً

فَلَمَّا مَرَعَوْهَا لَقِشْتِ وَتَجَلَّتْ *

Ut si fulgures populo sitiienti Nubes,
 At ubi viderunt eam, vento pulsa discutitur.

Loquitur de Sultano Egypti qui | menda, ut decipiens cohæ-
 in Syriam adversus Tamerlanem, | reat in casu recto cum برق,
 eductis Copiis, mox domum di- | quia non tantum struunt fulgur de-
 lapsus fuerat, Damascanis misere | cipientis, verum etiam fulgur de-
 destitutis. Habes & inter Salomonis | cipiens الخلب, quem-
 dicta Prov. 25: 14. Nubes, & ven- | admodum a Golio etiam est anno-
 tas, absque imbre: Vir jactans sese | tatum.
 de dono frustraturo. Vides jam
 quid sit Nictus fulguris Fortuna,
 & quo sensu dicatur Mendax illud
 fulgur, sic enim jam structura fu-

فَاصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرِي بِكَ

الْخَدِ

*Et tolera, si in te infingat molestias infimularitque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.*

Dein-

Tolera ergo, faceffere. In *Hift. Sarac.* 187.
quam irritas in te negotia, & im-
pellit. خطب plus. fr. 2 خطب
Negotium, fæpe gravius ac durius,
ut πρῶτον; & in phrafi Negotium

امامكم المصاييب والخطوب
Ante vos sunt Calamitates & Nego-
tia. In *Nawabig* extat.

المرض والحاجة خطبان
امر من نقيع الخطبان

*Morbus & Egestas duo Negotia
Amariora quam succus Colocynthidis.*

المسلمين صولة الذياب
الضواري علي ضواني الغنم
Ubi *Zamachschjari* الخطب
Alchab est الامر العظيم الشاق
Res magna, Molestissima. Sequens
ضري est prat. 4. 2 ضري
Sanguine manavit vulnus. Item
invasit prædam sanguinolentam.
Ejus part. ضاري Pronus in præ-
dam canis, apud *Goliura*. Sed la-
tius patet, pro epitheto acris in
sanguinem fera. Ita *Eutyeb. Ann.*
Alex. t. 1. p. 257. Et conjecit Da-
nielem في جب مملو سباع
ضارية in lacum leonibus sanguino-
lentis plenum. In plur. fr. ضواري
Hist. *Tamerl.* 213. وصالوا علي
Socia abducens secum corda. Est part.
in 10. 2 صحب *Socius*, comes
fuit. Speciatim attenditur notio
in 4. conj. regnans اصحب
Socia-

ثُمَّ نَهَضَ مُنْجَارًا مُتَوَضِّعًا وَمُسْتَضْحِبًا الْقُلُوبَ مَعَهُ

*Sociabile, ductile, mansuetum se prae-
buit jumentum, postquam refractarium
fuisse. Ex superiori contextu id manifestum.
Derivatum Socius, amplissimum
obtinere usum, est enim pro diversa
constructione, Dominus, Rex, maritus,
herus, possessor, praedius, obnoxius &
similia, quae melius exemplis sese
insinuabunt. صاحب البلد Socius regionis,
est Dominus quo saepissime Abulphar.
utitur; & passim Historici. صاحب الدعوة
Socius Vocationis, titulus Mubammedis
in Hist. Sarac. 197. &*

*Socius Legationes in Hist. Tamerl. p. 203. Confer Alcor. 34:45. صاحب المال Socius opum
apud Algazalium pro Divite. صاحب الدعوة Socius lenitatis,
pro leni & mansueto. صاحب البناء Socius edificationis
pro Architecto. صاحب السمك Socius piscis, alias
ذو السمك quod idem, titulus Foma. In Alcorano habemus etiam
صاحب السجن Socium carceris, sur. 12: 39, 41. pro conjectis*

in

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abdukturus.

in carcerem, ut صاحب الباني formula simpliciter sumitur sur.
Socius ignis, est Damnatuſ, ſur: 68:17. & cultores ac poſſeſſores pat-
2:75, 76. Et صاحب الحميم meti ſignat. Hæc pro ſpecimine,
Socii Gehenna Ibid. 113: 259. unde ſiquet, omnia quæ Hebræi
Contra أصحاب الجنة Socii Arabibus cum صاحب efferri
Horti ſunt coelites. Illa tamen poſſe.

F I N I S.

Q

CON-

القياسية

مروءية للحرم من همام قال نظمني واخذانا لي
فقد لم يذهب فيه مناد ولا كبا قدح نزلان ولا دكت
نبار

وقع منهم *lorum ejus. Et p. 196.* ونظمت
المشاوراة والاتفاق وكنتم في سلك الوفاق
ووقع انساق *Accidit ut inter se consultarent
congruerent, atque inserta sunt ora-
tio eorum in seriem mutua consensio-
nis. Et p. 138.* ومع انساق
نظامهم وتسديد سهامهم —
انني لهم نظام عساكرنا
وقوة القيام بتظافرنا في سلك الانبام
نظامهم لعدم *Et p. 366.* انفاقهم
فتقطعوا في البلاد
نظامهم وانعرت *Disturbatus est Funiculus eorum
defectu consensionis mutuae, atque
disjecti sunt per regiones. Auditiore
figura p. 312.* Et solutus est
nodus

*Conjuxit me, et amicos quosdam
meos conciliabulum. Elegancia A-
rabica dat inseruit, consensit tan-
quam in lineam, margaritas; est
enim consensit margaritas in
funiculum & seriem. Belgi-
ce inrygen, ut supra annotatum.
Flosculos aliquos eloquentiae A-
rabicae subnectam, unde gratia &
late fusa vis figurae plenius perspi-
cietur. Hariri Conf. 20.*

*Conserti eramus in Filum conjun-
ctissima voluntatis. In Hist. Tam.
p. 20. Et venit Samercandam, eam-
que cepit Sedem Regni, jactisque
imperii fundamentis* نظامها في
نظام سياسته وسلكه
*inseruit eam in Funiculum Regimi-
nis sui, nexumque ejus. Iterum
pag. 103.* نظامه في سلك عبده
*Collo indidit torquem servitutis e-
jus, et insertus est in seriem famu-*

DISSERTATIO TERTIA

K A I L A N A.

NArravit Harith Ibn Hemmam; Me & quosdam
meos amicos *Conjuxit* aliquando *conciliabulum*,
in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scin-*
tilla *ignitabulo* excussa *nunquam* *fallente*, neque
Q 2 ultio

modus Funiculi eorum, atque distur-
batus. Loquitur de exercitu Ta-
merlanis hyeme & frigore disper-
diti. Porro *اخران* est pl. fr. a
خون *Chidn*, & *خوين* *Chadyn*
Amicus, itemque *amica* *جارية*
puella apud *Golium* sub *خون*
in 3. conj. *amicum* se prae-
buit. Sed *خون* *Chidn* per *جارية*
expositum a *Zjanhari* potius *ami-*
cam sonare, patet ex *Alcor. Sur.*
4: 29. ubi *concubinam* notat. Ul-
timum *ناد* pro *نادي*, est
proprie *part. pres.* a *ندي* *con-*
vocavit in *conciliabulum*. *Convo-*
cantis autem nomine ipsum quo-
que *conciliabulum* adfecere.

لم يخب فيه مناد

Non frustra in eo erat confabulator
ullus. Verbum illud *ندي*,
quod modo habebamus, dat in 3.
Conj. in *conciliabulo* consedit cum
aliis: *confabulatus* est. In *part.*
منادي pro *مناد*. Præcedens
يخب per *Apocopen* pro *يخب*

propter particulam negandi, est
fut. in 1. a *خاب* med. *je, spe,*
voto, successu evadit. Hinc for-
mula imprecantis *خبة* *له*
careat successibus opto. Ansam
istius usus exhibet derivatum
خابي *Ignitabulum fallens, quod*
non excudit semina ignis. Ergo
خاب in *materia infelice nulla se-*
mina ac scintillas fovente alicujus
utilitatis ac opportunitatis. Ita hic
usurpat *Hariri*, figura statim co-
piosius enucleanda.

ولا كبا قرح نرناد

Nec fallebat terebratio fomitum ig-
nis. Offert sese hic pervenusta
Orientis figura, qua *نرد* *Zend*,
Igniarius fomes traducitur ad *in-*
dolem & ingenium. In *Golio* expo-
nitur *Lignum* quod motu suo *at-*
ritu in alterum inferius *excava-*
tum immittit *scintillas.* In *Duali*
نردان, duo illa ligna, superius
masculine *نرد*, inferius *fæminine*
ان نرد, *نردود* In *plurali* *نردان*

بنار: عنان قميننا نحن. تتجاذب اطراف الاناشيد
ونبتوارن طرف الاسمانيد وقف بنا شخص
عليه

نرناد. Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematis قدح revocavi ab
oblivione, sitam in terebrando.
Hinc الرند قدح, Terebravit
fomitem igniarium, vel potius

قدح النار بالرند
exterebravit ignem igniarium. Item

الرند ignem scintillasve
emissit ignitabulum. Contra صلد
sonuit percussum ignitabulum
nec emissit ignem. Ut &, كما

الرند Fefellit igniarium non ex-
cutiens ignem. Haec omnia varie
transferri possunt, pro vario ad-
spectu effectuque ignis ac scintilla-
rum terebrando emicantium. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl. p. 88. اوري جرایه
Deliberationis fomitem Ig-
niarium versavit. Et *Hist. Dyn.*

المجمع الذي يتقدح 555. p.

Concilium in quo exte-
rebrantur consilia. Plenius pag.

الذي يتقدح 561. Concilium

In quo extere-
brantur igniarii fomites consilio-
rum.

ولا ذكت نار عنان

Neque arsit ignis contentionis. Per-
stat in figura Fomitis, negatque
ullas ira, rixa, pugna scintillas
in hoc amicorum coetu emicuisse.
قدح Illum malum usum 3.

exterebrandi igniarium fomi-
tem vide in *Originibus*. Verbum
est 3. fam. prat. a

نار Acris 3. ardens fuit. ا
Ignis est a rad. med. var. نور.
Denique عنان est infin. 3. a
contumaciter adversatus fuit.

تتجاذب اطراف الاناشيد

Ultero citroque trahimus extremitates
carminum recitatorum. A them.

نشد. memoravit, in 4. recitavit
carmen, est انشود 8, cujus plur.
fr. اناشيد, carmen quod inter se
recitant homines. Ei figurate tri-
buuntur اطراف ora, extremita-

tes, a sing. طرف Teref, latus,

extremitas, ora rei. In *Alcor. Sur.*
11: 116. طرفي النهار Dua

ora diei, sunt matutinum & ves-

pertinum tempus. Non inuenta

est phrasis كريم الطرفين

Nobilis duas extremitates, id est
اطراف Patre 3. matre. Alio usu

الناس

ullo *contumaciae igne exardescente*. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune recitamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super addidit nobis non-

Q 3

nemo

الانسان *extremities hominum*,
sunt *vilioris* & *ultima fortis homi-*
nes; in *Hist. Tam.* 383. *וְהָיָה*
Est etiam formula, *ضم اطرافه*
contraxit extremitates suas, pro
collegit sarcinas, & *convasavit*. I-
temque *جمع اطرافه*, *لم اطرافه*
Vide *Hist. Sar.* p. 204. *Abulph.*
522. *Hist. Tam.* 29. *أ جذب*
porro, *traxit, attraxit*, 3 *conj.*
valet *traxit contra aliam*; & 6.
Inter sese traxerunt, contenderunt.
Non ablimiliter funem, & *ser-*
ram reciprocare transfulerunt La-
tini.

وتتوارد طرف الاسانيد

Et aequatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. *ويرد*

descendit in aquam, habet in
6. omiffa a Lexicographis, vim

من اجمة الابل علي شرب الماء

ويدخل بعضهم فيه علي بعض

mutuae preffionis camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut *Schol.* ait.
Addit *Tebledi* ad explicationem *fi-*

جعل مشاركتهم في

ضبط غرايب الاخبار كتوارد

الابل علي الماء بانردحام

Facit commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.

مورد *Aquarium jucun-*

di commercii, & *colloquii*, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In *Hist. Tam.* 128. *باب*

توارد الخاطر ponitur pro

Modo sese insinuandi in cor. Dein-

de طرف plur. fr. a *طرفة* *No-*

vitae, Res nova, primum nata ac
visa, ut *primi* in suo genere *flo-*
res, fructus &c. &c. Idem *طروفة*

appellatur in *Hist. Tamerl.* p. 155.

وكان اعجوبة الرمان وفي

لطائف النثر والنظم فارسيا

وعربيا طروفة الدوران

Eratque Miraculum evi, atque in
subtilitatibus profe simul & versa

orationis, tam Persice quam Arabi-
ce, Flos delibatus seculi. Augeatur

hac voce *Goliuz*; apud quem etiam

frustra quaeras formam *اسانيد*

pluralem fractam, a *sing.* *اسنان*

Isnad, & *اسنادة* *Isnada*, *allega-*
tio alienae auctoritatis. Radix est

سند

عليه ستمل فني مشيه قزل
بقتال يا اخاير الدخاير
وبش

اسند 4. *Inmixtus fuit. In* سند
Retulit aliquid ad aliquem, tan-
quam testem & auctorem, Alle-
gavit auctoritatem fide dignam.
اسناد،
estque probe observandum, ut-
rumque pluralem, sanum, &
fractum, adhiberi in formis infi-
nitivis, Posset etiam sing. statui
اسنود.

يا اخاير الدخاير

O optimi thesaurorum. Primum
optimi, est plur. fr. ab
form. comp. & superl. Me-
lior, Optimus, a خير *Bonus,*
cujus them. *præstitit, &*
trans. præhabuit. præoptavit. Sic
ab اكبر in plur. est اكابر
Magnates: ab ارذل item ارذل
deteriores. Alterum دخاير est
pl. fr. a ذخيرة *thesaurus,* quod
est pro ذخيرة cum *Dsal,* nam
radix est *reposuit* in futuri
temporis usum, *recondidit in the-*
saurum. Reperio utrumque voca-
bulum nostrum in *Hist. Tamerl.*
ثم ان تيمور اخرج ما 260.
لابسن عثمان وغيره من

الدخاير واستصفي بختريته
ماكان ارثا وكسما
لبليوك اليروام من
التفايس والاخاير

Tunc Timur egressus quicquid Otoma-
nide, aliisque, erat thesaurorum;
atque corrasit in suum fiscum quæ-
cunque Regibus Rumæorum essent
vel hereditate, vel acquisitione, rerum
pretiosarum optimarumque. Inde
liquet اخاير signare etiam ab-
solute *Cimelia,* ac proinde اخاير
preffius adhuc conver-
tere possemus, *Cimelia thesau-*
rorum.

وبشايير العشايير

Et lati nuncii confortiorum. A
بشر *letus nuncio exbilaravit,*
est بشايير *letus nuncius, Enam-*
gelium, in plurali *بشايير.*
Inde *Arabsjades* in Opere MS.
دقت البشايير لمقدمة

pulsata sunt instrumenta leta in oc-
cursum ejus. Eadem phrasi utitur
in *Hist. Tam. p. 101.* ووصل
خبرة الي قبايله والعشايير

فا

nemo trita indutus veste, in cuius incessu deformis inerat claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum, &

فاتتهج الناس ودقبت المشايير
Et rumor liberati Sultani pervenit
ad tribus ejus atque famulas: exul-
taruntque propter homines, &
pulsata sunt instrumenta letitiae.
Sequens عشائر etiam est plur.
a sing. عشيرة Caterva hominum
pecul. familiarium aut cognatorum.
Radix est عشير Decimus fuit,
عشيرة. Natales illius notionis indi-
cabit Teblebius عشير من
العشيرة وهي المخالطة وذلك
انهم كانوا يقنسمون
الجور في الميسر عشيرة
اقسام ويجتمعون عليه
وصيرت كل مخالطة عشيرة
وكذلك قالوا اجفنة

عشائر اي يملك عشيرة
عشيرة العشيرة
Vox derivata est a עשר consortium
sonante: nam solebant partiiri came-
lum mactatum, ad sortitionem sa-
ciendam, in decem portiones, atque
id consorcii formare; unde omne
consortium dictum fuit עשרה; pa-
riterque dicunt scutelle denaria; de
quibus edunt decem consortes. Huc
facit quoque عشائر portiones
seu segmenta mactati cameli. De-
cima partes; unde dicunt برمة
عشائر olla in partes decem divi-
sa; capaciore. Sic Hariri Conf. 44.
اقتادني الي عشائره تفور
Deduxit me ad ollam suam, qua
bulliebat. Perquam figurate Amrol-
his in Moallekat

وما نهرقت عيناك الا لتضرني
بسهمبك في عشائير قلب مقتل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ledas me
Duabus sagittis, in abeno cordis trucidati.

Ludit in ambiguo سهم quod debatur; intelligitque per duas sagit-
& sagittam notat, & sortem sive tas, duas lectissimas sortes, quæ
portionem ex decem illis portioni- totam ferme prædam uni soliaffig-
bus, in quas camelus mactatus divi- nabant; ut proinde sensus sit,
Eam

وبشباير العشاير عموا صباحا
واند

Eam duabus victricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & veluti trucidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Golanam, qua اعشاي exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amrolkis per قلب اعشاي intendit pradam sectam, & quasi in ollam conjectam, cordis amore saucii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok, Spec. p. 324. & seq.

عموا صباحا وانعموا

Felici utamini matutino matutinumque potum lati hauriatis Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباحكم ناعما *Faciat Deus Mane vestrum faustum. Radix نعم Commodus, letus, suavis fuit. bys. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حريم ناعم Sericum molle in Hist. Tam. 190. Ad genuinam vim perspiciendam egregie facit, quod pag. 434. ibid. اخذ كفا من تراب انعم من عيش الشباب Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex*

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata vita juventutis. Imitatur hic imperativus, per aphoresin primæ, formam Hebræam; nisi potius eundem ad وعم in fut. يومع & يومع, unde regulariter imper. عم, dixit انعموا lati agatis; quando vertendum foret *Latum mane impertiat*. Alteram formulam ita exponit

Schol. طاب شربكم بالصباح

Bonus sit potus vester tempore matutino. Thema صبح fuit colore nigro ad rubrum vergente, facit صباح & صبح pro aurora; tempore matutino. nec non صبح pro potu matutino, unde اصطبج in 8. conj. hausit potum matutinum.

ذَا نَدِي وَنَدِي

præditus confessu, & generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est ندي ult. je, vel Vav, Convocavit ad confessum liberalem. Item Liberalis fuit. Inde ندي

confessus confabulantium, مجلس لجة

& Lasinuncii societatum, jucundum agatis mane, itemque alternis
Babibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit Celebritate
R do-

اجتماع air Schol. addens يريد
انه شريف يقصد ويجتمع عنده
dicere vult fuisse virum nobilem,
qui frequentabatur; & ad quem
conveniebat. Idem ندي
explicat per كرم Liberalitatem
munificentiam. Ea notio apud Go-
lium non compareret, ubi humor,
mador, ros diurnus exponitur; &
recte quidem, nam humorem,
sive madorem usurpant pro muni-
ficientia; quin imo princeps potestas
thematis est in uvido, madido,
fluente. Hinc quomodo liberalitas
nata, doceat Hariri Conf. 20.

ف لمن لا تندي صفاته ولا
Phy illi, cujus
nunquam madescit petra, & cujus
nunquam fudit capillus. Id est
illiberali, & triparco. Eadem lo-
quendi forma sub بضع tenui rore
fluxit, unde in avarum ما
يبض حجرة haud rorescit un-
quam lapis ejus. Contra ندي
uvidus, madidus manu,
est Liberalis, munificus. In Comp.
Liberalior اندي apud Golium,
proprie uvidior. Integra locutio
in Diw. Hud.

فمن قال عند العسر واليسر غيره
من الناس اندي راحة فهو كاذب *

Quique eo siue egeat, siue abundet, alium
Dicit uvidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hæc figura Ezechielii
Cap. 16: 33. לכל זונות יחננו נדה
Omnibus meretricibus dant larga
munera; at tu dedisti נדה
Largitates tuas uvidas omnibus ama-
fuit. Alio usu נדה fluxum menstruum
signat, ab uvido, ut videtur: quam-
vis vulgaris derivatio a separando
auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per تفرق se-
parari nostrum ندا exponitur in
Camus.
Et opulencia
وَجْدَةٌ وَجْدِي
ac commodorum ubertate. A وجد
Invenit, repperit: item, acquisivit
opes,

وَأَنْعَمُوا اضْطَبَاحًا وَانْظُرُوا إِلَى مَنْ كَلِمَةٍ نَدَى
وَنَدَى وَجَدَةً وَجَدَى وَعَقَارٍ وَقَرِيٍّ وَمَقَارٍ
وَقَرِيٍّ وَمَا نَزَلَ بِهِ قَطُوبُ الْخَطُوبِ
وَحَرٍ

opes, est جدّة opulentia. A جدى
commodo fuit et utilitati, est
جدى communis, quaque versus
pertingens, et late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

وَعَقَارٍ وَقَرِيٍّ Et fundis
villisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, עקר, habet sub se عَقَارٍ
مال الذي لا ينقل كالنحل والدور
والارضين - Opes que non transfe-
runtur, ut palmas, domos, et ter-
ras, monente Schol. Negotium fa-
cessit interpretibus Lev. 25: 47.
عقر משפחה, quod interpretor
immobilem fundum familie aliena.
Est etiam عقر sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Deut.
7: 14. עקר ועקרה. Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exares-
cens sensim, appellatur عقيمة;
eodem nomine adficitur Crus in-

cisum, unde proverbialis dictio,
سُفْطِلِسْ عَصْرٍ incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقيمة transit in significatio-
nem alte sublati ejulatus. Schol.
Horris ad Conf. 13. عقيمة صوت

واصله ان رجلا قطعت لحدى
رجليه ورفعها ووضعها على
الاخري ورفع صوته بالصباح
يندبها فقليل لكل من رفع
صوته قد رفع عقيمة

Crus incisum usurpatur pro clamore;
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse et alteri pedi
imposuisse; vocemque magnam cum cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur crus

præcisum attollere. قُرِيٌّ Porro
est plur. fr. قرية karia, kirja,
addo kurja, quamvis obsoleverit
fere; urbs. pagus. villa. Radix
قُرِيٌّ Congregavit & collegit in
unum. Hebræice קריה kirja, &
irregulari formatione קרית keret
קרית חדשה, karta chada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiæque: & commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus excipiendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata ter-
R 2 *vitas,*

nova. Καρχηδών. Carthago.

Et instrumento
hospitali, hospitioque. Idem hoc
thema قري Collegit, Congrega-
vit, speciatim est hospitio excepit.

Derivatum مقري Vas hospitale,

paropsis: in plur. fr. مقاري,

quæ forma extat in Hamāsa. Con-

tractius مقاري dicitur. Adjectum

قري designat omne illud quo hos-

pes laute excipitur. Loca, Lantia.

Caperatio قطوب الخطوب

negotiorum. Supra jam vidimus

cujus plur. خطوب, pro

Negotio gravi, unde Schol. per

شداید dura & adversa declaravit.

iis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب secuit, قطب,

& dein, asperiore vultu fuit, Ca-

peravit frontem, quasi rugis secuit

قطوب Teblebins قطوب

nostrum explicat عبوس

Austerum esse, & den-

tes stringere. Dicunt Arabes

يوم عابس Dies austerus pro

adverso & infanslo. Dicunt item

دهر كالج fortuna dentes

stringens, ringens, pro tristi.

وجروب الكروب

Et bella moerorum. حرب bellum

habet in plur. حروب. Figuram

illustrabit versus Obcirid in Ha-

masa

عساكر نفشي البعس حتي كاتني

اخو سكرة دارت بهامته الخمر *

Exercitus irruunt in animam; baud secus ac si
Frater ego temulentia; cujus caput rotat vinum.

كرو

وَشَرُّوْبُ الشَّكْرُوْبِ وَشَرُّوْبُ شَرِّ الْحَسُوْدِ
وَالْمُسْتَهْبِابِ التَّنُوْبِ السُّوْدِ حَتَّى صَفَرَتِ الرَّاحَةُ
وَقَرَعَتِ السَّاجَةُ وَغَارَ الْمَنْبِيعُ وَنَبَا
الْمَرْبِيعُ

كُرُوْب etiam est plur. a
كُرْب Cherb, moeror, angor,
cujus thema كَرَب est anxietas
animum, pressive dolor. Cave
credas primum, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كَرَب, prout sollicitare

bumum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse in secando, sculpendove, quum
quid inciditur, absque ut persecetur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xupaveu. Jam directe moerores

dici possunt Xupaveu; nam & nos
kervende sorgen figuramus. Sic
nascitur etymon commodum كَرَب
Cherub, non aratoris vituli,
sed potius arati, exarati, exsculpti,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare malo, quam quicquam
definire.

Et وَشَرُّوْبُ شَرِّ الْحَسُوْدِ
scintilla improbitatis invidorum
شَرُّوْبُ forma collectiva scintilla,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fern. شَرِّوْب. Dicitur pro
utroque شَرِّوْبِ & شَرِّوْبِ. In
Hist. Tam. 127.

الشَّرُّ كَالنَّارِ تَبْدُو حِينَ تَقْدَحُهُ شَرِّوْبٌ

Malum ut ignis est, prodis, eum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. وَاطْفَاءُ عَنْهُمْ مَا
الْتِهَابُ مِنْ شَرِّوْبِ شَرِّوْبِ
ut restingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitiæ ejus
Iterum p. 366. نَطَائِرُ شَرِّوْبِ
شَرِّوْبِ volarunt ejus scintilla
malificia. Apparet perpetua fere

conjunctio utriusque vocis شَرِّوْبِ
شَرِّوْبِ, ab eadem radice شَرِّوْبِ
malus fuit. حَسُوْدٌ invidus, col-
lective positum pro invidis. Reg-
nat tropus in stilo Arabum, qui
& in libro Jobi frequenter occur-
rit.

وَانَّةٌ

~~et moerum iniquitatem~~ & spinilla pessima in-
~~via~~ & calamitatum nigrarum repetita identidem incurfatio-
 nes, donec Vola manus mansit vacua, & mansio gregibus
 R 3 fuit

وَأَتِيَابُ النُّوبِ السُّوْدِ
 & repetita incurfatio calamitatum
 nigrarum. Verbum ناب med.
 Vav, per vices subiit, recitue. Sp-
 pervenit ei aliquid mali, ut Vices
 Latinis aliquid infesti adferri so-
 lent. Sic ergo نُوْبَةٌ notat Casum
 fortuna, & quidem adversum. E-
 jus plur. نُوْب. In 8. conj. etiam
 انتساب iteratis vicibus accessit
 morbus, calamitas; cujus infinit.
 انتساب. Ultimum سُود
 est plur. نُوْدٌ Niger, nigrior,
 nigerrimus, ejusque feminini
 سُودَاء. Ab hoc themate descendit
 نُوْدٌ secretum intimum. Nempe
 سُودَاء القلب Nigrum cordis u-
 surpatur pro intimo arcano; pro
 quo & سُودَان القلب Nigredo
 cordis effertur. Res alibi fufius de-
 clarabitur.

حَتَّى صَفَرَتِ الرَّاحَةَ
 Donec inanis fuit vola. Id est
 من دَرَاهِمِ Vacua fuit
 sumorum, ut Schol. ait. Proprie
 صَفَرٌ est sibilavit, unde صَفَر
 avicula. Sibilare videntur loca ina-
 niu, domus supellectile, incolis,

vacua, راحة, vola manus, a
 راح مر flavit. perflavit. Item levis &
 expedita fuit manus in opere effi-
 ciundo.

وَقَرَعَتِ السَّاحَةَ Et calva
 evasit area. Sic proprie. Quod e-
 nim قَرَعٌ signif. 7. apud Golium
 est Vacuum pecoribus fuit atrium;
 id originem traxit a 9. sign. Cal-
 vus fuit. Ita Schol. قَرَعَتِ خَلْبُ
 من المال وصارت قَرَعًا
 Verbum hoc dicit vacuefactam esse
 aream pecoribus; & evasisse calvam.
 سَاحَةُ Area subdialis inter ades,
 aut tentoria. Radicem statuo سَاحِ
 اتسع 7 conj. اتسع
 amplius & spatiosus fuit.

وَعَارَى الْمَنْبِعِ Et scaturigo sub-
 sedit in terram. Verbum عَارَى med.
 Vav est venit in depressam, cavam-
 que terram. desedit & descendit in
 terram aqua. In cavitatem altius de-
 pressus fuit & subsedit oculus. De-
 rivatum غَوِيَ fundus & imum
 rei, elegantique dictum inde بعيد
 الغوِي procul diffiso fundo præditus,
 in homine alti pectoris, profunda-
 que mentis. Hist. Tam. 404.

كان

السيرافيع والسري المجمع واقض
المص

گان فرید الطور بعید
الغور لا یدر کی لبهر
تفکیرہ قعسر ولا یسلکی

ويطود قديرة سهل
Erat singularis plane ولا وعر

*indolis, profundi perquam fundi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus imum; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana*

nec aspera via. Hinc فجراة
spelunca, מערה, cujus them. עור.
non עור casus etiam hinc pos.

set deduci, cui *visus* veluti *mersus subsedit*. A *my* membrana

mallet Cocc. Habent etiam Arabes. عاير
 occacavit. In part. عاير
 Res occacans oculum. Festuca. palea

عَوَام idem. Unde עור *Chaldai-*
cum. Dan. 2: 35. aliquid lucis ca-
pit. Est etiam phrasis Arabica

٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣

Nempe ⲁⲛⲓⲁⲓⲛⲓⲁⲓⲛⲓⲁⲓ manu
excacat patula & acuta acie predi-
tor, Exod. 23: 8. Sequens ⲛⲓⲁⲓⲛⲓⲁⲓ

est الماء النابع *aqua scaturiens*
secundum *Scholias*ten; quamvis ipsi
etiam *scaturigo* posset intelligi

copiose ebullit. exsudavit. eructavit.

Notiones hæc in Sacris tritæ. Pro
 מניע, usitatus dicitur יניבוע
 יניבוע, formæ ילכות, unde in Conf.
 13. noster dabit יניבוע הכבא

*Scaturigines donorum, in Divitiis
Munificentissimis. Liqueat satis sca-
turiginem subsidentem esse emble-
ma tum Opulentia, tum munificen-
tia exarsacta ut sic dicam, atque
extincta.*

ونفيها المربع

Et incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. **المربع** proprie esse

المنزل في الربيع

mansionem ubi ver est; ubi verna
 & abundans copia graminis. Idem
 22, unde formula solennis

مسـا اوسـع رـبـعـهـم .

quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundant
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, & affluunt divitiis!

Verbum **נ** lucem haud sper-
nendam adfert **וְרַבֵּעַ**, tum in

quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & con-
cumbendi. Ejus derivatum مربع

Ver, figurate adhibetur per Viro
opulento & múnifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa البحر والربيع

پیشہ

est desolata, & fontem in terram subfedit, & verna mansio erat incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus scrupis

كشبه بهما Cum Mari & Vere comparatur Liberalis generosus. In Moallekâ.
الجوان الكريم

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تطاول عامها *

*Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quum earum annus longus est.*

Ea vis hic quoque attenditur, se- Thema قوي quatuor notionibus
cûm, suamque munificam opulen- apud Golium pollet, vel quinque
tiam confert cum Vere, & hospi- potius, Robore ac virtute superior fuit.
tium suum ac sedem, cum mansio Validus fuit, ac robustus. Homini-
ne verna ad quam undique con- bus vacua ac deserta fuit domus, statio.
fluebatur; donec نبا, ex plana, Inbibita fuit pluvia. Valde fameli-
molti, commoda evasisset incommo- cus fuit. Ad concordiam in tanta
da, aspera, dura. Ita Teblebius diffonantia tentandam, præmit-

نبا المنزل باهله اي وجدوة tam Teblebium. اقوي اي خلا

واقفر والقوا القفر ومنزل واقفر والقوا القفر ومنزل
قواء لا انيس فيه واقفوا قواء لا انيس فيه

القوم نزلوا القواء واقوت الدار والقوم نزلوا القواء واقوت الدار
وقويت اي خلت قال ابو وقويت اي خلت قال ابو
البقا ومنه اقواء الران وهو البقا ومنه اقواء الران وهو
نغاده قال تعالى تذكرة نغاده قال تعالى تذكرة

للمقوين اي الذين ينزلون للمقوين اي الذين ينزلون

القوا وهي القفر او الذين خلت القوا وهي القفر او الذين خلت بطو

واقوي المجموع
Et in solitudinem abiit celebritas.

المبهم واستجالت الحنظل واعول العيسال
وخلت

بطونهم او مزاولهم من الطعام
يقال قويست اي لم
اكل شيئا كذا في
4 conj. اقوي Forma الكشف

est vacuum ac desertum fieri: & deriv. اقواء est desertum herba & aqua carens: itemque statio, domus, & appellatur, in qua nullus homo superest. In 4 conj. de hominibus in talem stationem desertam incidentibus; vel & de ipsa domo deserta usurpatur. similiter in 1. conj. deserta fuit domus. Dixit Abulbeka, inde etiam est اقواء viatici, quod est consumptio ejus. in Alcorano in memoriam rois مقوين exponitur, qui descendunt in terram اقواء, id est desertam vastamque, vel quorum ventres sunt vacui: vel & quorum perae viatico destituuntur. Dicitur enim قويست pronihil omnino comedi. Sic in Kesschâf. Est nomen Lexici, quod Teblebius crebro laudat, cujus mihi desiderium incusfere haud pessimæ notæ specimina, abditas sæpe Origines verborum recludentia. Aliquid anfac & hic mihi porrigi putem, ad harum significationum natales declarandas; innuitur enim in fine ا قوي, quatenus magnam inediaм & famem signat, eas ortum tra-

xisse. Nempe primitiva potestas videtur figenda in fune complicato ac contorto. Inde valuit robore, virtute, potentia. Et قوة funiculus, pars funis plexi & intorti: nec non, Robur, virtus, potentia. Corpore validus, robustus; proprie, ex inaequalis crassitie partibus nexus funis. Ita גדול magnus, validus, firmus, potens, a גדל intorqueri emanavit, ut alibi monstratum. Idem illud complicare & contorquere, diverso flexu parere potuit Ventrem famelicum, quem Arabes vocant Complicatum. Sic usurpant verbum طوي complicit & in se convolvit rem: Item, famelicus fuit, & in part. طاوي Qui nihil comedit; quali dicas, qui ventrem complicit super longa inedia. Audiat Teblebius الطوا

الجوع لان الاحشاء اذا امتلات من الطعام انتشرت واذا فرغت منه انطوي بعضها علي بعض

Complicatio est Fames, quoniam viscera quum referta sunt cibo, explicantur; sed quum vacua sunt cibo, complicantur alia super aliis. Disce hinc emphasin vocabuli טור Dan. 6: 18. incoenatus; vel potius incoenato, complicatis visceribus, secundum

in suis fratribus, & status eorum imaginatus, & familia ad
esulatum redacta. Sic ut desertis omnibus statibus simili quod-
que

cundum originem; cum Than
servili; quod quum radicale cen-
feret Cl. Hott. in Lex. Harm. a-
pud Arabes reperire non potuit.

Ad eam jam rationem قوي &
قوا devenire potuerunt in signi-
ficationem Valde famelici atque om-
ni cibo vacui, indeque porro ex-
tendi ad vacuas peras, vacuas do-
mos, mansiones, terras. A torquendo
sub قوي natum قو, funis,
funiculus, linea: قو similiter
funiculus: قو 1 Reg. 10: 28. ne-
tum, glomeratum, idem ferme quod
طوي a طو, cui lucem fert قوي
ut alibi latius pandetur.

Et scrupis وأرض المضجع

stratus fuit accubitus. Verbum قض
est glarea similibusve durioribus rebus
incommodus fuit ad decumbendum

locus. In conj. 4. أرض idem.

Derivata duo قض & قضض

signant glaream majorem ac mino-
rem, unde proverbialis locutio

جاوا قنضهم بقضيضهم

Venerant magni simul ac parvi. In

Hist. Tam. p. 158. واقبلوا

بالقض والقضيض

Et advenerunt cum glarea magna
ac parva sua. Adde p. 241. & 341.

القض الحصا الكبير Teblebi.

والقضيض الحصا الصغير

وهذان اللغتان بمعنى الكل

Forma قض est glarea major: ق

minor: & hæc dua vocula

مضجع sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur,
a مضجع decubuit in latere, pul-

chram hic format imaginem, qua
Cubile glarea instratum ex genio A-

rabiz pingit Fortunas asperas. in
Hamasa مضاجع cubilia præbent

كناية عن النرواج

كرام & كرام figuram uxorum, ut λέχη:

المضاجع Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad
torum conjugialem etiam hic respe-

xit Haririus.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Et immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. var,

versus mutatusque fuit. Inde etiam
alterum حال status, speciatim præ-

وكانت الناطق والصامت ورئيس
لنا الجاسد والشامت والنا
للدهر

præsens, unde & pro tempore *præsenti* apud Grammaticos usurpatur. Eleganter *Algazali* في

المال *statu præsenti*, ac futuro. Est etiam الحال في الحال

statim. Heic loci ponitur pro *statu* fortunarum *beatior*; quæ vis etiam residet in phrasi مشي به الحال

foetificavit ei status, id est *dives evasit* ut redditur a *Pocok*. in *Hist. Dyn.* p. 324.

وَأَعُولُ الْعِيَالُ *Et altiore*

voce ejulavit familiam mibi sustentanda. Sub themate عال media *vav*,

ordinatur quoque عُولُ *ejulatus*, & عولة & عويل a sono *ejulantis* conformatis istis vocibus;

unde & عُولُ *conj. 2.* Itemque اَعُولُ *conj. 2.* cum clamore, *altiore*

voce ejulavit. Nobis *Huilen*, similiter *ὀνομαστοπνοῖν*. *Altioris* originis est وعيل صبري in passiva forma radice nostræ, *Victa fuit patientia mea*, a *præponderando*: est enim عال in origine,

propendit ad iniquitatem *jude*: *excessit*, *declinavit a justo & vero*. *Hebræorum* *עלה iniquitas* sic orta. Porro *gravis*, *difficilis*, *molesta* *fuit res*; quasi *præponderavit*. Alio adspectu, *superior fuit vicique*, id est *præponderavit*. Iterum *sustentavit aliusque familiam*: *numerosa fuit familia*: *multos domesticos sustentandos habuit*. Et hoc a *pondere prægravante* derivatum autumem.

Hinc jam nostrum عِيَالُ *Familia*, *domestici quos quis sustentandos habet*. Proprie *prægravans pondus ac sarcina*. Confer quoque sub عال, med. *je*, vim *Egeni*.

وَحَلَّتِ الْمَرَابُطُ *Et vacua facta sunt stabula*. Posterius مرابط est

plur. fr. a مَرَبُط locus ubi quid religatur; speciatim hic designans *المواضع التي يربط فيها المال*

loca ubi pecora religantur. Thema مربط *ligavit*, *revinxit*. Prius خلّ 3 *fam. præ. a خلا vacuus* & *desertus fuit locus*; unde numero 6. apud *Golium* habes خلا mortuus fuit; ad verbum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul mutisque pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo lætantes.
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos
S 2 humi

bum, Vacesactus est locus ejus.
وَمِنْ جَمِّ الْقَابِطِ Et commiseratione affectus est invidus. Cum Hebræo קָבַץ per omnia convenit
uterus, propinquitas uterina; nec non uteri ac viscerum illa commotio, quam per κλαγγή & οὐδὲν expressere Græci. Sic apparet, qui conflant, unaque in sede morentur, misereri, & utero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ cernes apud Golium sub
Sequens قابط est part. pres. τῷ Emulatus fuit, optavit iidem potiri bonis; præsertim citra invidiam. Significatio illa miros habet natales; nempe قابط proprie est contractare quid, & explorare quam pingue sit. Facit huc illud Horatianum.

Invidus alterius rebus macrescit opimis.

وَأَوْدِي النَّاطِقِ وَالصَّامِتِ
Et perit loquens silensque. Id est opes qua vocales, ut pecudes, qua mute ac voce omni carentes, ut aurum, argentum & similia. Scholiastes
الناطق من الحيوان مثل بقرة وغنم وابل وسميت ناطقا لاصواتها والصامت الذهب والفضة والمتاع
Loquens sive Vocalis dicitur de bestiis, ut bubus, ovibus, camelis; quia vocem mittunt. Tacens autem notat aurum, argentum, suppellectile.

Confer Golium sub نطق locutus fuit, & صمت siluit.
وَالْبَالِدُ دَهْرَ الْمَوْقِعِ
Et rediimus per Fortunam adversam &c. Ab آل med. Vav, rediit, evasit, exitum & finem habuit, qua bonum, qua malum, est in 1 plur.
præt. رَدِينَا Rediimus, illuc tandem evasimus, eo sumus delapsi. موقع in part. 4. a وقع & quidem cum fragore, unde omnes significationes hujus verbi pendent lucemque capiunt. Est Hebræum ووقع, nam & Arabes dicunt عَنَ

لندهر الموقع والفقر المدقع التي
ان اجتذينا الوجي واغتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطور.

avulsus fuit ab illa re; aver-
tus est eam. וְפָרַח quid supplicii fig-
net, arduum est determinare.
Secundum originem suam sonat,
Cadere facere cum fragore. Id posset
referri ad *rupta in rotis membra;*
posset quoque ad *crucem ipsam.*
pass. part. 2 conj. speciatim
exponitur, *Malleo Contusus.* Ad
usum *Hariri* pertinet alia adhuc
Glossa, qua eadem forma designat
Obrutum & obtritum malis. In 4.
وقع *Cadere fecit in arumnam,*
quæ واقعة vocatur, participiali-
ter.

Et paupertatem
humili adfigentem. Verbum فقر *fre-*
git vertebrae. Infregit dorfum.
فقر Calamitas; quasi dicas *ver-*
tebras frangens malum. Media
Dammata hinc فقر *pauper fuit,*
tanquam *infractus dorfum ac ver-*
tebras. Hæc origo attenditur a pro-
fundissimo nostro Literatore, ad-
jecto vocabulo مدقع, quod est
part. 4. 2 وقع *inbasit, affixus fuit*
terræ; præsertim *Præ miseria ac*
paupertate. سوء In *Golio* ساء

quæ Glossa non
est conversa. Valet ea *male suffi-*
nere paupertatem, quum videlicet
vertebras illa frangens affligit humi,
affigitque.

الي ان اجتذينا الوجي
Illuc, ut Calceavemur urentis dolo-
re calculi. Insignis figura. Verbum
وجي in *Golio* est, *Laboravit ex*
ungula, eam attenuatam tritamve
habuit equus. Scholiastes clarius.
الوجي التوجع في باطن
القدمين من الحفا يشير
الي النعل بعد الحفا حتي
Vox ناء *notat*
dolorem in interiore parte pedum ex
discalcatione: significare autem vult
discalcationem venisse post usum
calceorum, ita ut male urerentur ac
dolerent pedes ambo. Discent hinc,
qui fixas & finitas amant notiones
quid Hebræis fuerit נגה, unde נגה
moeror, dolor, & נגה dolore affe-
cit. Proprie *ussit pedem calculis,*
scrupulis, asperitate. Inde *incussit*
scrupulos anxietatum, isque male
torsit ac divexavit. Sed hæc alias.
Præcedens اجتذينا *calceavimus*
nos, in 8. ab جذي, cujus
اجة

~~hanc affigente, ut scrupulis pedem urantibus calcearemur, & angore guttur præcludente nutrire, & dolorem ventris intus admooveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et~~

S 3

ocu-

اجتذبي exponitur انتعل cal-
ceum indutus fuit. Mirifice dictum,
Calceati sumus dolore laborantis ac
male usi pedis; quod innuit illum
nudi & laniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adhaesisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore præfocante.
Thema غذا ult. Vad & je est aluit,
nutrivit. Inde 8. nostra اجتذبي

nutritus fuit. Alterum شجي,

est actio tu شجي anxius moer-

tusque fuit. Proprie, Re aliqua in
gutturæ præfocatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, hærente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum غصا i. q. شجا

præclusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia præfocante quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjah Jahja ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

القصة tolleret e mundo hanc

præfocationem, hanc ærumnam præ-
focantem. Sic in formula solenni

اسخ لي غصتي Afig li Gossati,

qua auxilium petitur, Descendere
mibi fac quod gulam premit. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebræi per
גורן, non a גור, sed a גור. Vim
vocis nostræ, granditatemque si-
mul. figuræ sic explicat Schol.

الشجي ما يعترض في

الحلق يخنق به وبكني

هذا عن شدة الجال

والشجي ليس هو بغذاء

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة جاله

فقال انه انتعل ما لا ينتعل

به ويغتذا بما ليس بغذاء

Vox hæc notat quid existens in gut-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitose conditionis. Præ-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia & ærumna: attamen
eo usque proventus est in descriptione
miserrimæ suæ conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; & nutritum eo quod
nutri-

وطوننا الاجششا علي الطوي واكتبنا
السهاد واسوطننا الوهاد واستوطننا
القباد

nutrimentum non est. Potuisset dexterius adhuc emphasin declarasse, se calceatum fuisse eo ipso quod pedes laderet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque enecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris חם האכיל 1 Reg. 22: 27. Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et Esaj. 30: 20. נתן לכם לחם 1 Et dabit vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis לחם potest speciatim quoque signare præfocionem & angorem clausi gutturis.

Et pro *وأستبطنا الجوي*

ventris fomento sumimus cruciatum ventris. Eiusdem coloris est & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem dis-cruciat, ac interiore aestu consumeret; Vel Ardorem & aestum ventris ipsi fuisse unicum ventris fomentum. جوي

apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua fœtens.

Radix جوي Vehementi aestuavit amore, vel moerore. Male habuit animus, abhorruitve. Corrupta

fuit foetuitque aqua. Hicce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, الجوي فساد الجوف, و ما جشي به corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur Teblebi, qui مرض القلب Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus aestuat, & corrumpitur quasi cum quodam foetore. Præcedens استبطنا est 1 plur. præf. in 10. 2 بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. In ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ 2

بطن succreverunt, medium, intimum, partem interiorem, Ventrem notante. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loco. Commode Schol. imposedimus جعلنا في بطوننا Ventri nostro.

وطوننا الاجششا علي الطوي

Et complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiæ genio depromtum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissime famis ac inediæ. Supra jam adductus Te-

~~concordia perlinoramus infamata, & in depressis Vallium habitare-~~
mus, & Clitellarum penitus obliti foremus, & beatam prædica-
remus

Tebletii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي complicuit & in se convolvit rem, affinitatem habet cum روى nevit, glomeravit. In gratiam Philarabum illustrabo Glosas apud Golium sub طوي prostantes. opplevit puteum, quasi dicas complicuit. Item peragravit regionem, veluti complicatam ac permenfam. طوي Hamasa; ubi junctim insuper extat.

aliquid, sequente علي, Proprie latus suum plicuit super re aliqua. Alia metaphora istud طوي Plicuit latus suum super re, est eam celavit. Quin imo طوي Complicuit latus suum reperio quoque, pro gracilis ac tenui ventre praditus fuit, in Hamasa; ubi junctim insuper extat.

طيان طوي الكشح *

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طو pro طوي Tenuis, ceu plicabilis, ventre. Porro sequente عن a, valet aversus declinavit a re, quali replicuit se ab illa. Et alia structura, accessit confidendi, commorandive ergo, id est, applicuit se. Sequitur jam, dedita opera nihil comedit, quod est, complicavit Ventrem suum aut viscera, unde طوي Plicatus.

Plicatilis; &, qui studio nihil comedit. طيان & طوي Famelicus, روى ut dudum monui. Denique طوي iteravit, bis fecit,

quasi complicavit, plicando duplicavit. In derivatis طية, est modus plicandi, aut convolvendi; itemque intentio, propositum: ut طوية, conceptus interior animi. A complicando videlicet. In Hist. Tamerl. p. 385. وقد اضمر شرا كثيرا وطوي في باطنه قارا وقيرا

Jamque animo conceperat malum multum, & complicuerat in interiore sinu omnigenam picem. Aliam adhuc locutionem pervenuistam habes in طويته علي. Adag. Gol. p. 101. دلالة

الكتاب الثاني وتبنا الاقنات واستطينا
الحسين المجتاج واستطينا اليوم
المجتاج

Complicui ipsum super succo
suo. Plenum, طويت السقاء
Complicavi utrem super
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est eum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrafin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in conf. 9. infra. طويت

الحسين علي سغب خسا
Complicui viscera super esuritionem
totos quinque dies. Habes simul sing.
اچشاء, a rad. حشا media
Fav, replevit, farcivit.

وأكثرت الشها
Et pro collyrio oculorum illevimus
insomniam. Perfisit in figuris au-
daciofibus cumulandis. كحل
est illevit stibio oculos. In 5.

كحل stibio illitos habuit oculos.
8. nostra اکتحل idem. Ele-
ganter hinc dicunt لا اکتحلت
Non illitos habui oculos col-
lyrio contractionis palpebrarum; pro
ne momentum quidem dormivi, ne
nictu quidem oculi somnum percepi
eove sum recreatus. Scilicet ut
Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalefcente عين
consignant Arabes. Hinc
jam dignitas, gravitasque figuræ
nostræ elucet: ait enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سهاد
est ἀγρυπία talis, quum quis pe-
nitius dormire non potest. Radix سه
insomnis fuit. Vigilavit & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا الْوَهَادَ
Et consedimus in vallibus. Hoc
vero quid malæ portat miseræ?
permultum. Audi Teblebium,

الوهاد ما انخفض من
الارض ولا ينزلها الا
الضعفاء من الناس
الذين لا مداعة لهم

Wibâd vocantur loca depressiora ter-
ræ, quæ non habitantur nisi a pau-
perimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac presidii. Addit

Scholias. alter الوهاد
وطبنا لغيرهم حتي لا يري
فأمرهم

Conditionem existiam datam, ultimamque fate ut len-
 te nimis incursarent. Num jam liber aliquis & ingenuus est
 T qui

فعرانت فالس ناهم للضيف Fecerant valles
 domicilium ob inopiam, ut ne ignis
 eorum conspiceretur ab hospitibus.
 In Collibus & montibus nempe o-
 pulentiores domicilia figunt, tum
 ut tutiores sint, tum ut hospitalis
 ipforum ignis procul reluceat, mul-
 tosque alliciat. Ergo in vallibus
 residere miserrimum sordidissi-
 mumque. Ceterum وهاد est
 plur. fr. a وَهْدٌ terra depressa,
 cava, declivis; a وَهَدٌ stravis.
 وطن est 10. conj. a وطن
 consuevit alicubi, & diu moram
 traxit.

Et calca-

remus spinam asperrimam. Vel
 potius, Et tragacantham mollem
 & commodam reperiremus. Iterum
 Schema audaciuseulum. Radix
 وطاء, seu Elif mobili, ac
 radicali, est calcavit & quidem
 terram mollem ac planam. Inde
 etiam intrans. وَطَاء med. damm.
 est, Equabilis, expansus, commo-
 dus, mollis fuit locus, lectus. Inde
 in 10. استوطا mollem, commo-
 dumve comperit locum, lectum
 &c. &c. Ergo sensus est, tam
 asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summam &
 asperrimam miseriam, reputares mol-
 lem ac commodam præ illa, qua
 conficiabatur. اقفان Arbor acu-
 leata, Tragacantha, Proverbio
 celebratur, pro difficillimis asperri-
 misque rerum: & formula خراط
 القفان nodosam ac ineluctabilem
 signans difficultatem, proprie valet,
 Decoratio Tragacanthæ. Explicui
 pluribus in opere de defectibus L.
 H. In Sacris quoque via Spinis
 intersepta, vel spinetis aspera sub-
 servit pro figura calamitatis insu-
 perabilis.

وتناسينا الاقتان

Et obliti fuimus Clitellarum.

يريد انهم نسوا مركوب

المطايا لبعدهم عهدهم بها

مرجعوا الان يمشون علي

الشوك ويجدون وطيا

Vult dicere ipsos oblitos esse vectari
 jumentis, eo quod a longo usi non
 essent, sed redacti forent nunc ut
 super spinis ambulandum haberent,
 quas & molles reperirent. Sic
 Scholiales, non sine aliqua tamen
 confusione idearum, cui superior
 nota medebitur. تناسي est 6.

conj.

المتاح هل من جر آس او سمح
مواس فوالذي استخرجني من قيلة لقد امسيت
لخا

conj. Verbi ^{נשח} oblitus fuit, ^{אقتان} Alterum ^{اقتان} est plur. fr. a
^{قند} Lignum selle camelinae, seu
clitellarum. ^{خشيب الرجل} خشيب الرجل.

^{واستطينا الحين المجتاح} واستطينا الحين المجتاح
Es beatum censeremus exitium ra-
dicitus perdens. Primum est 10 conj.
^{طاب} bonus, jucundus fuit,
unde ^{استطاب} jucundum censuit
aut ^{جاد} predicavit. Tertium in part. 8.
a ^{جاد} med. Vav, eradicavit,
in 4. & 8. ^{perdidit} perdidit, exitio dedit,
ab eradicando, unde ^{حين مجتاح} حين مجتاح
exitium eradicans concinne hic po-
situm. Idem putem cum ^{جاد} جاد
abrupit, exeditve fluxus terram.
Eam secundariam duco notionem,
a primaria cum impetu erumpendi
& inundandi, quam Hebraeorum ^{מג} מג
continet.

^{واستطينا اليوم المتاح} واستطينا اليوم المتاح
Et lentum censuimus diem fatalem.
A ^{بطو} بطو Tardus, lentus fuit, in
10. conj. nascitur Tardum segnem-
que judicavit. ^{متاح} متاح part. 4. pass.
^{تاج} تاج med. Vav & je potissimum,

determinatum ^ع definitum fuit quid,
suo modo ac mensura. Hinc ^{اليوم} اليوم
^{المتاح} ^{η πεπραμμένον} η ^{المتاح} المتاحة.

^{هل من جر آس} ^{Estne ex} Estne ex
ingenuo, medente? Sic ad verbum,
pro ^{estne} estne aliquis ingenuorum, qui
medeatur? Advertatur usus ele-
gans præp. ^{من} من, ^{מן} מן, etiam in
Bibliis occurrens. ^{חר} חר est Li-
ber, ingenuus. Origo pendet a
^{part.} part. ^{גר} גר ^{גר} חר ^{גר} חר
servore sub ^{גר} גר ^{גר} חר ^{גר} חר
pres. in 1. pro ^{גר} גר ^{גר} חר ^{גר} חר
ult. ^{גר} גר ^{גר} חר ^{גר} חר
Chald.

^{او سنج مؤاس} او سنج مؤاس
Aut ex munifico, solatium præbente.
Constructio continuatur per ^{من} من.
Ab ^{اسا} اسا sanavit, in 3. existit
^{pro} pro ^{السي} السي solatus fuit;
præsertim munere aut beneficio.
Ejus part. ^{مؤاس} مؤاس pro ^{مؤاس} مؤاس
Præcedens ^{سمح} سمح Beneficus, li-
beralis &c. proprie est enodis, fa-
cilis-

qui medeatur, aut munificus, qui soletur? per enim
Eum, qui me Kaila profapium fecit, frater sum factus egesta-
ti,

T 2

cilisque ad donandum, con-
donandumve, unde & mitis ac ele-
mens exponitur. Potest etiam læ-
tum signare, quæ metaph. He-
bræis præsertim trita, quamvis
nec superiores illas sermo Biblicus
ignoret, subm. Supra jam com-
monui.

فوالذي استخرجني من قبيلة

Per sane Eum, qui me oriundum
fecit e Kaila. خرج exivit, usur-
patur pro natus, ortus est; ut xy.
Ejus io. استخراج extraxit, de-

rivavit, hic valet fecit genus du-
cere. Harum notionum nulla men-
tio apud Golium, ut nec aliarum
bene multarum, quas sola libro-
rum lectio suggerere potest. Jactat
hic Abuzeidus, sese Gassanidarum
e sanguine descendisse, nam ut
Schol. tradit, قبيلة هي ام الاوس

والخزرج وهي بنت الريم
الغسانية وانتسابه هذا القبيلة
كانتسابه قبل هذا

Kaila est Mater لاقبال غسان

Ausi & Charzesji, Filia Arkamis,
Gassanidarum e stirpe. Itaque quod
genus referat ad banc Kailam, est
quod ante jam genus cum referre
vidimus ad Principes Gassanidas.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc Sa-
sanidas nunc Gassanidas proavos
jactat. Hujus Kaila mentio fit
apud Golium in voce اوس
quod est nomen tribus Arabie fe-
licis, cujus primus pater Aus filius
Kaila fuerit, & frater Alchazrezji,
a quibus duobus prodierint الانصام
live Adjutores Muhammedis. Lege
ex Scholiaste meo Alchazrezji. Ab
hac Kaila, nobilissima Gassanida-
rum propagatrice Kailensis titulus
inditus est confessui nostro.

لقد امسيت اخا عيلة

Profecto factus sum Frater pauper-
tatis. امسي est 4. conj. 2 مساء

ult. Vav, cujus derivatum مساء
notat vespertinum tempus. Inde
in 1 conj. venit vespertino tempo-
re: & in 4. Fuit evasitque vesperi,
& absolute, Fuit, evasit infelix.
Nempe ut اصبح Fuit evasitque
mane, usurpatur generalius pro
evasit, præsertim in lætis & auspi-
catis rebus; sic nostrum امسي

pro evasit adhiberi amant, in tristi-
bus & inauspicatis. Porro عيلة
egestas, a عال med. je, eguit;
Frater paupertatis, quid adferat
ex Arabismo, docet Teblebius ad
Conf. 5. in quo est اخو سغلي
Fra.

لَهَا عَيْنَانِ لَا يَمْلِكُ بِسِيَّتِ لَيْلَةٍ • قَالَ
الْحَارِثُ بْنُ هِشَامٍ فَلَوَيْتَ لِمُعَاقرِهِ
وَلَوَيْتَ الَّذِي اسْتَبْطِيطَ فَقْرَهُ قَابِزَتِ
لَهُ دِينَارًا وَقُلْتُ لَهُ اخْتَبِرْنَا إِنْ
مَدَّحَتْهُ نَظْمًا فَهُوَ لَكَ حَتْمًا
مِنْ غَيْرِ اتِّخَالٍ وَإِنِّي يَنْشُدُ فِي الْحَالِ
مِنْ

Frater peregrinationis, ubi ait *fuit*, ملך, A. bat med. je, est
العرب نقول اخو كذا لمن *penus, alimentum*; unde
يلانزم ذلك الفعل كثيرا *commeatu noctis. Quantum uni tantum nocti exigendae sufficit.*

فيقولون اخو الحرب اي *Et condolui*
Arabes dicunt Fratrem *فَلَوَيْتَ لِمُعَاقرِهِ*
rei illum, qui in actione aliqua assiduus: sic Fratrem belli vocant, qui creber est in eo. In Conf. 13. اخو
summa ejus egestati. Tene-
riori affectu commotus fuit. معاقر
Frater suspicionis, est multum suspiciosus, vel vanis opinionibus indulgens. Et اخو البت
apud Golium comparet sub formula
Expleat Deus inopiam ejus. Proprie Obsrnat
Frater tristitia ibidem. In Hamasa
resarciat Deus infractioes verte-
Frater molitiei vel
brarum ejus, ut supra vim radice
submissiois. Talia infinita genius
in vertebra infracta, & egestate
linguae admittit. Sic Jobus sese
vertebram frangente jam aperui.
Fratrem verminantis putredinis facit, quum Cap. 17. cam
Est autem معاقر plur. fr. a forma
appellat suam sororem. معقرة, quam Lexica omifere.

لا يملك بيت ليلة *Qui non*
possidet victum noctis. ملك inter
alia possedit ut dominus, compos *Et inclinatus fui ad eliciendas rhythmicas vertebrae ejus. Firmat Lin-*
guæ

si, qui ne quidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, misoratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhytmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus eum adjeci, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus Haririus, quod dixi de Origine egestatis sub *فقر*, atque *فقير* nostro, *Fakyr*, *egeno* *infractis* vertebris *jacenti* attribuit *فقر* *Fikar*, *Vertebras* ele-

gantissime *nexas* *rhytmorum*, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est *Fikar* plur. fr. a *فكر* *Fikrah*, *Vertebra*, & *Monile* *vertebratim* *confertum*. Inde porro *Articulus* *elegantior sermonis*. *Similiter* *desinens* *periodus orationis*. *Rhythmus*. Præcedens *استنبط* *inf. 10.* a *نبت* *scaturivis* *aqua*; unde *استنبط* *elicuit*, *evocavitque* *tanquam e* *scaturigine*, *ac viva* *vena*, *scientiam*, *ingenium*, *poesin* &c. &c. Cum *لوي* *convenit* *Hebr.* *לוי*, *cujus* *potestas* *minus* *dextre edita* *fuit* *hactenus*. *Arabibus* *proprie* *est* *flexit*, *plicuit*, *torfit*, *per* *diversas* *metaphoras* *quaqua* *versum* *sese* *inflexens*. *Hinc* *jam* *לוי* *est* *circumplicari*, & *arctissime* *illigari*. *Alio* *adspectu* *illigat* & *obligat* *nexu* *ar* *alieni* *creditor*; *obligaturque* *debitor*. *לוי* *est* *serpens* *contortuplicatus*. *לוי* *est* *opus* *nexile*, *plexile*, *tortile*.

At ille tibi *decreto* *judicis* *est* *assignatus*. *Thema* *est* *Firmum* & *irrevocabile* *effecit*: *judicaturam* *exercuit*. *Inde* *deriv.* *حتم* *plur. fr.* *حتم* *est* *decretum* *judicis* *firmum* *ac* *irrevocabile*; *quod* & *حتم* *vocat* *Arabsjades*. *Autumem* *a* *חנן* *signavit*, *obsignavit* *notionem* *illam* *ortam* *esse*, *quod* *חتم* *alias*. *Utique* *ab* *obsignando* *quoque* *commodissime* *deduci* *potest* *altera* *illa* *potestas* *inspirandi*, *quæ* *est* *sub* *חتم*.

فانبري ينشد في الحال *Et* *occeperit* *canere e* *vestigio*, *vel* *ex* *tempore*. *A* *بري* *asciavit*, *præsecando* *aptavit*, *est* *in* *7.* *انبري* *idem* *quod* *اعترض* *occurrit*, *obviam* *ivit*, *prævertit*, *ut* *Schol.* *exponit*. *Apud* *Goliūm* *habes* *contra* *ivit*, *opposuit* *se*. *Latissime* *patet* *usus* *verbi*, *crebro* *in* *Confessibus* *hiscæ* *recurfuri*.

من غير اتحال *Absque* *ut* *alienum* *sibi* *carmen* *arrogaret*.

الكرم به اصغر. راقب صغرته *

جواب افاق ترامت صغرته *

ماثورة سمعته وشهرته *

قد اودعت سر الغني اسرته *

وقامرن نبح المساعي خطرته *

وحببت

garet. A attribuit alicui, & quidem falso, dictum, carmenve alterius, est in 5. & 8. conj. sibi falso arrogavit tale quid. A Schol. declaratur per ادعاء في

شعر غيره انه لنفسه jactare carmen alterius a se ipso esse factum. Est notio haud dubie secundaria, cujus origo satis obfcura.

Peragratorem جواب افاق

regionum, eleganter vocat nummum aureum, a جاب med. Vav, secuit, & in metaph. pervasit regiones. Forma hujus adjectivi non est in Golio; adfert ea frequentiam & intensiorem, ut sit qui multum secut, peragrat, regiones.

Longum cujus ترامت صغرته

est iter. A رما, jecit, in 6. semet projecit. Id hic valet تباعد Longius abfuit, ut Scholion habet.

غريبة وسفر est صغرة absentia, & iter. Nihil horum in Lexico.

اودعت سر الغني اسرته

Insinuant arcanum divitiarum lineamenta ejus. Argute dictum.

سر Lineamenta a sing. اسرة Linea in fronte, aut

vola. In lineamentis honestæ ac speciosæ frontis, est quod se statim commendet, atque insinuet. Sic aureus nummus semper & ubique habet quo se commendet. Sed و د ع commendavit in 4. a و د ع etiam valet deposuit; arcani quid credidit. Hinc jam venuste ait Lineamenta nummi aurei arcanum opulentia commendare apud omnes, quibus adfulgere dignatur. Errare videtur Schol. qui سر cepit pro Optimum rei. Sane

سر

ter. E vestigio inque se cunctis occiepit, non sane plagio
sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis cujus fama & præsentia est :
Profecto insinuant arcanum opulentiae lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم *est prestantissima pars*
 الوادي *est potior*
meliorque locus vallis; Sed arcanum
divisurarum plus habet acuminis;
 nisi quis ex accipit utramque no-
 tionem conjungi malit.

وَقَامَرُنْتَ نَجَّحَ الْمَسَاعِيَ

خطرته Et expedit felicem succes-

sum negotiorum cogitatio ejus. Ver-
bum „ö ienxit unde in 2. c. 1. ö

constellationi felici affignatum. Ea
vis hic attenditur. Eius actio قوله

est felicior siderum *Conjunctio* ;
Constellatio *causa* .

Dominus fausta constellationis est
Titulus magnorum imperato:

rum, quibus orbem subiugandum
felicia addixere *signa* coeli. Hinc

Tamerlanes eo quoque sese infig-
nivit apud *Arabsjad.* p. 19. Confer

Herbelot. in Timur. نَجَح act.
verbi نَجَح prosperare evenit res

مساعدة plur. fr. 2 مساعى

conatus, studium laudabile. Thema
 , se intendit, studuit, operam

dedit. خطرہ Cogitationem verti,
 quantum & per Vibrationem con-

quavis & per vibrationem coll-
vertere licuisset. Non extat hæc
forma in *Golio*. sub eius *rad.*

خطر vibravit, sursum deorsum
motitavit, in dextram sinistramque

jaclavit. Inde خطر ببال

vibravit in mente, i. e. *jussit animum cogitatio*. Absolute etiam

خط *incidit in animum.* Unde
jam 8 خط *Cogitatio vibrans ve-*

luti in animo. Sic sæpe *Algazalius*;
cuius est phreſis x hā cū a

mora eorum sive vivendi tempus,

*Ps. 90. Non damnarem tamen
hic primigeniam vim vibrationis.*

percommodam fane in aureo num-
mo qui nutu, niſtu, vibramine suo

omnia felicissime expedit.

Et amabilis est ad homines candicans

macula

والتصنيف اليه الاسم عثرته *

كاننا من القلوب نقرته *

به يصول من حوته صرته *

وان تعانت او توانت عثرته *

يا جبذا نضامته ونصرته *

وجبذا مقبانه ونصرته *

كم

macula frontis ejus. Ab حبّ
Amavis, in passivo i. forma per-
fecta est حببت Alterum غرة
a Alba fuit facies, macula can-
duit frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus nitore
splendoremque. Inde familie
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustris. melior splendidiorque pars
supellectilis. Nova luna splendor &c.
&c. &c. & ipse mensis; ut in Hist.
Tim. 229. 365.

كاننا من القلوب نقرته *

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نقر excavavit,
cavando sculpsit, perfodit
rostris, perforavit, نقر, præbet
نقرة cavernam, vel potius cavi-
tatem parvam ac rotundioram,
itemque Liquatum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

Bene Schol. البقرة القطعة

المسبوكة من ذهب او فضة
قبل ان تطيع منها الدراهم

Vocatur Nukra particula fusa auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Eutyph. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi procusi, e
cordium humanorum substantia
liquata essent.

به يصول من حوته صرته *

Eo ferax est, cujus comprehendit eum
crumena. Radix صال med. vav,
saviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo צור, unde צורה
profundum vehementius æstuans, &
saviens. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Hujus fut. 1.
3. fam. حوت Alterum يصول
præ. i. ab جوي idem quod

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
Eo ferocit, cujus crumena eum clausurit.
Sin evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
O quam gratus redit illo fulgor, illa nitens pulcritudo!
O quam gratæ opulentitates ejus & opitulatio!

V

Quot

^u comprehendit, continuit, intime complexus fuit, quæ etiam fuit primigenia potestas ^א & ^א apud Hebræos; quibus vita dicta, quod naturam contineat, nec dissolvi patiat. Alibi jam tactum. ^א Crumena, locus, panniculusve in quo pecunia nodando, ligandove, reconditur, ^א ^א strinxit, nodavitque crumenam, ^א.

וְאִן תִּגְאֵן אוֹ תִּוָּאֵן עֵתְרָה

Quod si evanuerit, aut tardaverit nitor ejus. ^א evanuit, periit.

Eadem potestate 6 conj. ^א hic

donatur, quum apud Golium tantum transitive sit invicem delere ut in bello; ex 4. conj. apud Algazalium reperio ^א ^א etatem

suam consumpsit. Ergo ^א decrepita etate & caducus fuit in eo,

מִן פְּנֵי עֵמֶר

cujus etas evanuit. In Psalm. 90: 9. ^א eodem sensu. Apud Alga-

zaliū est ^א ^א Senex

decrepitus, evanescens. Apud Arabes æque ac Hebræos latius tamen patet Radix, cujus diversos adspectus per omnia nondum assequor. Est etiam in 6. conj. alterum ^א ^א,

a ^א ^א torpuit languitve segnis,

deses fuit; unde ^א ^א inf. 6. mora,

cunctatio omnis, ac cessatio in officio. Ultimum ^א ^א Scholiasti est

^א ^א propinquitas, confortium. Hæc est ea notio, quam Golius expressit per progeniem,

familiam, socios, a ^א ^א stirps,

origo. At ^א ^א etiam est crenata superficies, ^א ^א nitor rei cujuscunque,

a verbo ^א ^א tremuit, tremulum vibravit; quam vim hic attendendam esse arbitror, nummo aureo apprime quadrantem.

يَا حَبْذَا نَضَارَتَهُ وَنَضْرَتَهُ

O quam gratus fulgor ejus, ^א ^א pulcritudo nitens! ^א ^א Nitore fulsit,

floride

وكم أفتى به استتبت امرته *

ومترف لولاه دامت حسرتة *

وجيش هم هزمتة بكرة *

ويدي قم افترته بدرة *

و

stiride pulcher fuit, leto vivit, dat utrumque hoc vocabulum, & illustrat originem et *quum letum germen, ac surculum floride pulchrum denotat, ac cum non sub eadem figura usurpatur. Prius hibia monente Te-* *blabio من حب وذا* *compositum est: ex حب amor, و* *pron. demonstr., ut sit laudantis dicere* *hibia O amabilem rem! ac contra improbantis* *لا حيزا In Camus enotatum quoque verbum* *قال حيزا pro تحيز* *dixit o amabilem rem!*

Dives opulencia ejus.

Bene Schol. يقال يغني

مغنياك اي ينوب منابك

ويقوم مقامك ويريد انه

ينوب عن الانسان

بالمضايق وينصرة

Dicitur *ענה מענה, pro explebit vicem tuam, וני tuum tibi locum* *exhibetur; sensus autem est nummum*

expleat pro homine omnia, in necessitatibus, eumque adjuvare. Idem Ecclesiaste eodem hoc verbo inculcatum *הכסף ענה את הכל Argentum respondet omnibus. Liqueet* *significationes opulencia, divitiarum, & utraque & expletissima utilitatis traxisse a ענה ref-* *pondere. pro مغناة & مغناة* *efferre licet, suntque hæ formæ, tanquam* *infin. irregulares + conj.* *وكم أمر به استتبت امرته*

Et quot negotia, quorum hujus ope demum recte administratur provincia. امر Imperii commissi præfectura, provincia, ab امر. *Extenditur ad omnem administrationem; & nonnunquam completitur rei, quam quis suscepit, accessiones atque incrementa fructuosa. Præcedens verbum est io. a*

secuit; unde استتبت paratum ac recte dispositum fuit negotium; quasi bene sectum dicas.

ومترف لولاه دامت حسرتة

Et quot beatis, nisi hic foret, perpetuum

Quot negotia hujus recte congruat nutus!

Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!

Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!

Quot plenas Lunas detrahit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! و مترف & alio in opere deducetur.

positum pro وکم مترف Et و جیش هم هر مته کثرت

quot beatorum. Est autem part. pass.

4. a قرف bonis commodisque vi-

tae affluxit, vel iis fructus et letatus

fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum

reddidit nimia commoditas vita, An

hinc repetendum diu quæsitum,

nec dum inventum etymon תרפין

תרפין, quasi-diceres Fortune com-

modioris praesides & Largitores?

comp. ex לו, لا, non, & لولة

ille. 3. דאמא 3. præ. 1. a דאמא media

Vav, perennavit, quievit. حسرة

Suspirium præsertim defecti viribus,

ab حسرة apud Golium sign. 7.

suspiravit. Secunda sign. erat, lassus

fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit

defecitque visus. Hæc & alia quæ

Arabes sub حسرة admiserunt,

sunt deducta a fonte primigenio,

quo حسرة البحر Refluxit et de-

crevit mare dicebatur, teste Tebri-

zio ad Hamasa, qui adfert حسرة

البحر ان انضب الماء عن ساحله

Mare حسرة, quum decrescit aqua a

littore ejus. Hunc usum habes Gen.

8.3. וחסרו המים. Quomodo hinc

diversæ fluxerint metaph. nec ob-

scurum erit exercitatis ingeniis,

Et quot exercitus curarum in fugam

dedit impetus ejus! A جاش

ined. je, Effervuit bullivitque olla,

Æstuavit mare et c. est جاش

Exercitus, vel a fervido impetu,

vel quod eo late campi fervere vi-

deantur, ut Virg. ait. Etiam media

Vav enunciatum fuisse hoc thema

docet جوش Cor, a جاش

vehementius commotum saluit cor,

æstuavit animus; ac proinde جاش

astuationem pulveris reddend-

um esse autumo Job. 7. Potro

Exercitus curarum bonum schema.

Cur, a Tabescendo, חסר.

Fugatio quæ est in هزم, est no-

tionis secundariæ, a primaria fran-

genti aridum quid, cum strepitu et

fragore; unde profligare, clade ad-

ficere, fractum, fustumque, fugare

hostem. كسر impetus unus, &

irruit. كسر

و ندی نم آنر لته بدرته

Et quot lunas plenas descendere se-

cit lunata et splendida hujus facies!

بدی

وَمُسْتَشْيِطٌ تَلْطِي جَمْرَتَهُ *

أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَأَنْتَ شَرَّتَهُ *

وَكَمْ أَسِيرَ أَسْلَمْتَهُ أَسْرَتَهُ *

أَنْقَذَهُ حَتَّى صَغَبَ مَسْرَتَهُ *

وَحَقَّ مَوْلِي أَبْدَعْتَهُ فَطْرَتَهُ

لَوْ لَا الْبَقِي لَقَلَّتْ جَلَّتْ قَدْرَتَهُ *

أَكْد

بَدْرٌ لَيْلَةُ التَّمَامِ
Luna perfectionis, est

Luna pleno fulgens lumine 14. nocte
A نزل descendit, fluxit, 14, in
4. est انزل. Luna plena descen-
dere facta, e coelo, est Vir excellens
e culmine honoris ac gloria detractus.
Isto veneficio pollet incantator
nummus, ejusque بدرٌ 8 facies,
oculus, Luna instar plenae refulgens.
Sic omnino vertendum; nam quod
Schol. capit pro مبادر 8 festina-
tione, vel etiam pro عشرة الاف
درهم Decies mille Drachmae lan-
guet. بدرٌ 8 est acute 8 promte
videns oculus: a celeritate ait Golius.
Fieri potest, sed malim a Luna;
nam ipse mox subjungit, etiam
nitens 8 pulcher oculus instar Luna.
Talem oculum facete tribuit noster
nummo aureo. Ipsum illud pondus
decies mille drachmarum ita quoque
dictum fuit quasi Oculus plenae in-
star luna renidens.

وَمُسْتَشْيِطٌ تَلْطِي جَمْرَتَهُ

Et ira inflammata, quorum arserat
pruna. Constructio per كَمْ

Quot adhuc continuatur. شَطَا

adustus fuit med. je, in 10. exar-
sit ira, unde part. مُسْتَشْيِطٌ

hic absolute est غضبان iracundus.

Ei figurate datur جَمْرَةٌ pruna,

id est شِدَّةٌ غَيْطٌ vehementia ex-
candescit; quæ pruna flammam

emississe dicitur, id enim proprie لَطِي

in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum

لَطِي Ladan est ignis flammans, &

nunnatione abjecta Lada καλ' 8 8
infernus ignis.

أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَأَنْتَ شَرَّتَهُ

Quos Clanculum allocutus nummus

est, sic ut emollitus sit acris impetus.

Facetissime Nummo tribuitur,

بَجَا clandestinum colloquium

*Quot ira inflammantes, quotumpruns exarserat,
Clandestino impertitit alloquio, eorumque emollita est vehe-
mentia!*

*Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!*

Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!

*Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.*

V 3

Quot

a نجا communicavit arcani quid.

Illuc collineat quoque اسسى

4. conj. a سر affectit in umbilico,
quod hic valet اخفى occultavit.

Tertium لان a لانت med. je,

Lenis, mollis, placidus fuit. De-

nique شره a شره malus fuit, hic
non tam malitiam signat, quam
acrem impetum & ardorem, quem
& suspicor priorem malitia, ac
improbitate, quæ ab impetu sein-
tillante commodè deduci posset.

وكم أسير أسلمته أسرتة

Et quot captivos quos prodiderat
cognatio ipsorum. اسسى

Vinctus, ab اسسى vinxit,
arctè constrinxit & colligavit. Inde

& أسرة necessitudo, cognatio, ne-
xus propinquitatis vel affinitatis. A

سلم in 4. obscuriore flexu
enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Golius, تركي

ut Scholiastes meus. explicat. Duc-
tum est ab اسلم pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

أنقذه حتى صغت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset
eorum gaudium. Verbum نقن

Liberavit, diremit alterum ab al-
tero, e fovea eripuit. Item intrans:
evasis; cujus derivatum نقن

salutem omnem & incolumitatem
signat. Origo mihi haud dum satis
perspecta. Eadem Liberandi vis in

2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum
صغى est fam. prat. a صغى

clarus, defecatus fuit liquor; sudus
fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-

licitas, lætitia. مسرة Latitia est

a سر Hilarem letumque reddidit;
proprie affectit in umbilico, ni fal-

lor.

وَجَفَّ مَوْلِي أَبَدَعَتَهُ قَطْرَتَهُ

Et jura Domini, quæ noviter pro-
duxit creatio hujus? جقق

pn jus, statutum. مولي Rex.
Dominus

ثم من بعد ذلك من بعد ما وجد
وقال انما هذا خير مما وعد
وسمح خيال له من بعد فليد
الدينار اليه وقلت خذ غير ما سوف
عليه

Dominus. Herus, a ولي praeis, administravit. Habet adhuc alias notiones, quae omnes pendent a primigenia potestate pervinendi & spectandi ad aliquem. Monley, titulus principum in Africa, est nostri. مولى porro, 4. a بدع, est novum & inusitatum quid produxit, primus excogitavit & commentus est, in bonum, in malum. Denique فطر creatio, sive modus creandi, a فطر incepit, auspicatus est; primum & recenter fecit quid, speciatim, creavit, produxit. Hæ notiones ortæ a findendo. פרי ראש primogenitus apud Mosén, proprie auspiciū fissi primus & aperti uteri. Pulchra circumlocutio. Quum autem Nummo aureo hic datur فطرة Creandi, ac e nihilo producendi vis, quoddam quasi Numen ei inesse dicitur.

لَوْلَا التَّقْيُ لَعَلَّتْ جَلَّتْ قَدْرُهُ

Quod nisi pietas, sane dicerem Maxima est potentia ejus. Non Regnam videlicet tantum, sed & Deam Opt. Max. faciunt mortales Sa-

eram illam pecuniam. Ellipsis, si non Timor, pro, nisi Reverentia, pietasque in Deum impediret. تقى

Verbum cum The radicali forinatum ex 8. وقى. cavuit, custodivit se purum ab omni inquinamento, unde اتقى caste pureque

coluit Deum. Hinc تقى Timens Deum, abstinens ab omni malo. تقوى & Abstinentia a malo, Timor Dei. Hac religione præpediri se ait, quo minus dicat جلت Maxima est

potentia Nummi. Respicitur ad Epitheta summi Numinis عز

que Nomini الله solent annecti, solenne enim est Arabi-

الله & الله تعالى bus efferre عز pro Deus Optimus

Maximusque. Istud جل diversos

habet significatus qui paulo longius deflectere videntur ab Hebræo.

Utique Magnus & illustris fuit. Item annosus evasit; exulavit, &

alia

Beinceps manu protendit, postquam eum extulisset, & Representat, inquit, ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, dixique, Capias eum haud quaquam invita animo donatum: quem

alia, parum respondent ^{volvere} quod est in גלגל. Ut tamen Hebraeis גלגל est propter te, sic Arabibus من جلالك, & من اجلك Respectu tui. Iterum ut Hebraeis גלגל est sterco globosum animalis, sic nostris جلة

& verbum جل Collegit sterco camelinum: Utrumque a volvendo derivandum. Jam vero Volvuntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Golium; & evolvuntur e suis sedibus qui exulant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediam.

بقدر ما أنجبه

Postquam extulisset eum, nempe nummum. نجون manifesta, clara fuit res, נגן, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. נגיד Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extulit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abuzeidus dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula انجن دعوتہ promissime respondit vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendis, postquam tam prompte respondisset provocanti. Hebraeis נגיד indicavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a נגד coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietas, & princeps potestas thematis נגיד.

انجن حر ما وعد وسح Representat ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes quum tonuit. Duæ sententiæ, quarum alia simpliciter, alia figurate enunciata, eundem feriunt scopum, nemini non patentem. نجر perfecta fuit res, promissio representata; in 4. promissa exhibuit & complevit. حر

Liber ingenuus, supra illustratum. وسح est נגד effudit largiore fluxu, cujus derivatum سح pro epitheto Nubis subservit, quæ pluviam largiter fundit, atque etiam absolute potest usurpari. خال proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonumve

عَلَيْهِ وَوَضَعَهُ فِي فِيهِ وَقَالَ بَارِكِ اللَّهُمَّ
عَلَيْهِ ثُمَّ شَمِرَ لِلْإِثْنَاءِ بَعْدَ
تَوْفِيَةِ الْبِنَاءِ فَنَشَاتَ لِي مِنْ فَكَاهَتِهِ نَشْوَةً
غَرَامَ

*namve pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim fulgur delig-
nat. Scholiaſtes خال* exponit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

*Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam. Nempe per
tonitru & fulmen; nam Radix
خال med. je, imaginatus fuit,
in 2 conj. exponitur tonitru ac ful-
mine praevio pluviam praemonstravit
ac promisit nubes. In 4. habes خال
Respexit ad speciem rei, pecul.
Vidit ad pluviam esse dispositam nu-
bem. Pulcra etiam locutio, خال*

بـه خال من الخير

*Conspexit in eo indicium, signum-
que boni, id est indolis ac virtutis
praeclara. Vides hinc cur خال
etiam declaratur apparens bonum;
& quo sensu خيل fit, De quo
bona concipitur opinio, aut cujus
bona apparet dispositio, ad omne
genus officiorum, strenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator &c.
&c. quales Hebraei erant מנשי
חיל. Alias convenientias Hebraei
חיל cum خيل Arabum alibi exe-
quar. Ultimum مرعد, رعد,*

*tonuit, supra quoque declaratum,
& tantantis Nubis emblema, in li-
berali pollicitatore, expositum.*

خَذَّةٌ غَيْرُ مَأْسُوفٍ عَلَيْهِ

*Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit Haririus.
لسف part. pass. 1. ab اسف
doluit, tristitia affectus fuit. Confert
Golius געב Hebr. & Chald געב
Sed cur non potius אפך ipsum?
significatu illo secundo tristitia
quem sumere potest, quatenus
dicitur נאסף שמחה וייל Esaj. 16:9.
Vulgo ablata est letitia געב exultatio.
Elegantius obscurata est, & condita
veluti nube, prout sol dicitur אפך
colligere, retrahere domum, &
condere, atque obscurare lumen
suum. لسف ergo Arabibus nubi-
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim tristitia, partim
ire & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه
ad verbum sonat, super quem ne-
motristatur, nempe nostrum, neque
ego donans, neque tu donatus.
Possis & laxiore sensu habere pro
epitheto Nummi, quem mortales
omnes exporrecto vultu excipiunt,
conspiciuntve. Prius malim.*

وقال

quam ille ori suo inditum solenni benedictionis formula adfecit. Dein accinxit se ad discedendum, postquam cumulate gratias egisset; atque suborta mihi fuit ex facetiis ejus ebristas

X

male

وَقَالَ بَارِكْ أَكْثَرُ عَلَيْهِ
Et dixit; Benedicās, o Deus, illi.
Golio videtur ortum ex
Poffet etiam fingulare esse,
cum servili, ut in
&c. &c. Usurpatur plerumque in
votis. Est etiam jurantis, ut
A-bulphar. 182. Per Deum,
ita est:
ثُمَّ شَمَّرَ لِالْتِنَاءِ بَعْدَ
Tum accinxit se ad
discedendum, postquam cumulate
gratias egisset. Plena phrasis est
Laciniam suam sustu-
lis aut substrinxit, quæ crebro
occurrit in Hist. Tam. Ut p. 14.
فَشَمَّرُوا ذَيْلَهُمْ وَتَرَكَوْا فِي
مَكَانِ خَيْلِهِمْ وَاسْتَعْمَلُوا فِي
نَيْلِ مَرَادِهِمْ لَيْلَهُمْ
Et substrinxerunt laciniam suam,
relictisque certo in loco equis, adhi-
buerunt, ad exequenda destinata,
noctem suam. Et p. 95. وشمروا

للغسان ذيله Et substrinxit ad
graslandum laciniam. Et p. 213.

فليشمروا للقرار او للفرار الذيل

Itaque substringat vel ad standum,
vel ad fugiendum, laciniam suam.
Nempe etiam in fuga usurpatur
illa substrictio laciniae. Sic pag. 136.

وشمروا للهربمة ذيله

Et substrinxit ad fugam laciniam
suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur
etiam شمر عن ساقه

substrinxit a crure suo vel tibia;
supple laciniam. Egregie Tebrizius

العرب تضرب ad Hamasa.

المثل في كشف الساق

وذلك ان الرجل اذا اراد ان

يمارس امرا شمر ذيله

Arabes proverbialiter usurpant Nu-
dationem tibiae; quia quum quis
aggreditur opus aliquod, substringit
laciniam suam. In Hist. Dyn. p.
376. extat, quod & ansam, &
vim figuræ indicet, Quumque
tanta sibi arrogaret, in minimis e-
tiam eorum, qua tractabat, defi-
ciebat, prout poeta ait.

يشمروا

هسرام واستسهمه ساسن سلسسي ليتناني اغترام
فجرتن اخر وقاسنت هل لك ان
تذمه

يشمر للبحر عن ساقته ويقمره الموج في الساحل *

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
fus, diligens, promptus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxit se, succin-
xit se, live ad agendum, live ad
cavendum. Atque hæc quidem vi-
detur antiquissima indoles שמר
ut in Originibus latius exequar,
consensu concentuque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فنشأت لي من فكاهته

نشوة غرام Et orta mihi est ex fa-

cetia ejus ebrietas mala cupidinis. A
festivus, facetus, fuit, est

فكاهة infin. suavis ex prompta

نشأ est act. verbi نشاط

ult. Vav & je, percepit antram u-

dooremve rei, speciatim vini, unde

5. signif. Viso captus fuit, ebrius

ovavit, flore Liberi videlicet largi-

ter adstratus. Transfertur etiam

نشبي ad explorationem nuncii,

alteriusve rei, quæ sit quasi antra-

naribus tracta, Odoreve percepto.

Hæc est Origo Helrai נחם, in
tentando, explorandoque pertriti.

Apud Arabes forma نشييل

consedit in eo qui explorat, ac per-

tentat nova; ut forma نشيوان

in eo potius, quem odor vini adfla-

vit inebriavit. Hinc ebrietas ma-

la cupidinis, نشوة غرام,

polita pro inconsiderata & nimis ca-

pida largitione. Est nempe غرام

affectus animi nimis cupidi deditive.

حب الانرم معذب للقلب

Amor adfixus, عذب discrucians cor.

Radix غرم obstrictus, obnoxius,

obaratus fuit.

واستهلت علي ليتناف

Et apparuit super me an-

spicium obarationis. Clarius expli-

cat mentem suam. اغترام

ab eadem rad. غرم in inf. 8. jam

notat aris alieni contractionem, &

quidem nimiam, live obarationem

cum p enasere conjunctam, & dede-

core. Apud Golum hæc habes in 4.

tan-

male cupidinis, & prima auspicia sensi aeris alieni contrahendi.
Promptique ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes
 X 2 cum,

tantum Conj. Nomenulla Lexica
 completi valeant, quicquid usus
 admittit. ايتناف. etiam est inf. 8.
 ab انف, qua valet سبق an-
 terior fuit, notione ducta a naso;
 in 8. ايتناف a principio, de novo,
 primum aliquid aggressus fuit. Aus-
 picatus est aliquid. استهل

est 3. scem. prat. 10. ab هل
 apparuit, splendere coepit luna. هل.
 In decima conj. eleganter adhibe-
 tur ad قاتس, ut ita dicam, & pri-
 mas apparitiones rerum, estque hæc
 periodus perquam venuste ac gra-
 viter tornata, Apparuit super me
 Et inspecta fuit, auspicio prima
 gravis operationis, qui veluti ine-
 briatus, fascinatique dulci cantu,
 crumenam liberalissime solverim
 &c. &c.

فجسدت آخر

Et expromsi alium nummum. Pro-
 prie, strinxi, evaginati. Solenne
 est جرد السيف Destrixii gla-
 dium, unde Algazalius eleganter
 extulit جرد عرمة destrinxit
 propositum suum, sive aciem constan-
 tis sui propositi. Elegantius adhuc
 Hariri transtulit ad nummum e
 crumena, tanquam e vagina edu-
 ctum. Francia eundem flosculum
 novit, in degainer, vagina prome-

re, & pengainer, vaginæ reddere.
 Inde dicitur; Triparsus est, non a-
 mat ovaginate, pro nummus pro-
 mere; Il n' aime point a degainer.
 Notio primaria rad. جرد est
 destrinxit folia ac corticem, decorti-
 cavit. Hoc est ٧٧١ illud Jobi, qui
 non Scalpsit tantum cutem suam
 testa, sed & decorticavit quasi ac
 destrinxit, ita ut simul abrasio fiat,
 & decortificatio.

هل لك أن تدم ثم فضمة

Est ne Tibi ut vituperes eum, de-
 inde recipias eum, Non injucunda
 Paronomasia est in تدم & تدم.
 Prius est fut. 1. ا تدم vituperavit;
 posterius item fut. 1. ا تدم
 contraxit in se, constrinxit, unde
 Abulphar. p. 162. ضمه اليه
 recepit illum ad se, qui usus hic e-
 tiam se exerit.

وانشد مرنجلاً وشدي

عجلاً Cecinitque extemporaneo

versu, ac canora voce prompte reci-
 tavit. مرنجل part. 8. a رجل
 super pedibus abstulit. Inde مرنجل
 ex tempore dixit, op staande boet.
 شدي Propulit camelum, in
 cursumque egit; id fit plerumque
 cantu, unde succrevit vis canora
 alta-

تذممه ثم تضمه وانشد مرتجلا وشدي
عجلا

تبأ له من خادع مبادق *
اصغر ذي وجهين كالمنافق *

يبدو

altaque voce recitandi carmen; e
quod fonte *Eccl. 2: 8.* *שרה ושרור*
explicari posse visum praestantibus
viris. Nobis aliud de obscuris istis
vocalibus sedet. Est adhuc tertia
notio *שרה* *et* *elegantius*
quid didicit ab aliquo. Videtur
ductum a *recitando* & *decantando*,
quum cirrata puerorum turba *red-*
dit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. *وكان ابوه*

يشدو شيئا من الحكمة

Et pater ejus aliquid de philosophia
didicerat. Apposite; nam locum
habet in parum doctis; *decantarat*
aliquid ut pueri solent sub ferula.
In *Nawabig.*

ما من داب في الادب ابدا *
كمن بدا فيه وشدا *

Non qui exercet se in Literis jugiter,
Ut qui incepit tantum, et decantavit aliquid.

Recte ibi Zamachisjari. *شدا من*
العلم اخذ طرفا منه
decantavit de doctrina, est, parti-
culam inde percepit.

تبأ له من خادع مبادق
Male pereat deceptor simulans. Im-
precandi formula *تبأ له* *ampu-*
tentur ei manus, ad conf. i. expli-

cita. *part. a* *خادع* *sefellit,*
est versipellis deceptor. Usurpatur
etiam speciatim in *nummo acciso,*
& *justum pondus non habente.* Quum
autem in *Nummum* haec faba cu-
datur, non quidem directe nunc
vim illam respexit noster, sed ta-
men illuc alludere voluisse videtur;
quasi diceret, vulgo quidem
خادع *fallacem* vocamus *num-*
mmum, qui accisus & arrosus est; e-
go

cum? ut deinde *conferat*, & *coquin* haud *præmeditatus*, & canora voce hæc e vestigio fudit

*Male pereat deceptor ille simulans,
Flavus, duplici fronte præditus, ut hypocrita.*

X 3

Qui

go vero etiam *probiſſimum* voco *fallaciſſimum*. *مماذق* est *part. 3.*

a *مذاق* *aqua diluit* vinum, lac. Inde assumpta notio amoris haud *sincer*, *fucati*, *infuscati*, *diluti*, *mixti*, *simulati*. Apud *Golium* hoc *part. 3.* compareret quidem, legendum quippe *مماذق*, pro impresso *مذاق*, sed *conjugationis* ipsius nulla mentio. Eius formam infinitivam reperio in *Arabsjadis*

opere MS. *بسان تكون* المصادقة خالية عن الممانعة

ut esset *mutua amicitia vacua omni simulatione*. Probe observandus etiam usus *من* *خادع* *من* *ق*, quo

de deceptore, est deceptor, qualiter dicunt *ما جاني من احد*

Non venit mihi de uno, pro, ne unus quidem. In *Alcor. Sur. 40: 22.*

ما كان لهم من الله من

واق *Non est ipsis a Deo de protectore, id est protector*. Ibid. *verf.*

ما لكم من الله من 35.

عاصم *Non est vobis a Deo de de-*

senſore. In Bibliis idiotismus etiam occurrit.

أَصْفَرُ ذِي وَجْهَيْنِ

كالمناق *Flavus, duplici*

fronte præditus, ut hypocrita. Per-

facete, & duplici cum aculeo. *أصفر* *Flavus* nummus aureus

cur dicatur, quilibet cernit. *الأصفران* *Duo flaviora sunt*

aurum, & crocus, etiam in com-

muni lingua. Item *الأصفر* *form. scem. flavius est aurum ab-*

solute. Sed vide jam quid acumi-

nis subſit. *بنو الأصفر* *Filii flavi*,

sunt *Græci*, eorumve *Reges*. Se-

met ipsos vocitant *Arabes* *الاسود*

Nigros, ut revera multum de *Æ-*

thiopetrahunt; *Europæos* colore no-

ctis non tinctos contemptim *الأصفر* *Rubros: Græcos vero*

Flavos. Intellige sis *Græcorum* no-

mine *الروم* *Romanum* in Oriente

Nomen *imperium*, cum quo

Saracenis & Arabia bellum inter-

necivum. Sic *الأصفر* est *invi-*

diosum simul & *inimicum*, eaque

sub emphasi nota *Flavi* nunc

Nummus noster iuritur. Additur

دو

يبدو وجهين لهين الرافق *

نريئة المعشوق ولون العاشق *

وحدة

كالمنافق *Dominus duarum facierum.* Qui id proprie conveniat Nummo, ~~inversum~~ *aversum* que signato, nemini non obvium. *Improprie gerit duas facies, versipellis, fallax, hypocrita.* Ipse id declaravit per *sicut hypocrita.* Est part. 3. a نفق *prodiit, exiit præsertim e latibulo mus campestris, Sapiens illa, ut Comicus ridicularie ait, bestia*

Etatem quæ uni cubili nunquam committit suam.
Quia si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit.

suffodit sibi nempe cuniculos, crebro exitu, ad omnem ventum, præditos, ut si ab uno foramine ac latere impetatur, ex altero elabi queat. Inde منافق *exiens, exitor, est mus campestris ille, يربوع quadrator* alias dictus, quia ad quatuor fere coeli plagas foramina sua disponit. Foraminum distincta nomina dabit Boeb. Hieroz. I. p. 1012. Præcipuum est منافق Hinc ansa sumpta ad Hypocriteos significationem formandam sub 3 conj. quæ exponitur modo hoc modo illud profiteri in religione. Non placet Damirius apud Boeb. Munaphik appellatum esse hypocritam, quia fidem habet extrinsecus, sed intrinsecus infidelitatem, prout muris campestris domus exterior quidem terra est, sed interior, Cava. Frivolum acumen.

Nos proverbialiter dicimus, *Iq' booz een gat niet te vangen/ in Vafro, & subdolo. A mure campestriductum dictum.* Sic Arabibus *omnis Vaser & subdolos, muris campestris rita ad unum foramen haud capiendus.* Speciatim hypocrita, fidem Muhammedanam ostentans, quum infidelitatem in pectore foveat. Novatum esse ait Algiahid apud Boeb. p. 1012. nec ante Muhammedem sub Gentilismo notum. Cum grano salis id capiendum, quatenus nempe hac nota adiciebant tempore Muhammedis illos, qui ad Gentilismum relapsi fuere, quum Muhammedem aliquamdiu sectati fuissent. Vis tamen Vafri & subdoli hypocritæ, sensu illo lato & generali, haud dubie est antiquior; quod monendum duxi; quia minus exercitati hic possent impingere. Sic *inoprius* novum est vocabulum, cum

Chri-

*Qui duplici sub forma speculo contemplantis ingerit,
Specie pulchra amantii, Colore item amatoris.*

Cujus

Christianismo introductum; non tamen *tum intum*, quum & longe antea *simulatorem* lignaverit.

يَبْدُو بِوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ

Apparet duplici sub forma oculo intuentis, *مرامق* part. pres. a *مرمق* *intuitus est*, Spec. levior intuitu, & contra quoque acrior ac continuo. Prima radice notio, quæ copulare posset, atque in concordiam revocare, dissidentes usus, mihi necdum satis perspecta. Ad eam velligandam conferri debet *مرنق*, *cujus inf. 2.* *نرنيق* notat partim continuum in remque defixum intuitum, partim *visum imbecilliolem*. Sunt & alia utrique t. emati communia, quæ suspicor pendere a primitivo vibrare. Nempe *vibrat oculus acri intuitu fixus* in aliquid, idemque *vibrare* dici potest, quum *leviter tantum micat*, & *visu stringit* aliquid. Ex eodem *vibrandi*, *coruscandive* fonte, sive ex nostro *flukheren* / reliqui significatus percommode deduci queunt. Exempli causa, *مرمق العيش* *extremus vita spiritus*, *عن flukheren leuens* / perpulchra figura; unde in Poematio *Ibn Doreid* ex 2 Conj. est *مرمق العيش* *vix extremum vite halitum retineo*. Idem *مرمق*

alio respectu est *pigmentis figmentisve* *fucavit* quid. *Doen flukheren*. Alia alias.

نرينة المعشوق ولون

Specie pulchra amati, *مرمق* *colore amantis*. Lepide *وصفين* *duos diversissimos habitus* pingit, quos præfert *Nummus aureus*, cui inest & *nitens splendor* atque *puleritudo*, qualis est *pulchelli amantii*, & *pallens flavedo*, qualis est *amatorali*. *عاشق* *Amans*, & *معشوق* *Amatus*, participia sunt *تو* *amore flagravat*, peculiariter apud *Poetas*. *عشق*

Amor vehemens, quo cor flagrat *تو* *quasi agrotat*. Nihil de Origine hujus potestatis in Lexicis. En tibi eam a *Teblebio* erutam.

العشق فطر الحب وسمي
العاشق عاشقا لانه يذبل
من شدة الحب كما
يذبل العشقة اذا قطعت

Ischik est excessus amoris, *تو* *amator* *Aschik dictus est*, eo quod marcescat præ vehementia amoris, sicut marcescit convolutus, quum refecatur. Nempe *عشقة* est convolutus, *belxine*;

- وجهه عند ذوي الحقايق *
 يدعوا الي لرتكاب سخط الخالق *
 لولاه لم تقطع يد سارق *
 ولا بدى مظلمة من قاسق *

ولا

belxine; quæ ad instar bedere implicat; Unde malim ab ipsa illa implicatione ductam metaphoram, qua bederis ambitiosior & tenacior amor arctissime illigat atque complectitur.

وَجْهَهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

Et amor ejus apud possessores veritatum. A דו Dominus possessor, cujus naturam supra vidimus, in plurali est דוון, cujus Genit. דוין in statu Const. hic occurrit. حقايق est plur. fr. ab حقيقة

Veritas, cujus radix حق ppn. Domini ذوي الحقايق Veritatum, solenni locutione Orientis, sunt الرشد والعلم

الذين ينظرون ما في

Præditi الدنيا بعين الحقيقة recto judicio & scientia, insipientes illa quæ in mundo sunt, oculo veritatis. Pulcher usus ت حقيقة extat in Hamasa, ubi Gladius Bellatoris strenui vocatur

صايرم ذو حقيقة

Sector, Dominus veritatis

Id est, non mendax quasi in secando. Ad pleniorē etiam intelligentiam linguæ faciet docta Tebri- zii nota, ad alium poetæ locum, ubi حقيقة pro Vexillo ponitur.

الحقيقة مما يجب علي
 الانسان ويحجب عليه ان
 يحجب فيدخل في هذا اللغز

المرأة والجارية والمال وغير ذلك وتسمي الراية حقيقة

Appellatur npqn quicquid incumbit alicui, tanquam verum ac justum, ad defendendum: intrantque in hanc vocabuli notionem Mulier, Muliebria; opes, aliaque ejusmodi: etiam Vexillum vocatur npqn.

يدعوا

*Cajus amor, judicio veritatem tunc tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يدعو اليه تكاب سخيط
Vocat ad subeundam
indignationem Creatoris. Verbum
دعا, in fut. 1. يدعو, vocavit
saepe valet impulsit, instigavit.
ركب est inf. 8. a
vetus fuit. insedit. &c. &c.
Grandi figura hic effertur
Conscendit
quasi insedit indignationem sum-
mi Numinis, ansa sumpta a phrasi
ركب الانم conscendit crimen,
pro aggressus est. patravit. Eius-
dem generis est ركب هواه
conscendit Cupidinem suam; &
ركب راسه insedit caput
suum, pro cupiditatibus suis se au-
ferendum permisit. Venuista per-
quam locutio quoque ركب
Conscendit Limam suam,
pro, invehit est super Lingua li-
mata ac prompta quasi, fortiter & fa-
cunde perorando. Alia complura
amputo, & finem facio in prover-
biali formula ركب جناحي
Conscendit alas struthioca-
meli, في خفة العدو
in levitate currendi, agendiue.

لَوْلَا لَمْ نَقْطَعْ يَدَ سَارِقٍ
Nisi is foret, non amputaretur ma-
nus furis. Prima vox etribus con-
flata, لا, لا, non, & is. قطع
est fut. pass. per apocopen, & قطع
vix scidit, secuit &c. &c. Unde
formula imprecationis الله قطع
يدك Resecet Deus manum tuam.
Poena furti trita in Oriente.

وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِّنْ فَاسِقٍ
Nec existeret oppressio a praevarica-
tore. بدت est 3. fam. praet. & بدا
ult. vav, apparuit, extitit, exor-
tus est. A ظلم oppressis violenter,
est مظلمة vexatio, & injuria om-
nis. Prima thematis potestas qua-
renda in obscuro & tenebroso, unde
ظلم proprie est adumbrata imago
rei. ظلمت etiam a viris apprime
doctis ad radicem ظلم pertinere
judicatur. فاسق part. praef. a
فسق praevaricatus fuit. Improbe
egit. Exivit e cortice maturus da-
ctylus. Posterior illa notio princi-
pe loco fuisset ponenda, quum im-
probitatis inde potestas emerferit;
monente etiam Teblebio meo
العا

ولا اشماني باخل من طارقي *

ولا شككا المظول مظل العايقي *

ولا استعيني من حسود مراشقي *

وشر ما فيه من الخلايقي *

ان ليس يغني عنك في المضايقي *

الا لدا

العاسق الخارج عن الطاعة

وهو من قولهم فسقت

الرطوبة اذا خرجت عن قشرها

وفسقت عن امر ربه اي خرج

Appellatur qui exit ex obedi-

entia Deo debita; idque ex eo quod

dicant dactylus exi-

vit e Cortice suo; similiter פשק פשק

defecit a mandato Domini

sui, sive transgressus est. Consonat

duobus in locis tantum su-

perstes; ex quibus quam parum

de radice totius indole indicari

queat nemo non sentit. Divaricare

exponitur; nec male: sed imago

dactyli e cortice erumpentis mirum

quantum & vim, & venustatem

duplicis contextus adjuvabit Prov.

13:3. Ezech. 16:25.

ولا اشماني باخل من طارقي

Et non cohorresceret avarus a noctur-

no adventore. اشماني est 4 conj.

Verbi quadrilateri شَمَانِي, quod

productum ex trilatero

cujus est تشمير contractus fuit

vultus. Est autem اشماني

nostrum patentissimi usus in horra-

re, pavore, contractione vultus,

cordis &c. &c. Alcoran. Sur. 39:46.

اشماني Contracta sunt,

corrugata quasi, corda. Sequens

avarus, a parvus

tenax fuit. Primitiva vis latet:

inde pendet accuratior explanatio

Zach. 11:8. Ultimum

noctu venit,

signat hospitem nocturnum.

ولا شككا المظول مظل

Et non quereretur proro-

gatus creditor prorogationem trica-

toris. مظل proprie est cudit, pro-

cudit ferrum. Inde extendit in lon-

gum. Speciatim prorogavit, & mille

artibus prorogavit spatium solvendi

æris alieni. عايقي est part. praef.

a med. vav, distinuit, im-

pedivit, &c. &c. Intelligitur hic

loci

Nec a nocturno hospite amarus coherresceret.
Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.
Neque averruncaretur invidias oculo emissio.
Sane quàm pessimis est moribus,
Quod tibi in angustiis nil profuturus sit,

Y 2

Nis

loci Tricator nummarius, solvere
 lentus, ut Lucilius ait.

وَلَا أَسْتَعِينُ مِنْ حَسُونٍ

Neque ad Deum averrun-

cum confugeretur ab invido, malo
 oculo petente. Thema عَان
 media Vav, est Confugit a mala
 re ad averruncum Deum; nempe

sub formula معان الله nym
 Robur Dei; Refugium Dei: Pro-
 hibeat & averruncet Deus. In Sa-
 cris nym sic quoque usurpatum;
 paucique illi loci ubi nym occur-
 rit, plurimum lucis foenerantur
 ex Arabum عَان. Conjug. 10.

استعان eandem obtinet vim,
 quam prima. Ejus pass. forma a
 Scholiaste speciatim declaratur

قَرِي عَلَيْهِ الْمُعَوِّدَتِينَ

Legerentur contra illum duæ aver-
 runcatrices Suratae. Sic vocant
 Alcorani duopostrema capita, quæ
 incipiunt ab اعون Confugio ad

Dominum. حَسُون invidus, est
 forma فَعُول, agentis potestate,

ab راشق invidit. راشق est
 part. praes. a رَشَقَ petivis vi-
 brata sagitta. Transfertur ad ocu-
 lum malum, fascinatorem, invi-
 dum. Pulchre Teblebius راشق

اي عساين مصيب بالعين
 واصل للراشق الراي بالسهم
 فجعل الذي يصيب الناس
 بعينه كأنه يرشقهم بسهم

Raschik notat hic, malo oculo peten-
 tem, est autem in origine, jacu-
 lans sagittam: facitque eum, qui
 homines oculo invido petit, tanquam
 si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quàm pessimum est quod est in
 eo de moribus. Sic structura ad ver-
 bum sonat. خَلَائِقِ est plur. fr. a
 خَلَقَ natura, indoles, quicquid a
 natura inditum. Thema خلق
 formavit, creavit, finxit. Notio
 est secundaria, ducta a principe
 illa quæ est in مَلَم glaber, levus,
 politus fuit.

ان

- الا اذا فر فرار الابق *
 واهل لمن يقذفه من جالف *
 ومن اذا ناجاه فجوا الوامق *
 قال له قول المحقق الصادق *
 لا ماري في وصلك لي فمارق *

فقلت

وَاهَا لَمَنْ يَقْذِفُهُ مِنْ جَالْفِ أَنْ لَيْسَ يُغْنِي عَنْكَ فِي

Quod non respondeat pro

te in angustiis. Hæc vis & proprietas verbidivitis غني, superius jam constituta est. مضايق est plur.

fr. a مضيق مضيق, locus angustus, difficile negotium, Thema ضاق ضاق, angustus, arcus fuit.

إِلَّا إِذَا فَسَّرَ فَرَارِ الْأَبْقِ

Nisi quum aufugerit fuga fugitivi, suavis lusus in ancipiti notione vo-

cis Fugiens, in part. pres.

ab abdidit subduxit se fugitivus. Fugientis autem appellatione adficitur tum fugitivus nequam, tum argentum vivum. Ut- rumque pervenit adaptatur Nummo e manibus elabenti. Alluditur præterea ad alterum nomen Mer-

curii, quod est فرار, a فرار idem aufugit.

Papæ illum, qui deturbavit eum de

precipitio. واهًا est laudantis & admirantis vocula. Eugæ, Papæ.

O præclarum virum. جالف

proprie est part. pres. ab جالف

rasit, quam significationem ortam existimo a جالف, quatenus glabrum

exprimit. Radentis nomine autem insignitur in genere quicquid acu-

tum, & radere aptum: in specie mons prominens acutus. جبل

املس. Teblebius aliter originem

deduxit جالف لي جبل عال

املس قال ابو البقا

الجالف المرتفع من قولهم

جالف الطير في الهواء

اذا ارتفع ودام كالحلقة

Halik est mons altus, glaber, auctor

est Abulbeka Halik vim elati sum-

fisse ex eo quod dicunt, Hallaka avis

Nisi quum fugitivi rita aufugerit.

*Papa Virum illum, qui nequam hoc mancipium e præcipitio
disturbaverit.*

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquiis,

Absque fuco & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, & gyros
circulosque facit. Videtur autem
proverbialiter dictum esse قدذف
من جالف deiecit eum de rupe,
pro in maximam malam rem abire
iussit.

وَمَنْ إِذَا نَاجَاهُ نَجَّوْا
٥

Et qui, quum compella-
rit eum occulto alloquio amantis.

اقتى نجي quate-
nus valet communicare arcanum
quid alteri. In 3. ناجا clanculum
egit locutusve est cum aliquo. وامق
part. præf. a وامق amavit.

قَالَ لَهُ قَوْلٌ الْمَحَقِّ

الصَّادِقِ Dixerit ei, pro ut dicit

Verus recto-rigidus. Themata حق
حق, & صدق supra jam
enucleata. Proprietatem ergo lin-
guæ hic ob oculos posuisse suffe-
cerit. حق est part. 4. Conj. حق,
exprimens eum, qui veritatem rei

& certo dignoscit, & libere profite-
tur.

لَا رَأْيِي فِي وَصْلِكَ لِي

فَعَارِفٌ Non placet Consortium

tuum mihi: ac proinde discedito. رأي

sententia, beneplacitum; a رأي
vidit. Arabismo ad verbum sic
exeunte, non visio in conjunctione
tua mihi. Id est non video conjun-
ctionem tuam mihi appetendam. He-
bræi quoque suum ראח sic usur-
pant.

مَا أَغْرَرَ وَبْلَاكَ

Quam copiosus imber tuus! Id est

ما اكثر بلاغتك quam larga

eloquentia tua! Figura nota. اغرر

est compar. a غرر copiose fluxit,
abundavit. وبل Proprie est مطر

وبل pluvia vehemens, a وبل
copiose & vehementer actus, effu-
susve fuit. Hinc Esaj. 30: 25.

פלגים ידלי מים, non per apposi-
tionem, sed Rivi agmina aquarum
volentes, copiose & cum impetu
fluentes. Universa etiam radix ידלי
ad

فقلت له من الغرم وبتلك فقال والشروط املك ونفخته
بالدينار الثاني وقبست عودهما بالمشاني فالقاء
في فمه وقرنه بتوامه وانكفا يحمده مغداه
ويعمدح البنسادي ونداه قبال الحارث
بن

ad hanc proprietatem vehementius,
effusius, cum impetu, frequentiaque
acti, est revocanda; differuntque
in eo, quod poste-
rius fere consignet adducere cum
celebritate & pompa, inter effusa
& copiosa agmina. Ex hoc fonte
Fubilai etiam latens adhuc etymon
recludendum.

وَالشَّرْطُ أَمْلَكَ

At conditio pollentior est. Est formu-
la proverbialis, quam enucleat
Teblebius املك اعمل التفضيل

اي الرم واحق وهذا مثل
من امثال العرب تضربه في
الحث علي الوفاء بالشروط

Amlacho, est Aphalo superlationis,
notans il quod magis necessarium
est & justum: estque ex proverbiiis
Arabum, quod usurpant, quum in-
citant ad praestandam conditionem.
Radix est ملك regnavit; quasi
dicas Conditio regnantior est. Nil
æque curandum, quam ut condi-
tio praestetur. شرط conditio, a

شرط stipulatus est, conditionem
praeferivit. Est secundarium, a
primario fissura incidit aliquid, mo-
ta impressa signavit.

وَنَفَخْتَهُ بِالْدينَارِ الثَّانِي

Et adflavi eum denario altero, id est
donavi. Vim & elegantiam lo-
cutionis sic explicat Teblebius

نفخته اي رميته واصبته
اصابة خفيفة والنفخة من
العذاب القطعة منه

Naphachtoko tantundem hic est ac
jeci & tetigi illum tactu levi; nam
& Naphcha supplicii est particulae-
jus. Respicit phrasin Alcorani

اذا مستهم نفخة من عذاب
ربك Quum tetigerit eos status de
pœna Domini tui. Id est vel te-
nuissima particula & aura ignis pœ-
nalis. Eadem sub figura, sed in
bonum, adflare quem nummo,
aura aurei nummi adficere, venu-
stissime formatum. Conferantur
quæ supra latius deduxi de radice

نفخ

Hic ego illi, quam copiosus est imber tuus! at ille; conditio tibi tua præstanda est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, muni ambos versibus averruncatoriis Corani. Conjecit autem illum in os suum, cumque gemello suo aggregavit. Retrocessit deinde laudans matutinum suum exitum, & celebrans

نَحْجُ, ejusque diversis usibus.

عَوْنَهُمَا بِالْمَثَانِي

Muni ambos versibus averruncatoriis. عَانِ conjugis ad Deum aver-

runcum, dat in 2. عَوْنُ fecit ita confingere, unde forma nostra imperativa. مَثْنِي plur. fr. a مَثْنِي, thematis مَثْنِي iteravit, quasi dicas iterationes, sive iteratas lectiones. Sic vocatur prima Surata Alcorani, quæ identidem interprecandum iteratur. Ea etiam pro amuleto utuntur. Sensus est; Deo gloriam esse tribuendam pro in- sperato lucro, utque illud fartum

tectum esse velit, orandum.

وَالْقَاءُ فِي فَمِهِ وَقَرْنَهُ بَتَوَلَّمَهُ

Et conjecit eum in os suum, & junxit eum gemello ejus. A لَغِي 'oc- currit, in 4. conj. est القِي conjecit.

فَمِ Phem, Phim, Phum & 𐤔𐤍 Chald. est os. 𐤔𐤍 geminus a rad. 𐤔𐤍 med. Hamz. 𐤔𐤍, socium habuit in partu, 𐤔𐤍 gemel- lum. In 4. 𐤔𐤍 𐤔𐤍 gemellos peperit. Intelligitur gemelli nomi- ne alter ille aureus nummus, quo antea fuerat donatus. Hujus plur. fr. est 𐤔𐤍, unde in Diw. Had. extat

جبل مشرف التوايم

Mons præcelsus gemellis.

Hoc est gemino vertice eminens. Fæminine etiam 𐤔𐤍, unde dualiter Hariri Conf. 7. 𐤔𐤍 فتح

كريمته وراى بتوايمته

Tum aperuit duo pretiosissima sua,

id est, lamina oculorum, 𐤔𐤍 vi- brando commovit gemellas suas, id est, pupillas.

وَأَنكَفَا يَحْمَدُ مَقْدَاهُ

Et regressus est, laudans matutinum exitum

بن همام فنأجاني قلبي بأنه أبو
نريد وإن تعارجه لكيد واستعدته
وقالت له قد عرفت بوشيك واستقم
في مشيك فقال إن كنت بن همام فحييت
باكرام

exitum suum. A كفا ult.

Hamz. retro vergit, est in 7. retro-
versus fuit. A غدا ult. Vav, ma-
ne venit, est مَعْدِي actio, quod
in Golio tantum comparet in figura,
& proverbialiter من ما قرى

أبيه مغدي ولا مراجا
per omnia patri est similis. Ad ver-
bum, non relinquit patrem nec ma-
tutino exitu, nec reditu vespertino.

فأجاني قلبي بأنه أبو نريد
وإن تعارجه لكيد

Et insusurravit mihi cor meum esse
hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
tionem, esse fraudem. 3. conj.
نأجا clanculum locutus est cum
aliquo, supra semel iterumque
visum, a نجى ult. vav & je.
تعارج in quod ille, proprie. عرج
inf. 6. a عرج claudicavit, præ-
sertim ex accidente aliquo. لكيد
habet Lamed Emphaticum, est

autem كيد Stratagema, frans,
dolus a كان med. je dolum stru-
xit. Designat etiam excussorem ig-
nis qua fit ignitabulo, quam prin-
cipem esse significacionem vix am-
biget, qui formulas excussi fomitis
igniarii, in principio hujus con-
fessus adductas, contulerit. Semel
tantum in libro Jobi offert sese
و, hinc utique illustrandum.

وَأَسْتَعِدَّتْهُ

Et rogavi eum ut rediret. Est 10.
conj. a عاد med. Vav, rediit.
Apud Golium hæc conjug. expo-
nitur, petiit ut repeteret; sed la-
tius patet; nam ut Scholiastes ex-
plicat, استرجع est استعاد
وقال عد علي petiit ut rediret,
dixitque, redi ad me.

قد عرفت بوشيك Profecto
agnitus es per pictam tuam eloquen-
tiam. وشي est act. Verbi وشي
pinxit coloravitque vestem, pan-
num. Coloravit, jucavit, pinxit
orationem; partim in bonum, ut
hic

bram conciliabulum & ejus confirmationem. Dixit Harith Ibn Hemmat, Clanculū surrexit mihi cor meum, esse hunc Adonidam. & dolore perterritum ab eo libenter. Et postquam reversi, dicens ei, jam pigmentis orationis tunc proditus

hic; partim in malum. Notat e- hem. قام الى الشيء stetit, surrexit ad rem, pro capite, aggressus est facere quid. قامت الدابة stetit jumentum, pro elanguit, defessumve fuit. قامت الماء stetit aqua, pro congelavit. قام القتال stetit pulvis, caligo &c. &c. pro قامت النشمن stetit densior fuit. قام stetit pro ad meridianum culmen pervenit. قام الحرف stetit veritas pro apparuit & effulsit. قام الحرب stetit bellum, pro serbuit & flagravat vehementius. قام السوق stetit forum, pro calidum fuit serbuitque. Quæ & alia compluscula, ad illustrationem sacri Codicis facientia, in aliud tempus seponantur.

جِيَّتْ بِاَكْرَامٍ وَحِيَّتْ

سَلُوتَاتُ سِيسِ كَرَامِ

Vivas inter honoratos. Radix

جِيَّتْ Vixit, in 2. جِيَّتْ est

creavit regem; unde formula

جِيَّتْ حيَّاك الله Regno te bect Deus.

Notio orta a solenni acclamatione Vivat Rex. Eodem e fonte fluxit altera notio 2 Conj. Salutaris.

In

Et recto pede incedas. Rectus esto in ingressu tuo. A قام قام stetit, surrexit, in 10. est استقام se erexit in pedes. Thema est copiosum & formulis prædices, quarum gustulum percepisse juvabit, quod in Bibliis etiam قام amplam teneat ditio-

باسمهم وحيتهم بينهم فقلت له انما هذا
فسيكسبهم من اجل انهم قالوا انقلب في
الجنالين بوس ورخا وانقلب مع الرياحين
نزع ورخا فقلت كيف ادعيت القرل ومسا مثلك
من هرل واستسر بشره الذي كان في كسر
ابشد حين ولي بها

In passiva forma hinc habemus
Salutatus sis. Sequens
est inf. & conj. **كسر**
Ultimum **كسر**
plur. fr. a **كسر** honoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.
انقلب في الجالين بوس
Versatus sum duplici in
statu, miseria & laxitatis. A قلب
vertit, versavit, 7. est قلب
passivam vim exerens. **جالين**
genit. dual. ab **جال** status,
fortuna. **بوس** malum, miseria,
a **بوس** med. Eliph **بوس** foetidus,
malus, fuit; item miser & infelix.
رخا Laxitas. Commoditas bono-
rum, amplitudo opum a رخا

ultima **رخا** & je, Laxus, mollis
flaccidus fuit.
وانقلب مع الرياحين
conversatus
sum cum duobus ventis, procelloso,
remissoque. Ab eodem قلب in ر.
انقلب est conversari & degere.
epitheton venti procelloso,
رخا **رخا** agitavit, commisit arbo-
rem. Hebraeis **رخا** est moveri, con-
cusi, cujus Pibel foret **رخا**.
Itidem epitheton venti re-
missi, plena enim locutio est
رخا **رخا** quae occurrit in E-
pist. Ibn Toph. p. 193. **رخا**
الله اليهم **رخا**
Et immisit iis Deus ventum laxum,
remissum. Figurata apud Abulphar.
pag. 555. extat **رخا**
الامين

tus es, regum itaque ingressum libere resumas: *non enim*, si
tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis saluatus,
inter nobilissimos longae *vitae*. Et ego, sum equidem Ha-
rish, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter
duplicem conditionem miseriæ & sanitatis perfractus sum, &
cum duplici vento vehementi ac remisso conversatus. Ego iterum,
Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale quid de-
ceat ludibrium? Et nubium duxit nitida facies ejus, quæ
ferat; averfusque recitavit.

Z 2

Clau-

الامن والامان *Laues auræ secu-*
ritatis & fidei. Sub figura etiam
noster enunciat, quod antea sim-
pliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقَرْلَ

Quomodo professus es claudicationem?
ultima vav, vocavit, habet

in 8. ادَّعَى arrogavit sibi, vindi-
cavitque aliquid. *assumpsit, professus*
est, pra se tulit &c. &c. &c. قَرْل

Claudicatio & quidem deformis,
monente Teblebio. In principio
confessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلَكَ مِنْ هَرَلٍ

Et non similis tui est, qui ita ludat.
Id est, haud decet te tam turpis lu-
sus ementita claudicationis: ita Schol.

لبس من كان مثلك

وعلي اخلاقك من

يرضي بهذا النقيصة

Non qui similis tui est, tuisque mo-

ribus, placere sibi potest in hoc dede-
core.

وَأَسْتَسِرَّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

تَجَلَّى Et condidit se lata facies e-

jus, quæ reniduerat. A سِرَّ in

10. existit *أَسْتَسِرَّ se abscondit*

Luna, occidit astrum, delituit aliquot
noctibus. بِشْرَ exporrectæ frontis

solutio & hilaritas. Radix بِشْرَ

lato nuncio exhilaravit; cui supra
aliquid lucis adpersum. تَجَلَّى

est 5. اِذَا جَلَّى revelari. Reni-
descere velo discusso.

تَعَارَجْتُ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appe-
tentia claudicationis. A عَرَجِ Ad-

scendit per scalam, succrevit porro
vis claudicandi, unde in 6. تَعَارَجِ

simulavit se claudicare. Thema

dignum quod penitius excutatur,
atque

فإن لا ينبي القوم قلت اعذروا فليس علي العرج

والقي حيلي علي غاربي واسلك مسلك من

قد مرج * من حرج

atque ad Originem suam reduca-

tur.

وَكُنْ لَذَرَعُ بَابِ الْعَرْجِ

Sed ut pulsem ostium gaudii. Hoc est, ut oditum mihi parem ad gaudium. Crebro usurpant Orientales ostium rei, pro ejus aditu, ingressu. In Epist. Ibn Toph. p. 193. est Quarere veritatem من - ad ostium ejus; id est ubi ea quarenda et adeunda. Observandum & hoc Abilphar. p. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات

المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف Aperta mihi fuere ostia cu

rationum desumpta ab experientia, qua numerari non queant.

والقي حيلي علي غاربي

Etprojiciofrenum meum super gibbum meum. Prius est fut. in 4 a لقي

occurrit, unde القى occurrere fecit, projecit, conjecit. حبل funis

est anterior pars gibbi camelini, Ababl autem capistrum; ligantque

cameli, ut declaratum Conf. 1. Rem ipsam egregie exposuit Scho- liastes, projicio frenum super gibbum est vado quo, et quomodo, lubet;

وهو مثل مضروب نقول

العرب جبلك علي غاربك

اي انك مسية توجهي حيث

شئت وذلك ان الغارب مقدم

سنام البعير والحبل زمام

وهم يربطون مركبة البعير

بطرف زمامه واذا اراد

الرجل ان يسرح بعيره يرعي

حيث شاء جل طرف الحبل

من مركبته وزمامه علي ظهره

Estque hoc proverbium protritum, dicunt enim Arabes, Funis tuus supra gibbo tuo, pro, tu manumissa es, vade quo lubet. Nempe Garib est anterior pars gibbi camelini, Ababl autem capistrum; ligantque

genu

Claudicationem sibi non ejus sane captus desiderio,
sed portam solam pulsaturus.

Et habent in dorsum rejectis sectam sum ingressus eorum
qui mutant in religione.

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id claudum criminari dandum est.

genu cameli extremitas capistrum e-
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistrum a genu ejus, &
conspicit in gibbum ejus.

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Et via ingredior ejus qui vacillat. Ra-
dix مَرَج apud Golium valet pas-
cere sicut jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit justo laxior annulus.
miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholiastes miscendi
vim elegit, nostrum مَرَج

declans per خلط الجذ بالهزل
miscuit serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin con-
jecti in gibbum funis, ut se sectam
sequi dicat eorum qui pascere sinunt
jumentum, & discurrere ubi velit;

id est qui sibi habenas laxant, &
cupiditati indulgent. Magis tamen
propendeo in Vacillandi significa-
tionem; quæ & Claudicationem fi-
ctam hominis & reliquam ejus ver-
sutiam ac nequitiam commode ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْأَعْرَجُ مَنْ حَرَجَ

Neque enim natura claudus culpan-
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturaque versutiam hanc
proficisci: ac proinde neutiquam
posse culpari. أَعْرَج Comp. a

مَرَج speciatim signat natura
claudum. Ex ambiguo per Clau-
dum intelligitur versutus, versipellis,
utrumque in latus Claudicans, phrasi
Biblica. حَرَج culpa. delictum.

لَيْسَ مَنْ حَرَجَ Non est de
culpa, nulla est culpa.

F I N I S.